

Про затвердження Інструкції про проведення виконавчих дій

**Наказ Міністерства юстиції України
від 15 грудня 1999 року N 74/5**

**Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
15 грудня 1999 р. за N 865/4158**

Із змінами і доповненнями, внесеними
наказами Міністерства юстиції України
від 4 грудня 2000 року N 62/5,
від 9 січня 2001 року N 2/5,
від 4 травня 2001 року N 28/5,
від 20 лютого 2002 року N 9/5,
від 21 жовтня 2002 року N 91/5,
від 11 лютого 2003 року N 10/5,
від 8 травня 2003 року N 42/5,
від 20 травня 2003 року N 43/5,
від 29 травня 2003 року N 50/5,
від 22 вересня 2003 року N 115/5,
від 11 листопада 2003 року N 137/5,
від 17 листопада 2003 року N 139/5,
від 23 грудня 2003 року N 169/5,
від 21 червня 2004 року N 47/5,
від 21 вересня 2004 року N 108/5,
від 14 жовтня 2004 року N 118/5,
від 20 жовтня 2004 року N 121/5,
від 20 грудня 2004 року N 141/5,
від 11 січня 2005 року N 2/5,
від 21 квітня 2005 року N 40/5,
від 26 жовтня 2005 року N 100/5,
від 11 листопада 2005 року N 102/5,
від 10 квітня 2007 року N 170/5,
від 19 лютого 2008 року N 245/5,
від 25 квітня 2008 року N 710/5,
від 5 вересня 2008 року N 1507/5,
від 8 жовтня 2008 року N 1709/5,
від 14 листопада 2008 року N 1975/5,
від 24 липня 2009 року N 1332/5,
від 17 листопада 2009 року N 2166/5,
від 2 квітня 2012 року N 512/5

(враховуючи зміни, внесені [наказом Міністерства юстиції України](#)
від 30 листопада 2012 року N 1765/5)

Додатково див. рішення
Господарського суду м. Києва
від 17 січня 2002 року

(Зміни, внесені пунктом 3.2 наказу Міністерства транспорту України від 25 квітня 2008 року N 710/5, уводяться в дію з моменту прийняття змін до законодавства щодо інформаційно-технічного забезпечення виконавчого провадження, але не раніше ніж через шість місяців з моменту набрання чинності наказом Міністерства юстиції України від 25 квітня 2008 року N 710/5)

На виконання Закону України "Про виконавче провадження" **НАКАЗУЮ:**

1. Затвердити Інструкцію про проведення виконавчих дій (додається) та ввести її в дію з 1 січня 2000 року.
2. Заступнику Міністра - директору Департаменту державної виконавчої служби Тертичному В. Г. довести зазначену Інструкцію до відома підпорядкованих відділів державної виконавчої служби та забезпечити контроль за її виконанням.
3. Визнати такою, що не застосовується на території України, Інструкцію про виконавче провадження, затверджену **наказом Міністра юстиції СРСР від 15 листопада 1985 року N 22.**

Міністр юстиції

С. Р. Станік

ЗАТВЕРДЖЕНО
наказом Міністерства юстиції України
15 грудня 1999 р. N 74/5

Зареєстровано
в Міністерстві юстиції України
15 грудня 1999 р. за N 865/4158

**ІНСТРУКЦІЯ
ПРО ПРОВЕДЕННЯ ВИКОНАВЧИХ ДІЙ**

Інструкція втратила чинність, крім пункту 5.11 глави 5, підпункту 5.12.5, абзаців першого - дев'ятого, одинадцятого - двадцять п'ятого підпункту 5.12.6 пункту 5.12 глави 5 щодо підготовки до проведення та проведення щотижневих конкурсів

з визначення спеціалізованих організацій для реалізації арештованого державними виконавцями майна, які продовжують діяти до набрання чинності порядком реалізації арештованого державними виконавцями майна (згідно з наказом Міністерства юстиції України від 2 квітня 2012 року N 512/5, враховуючи зміни, внесені [наказом Міністерства юстиції України від 30 листопада 2012 року N 1765/5](#))

(У тексті Інструкції слова "арбітражний" та "відділ Державної виконавчої служби" в усіх відмінках замінено словами "господарський" та "відділ державної виконавчої служби" у відповідних відмінках згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22 вересня 2003 року N 115/5)

(У тексті Інструкції слово "відділ" у всіх відмінках і числі замінити словом "орган" у відповідному відмінку і числі згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21 квітня 2005 року N 40/5)

(У тексті Інструкції слова "Головне управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, обласні, Київське та Севастопольське міські управління юстиції" в усіх відмінках і числах замінено словами "регіональне управління юстиції" у відповідному відмінку і числі; слова "районне, районне у місті, міське (міське обласного значення) управління юстиції" в усіх відмінках і числах замінено словами "територіальне управління юстиції" у відповідному відмінку і числі згідно з наказом Міністерства юстиції України від 5 вересня 2008 року N 1507/5)

Ця Інструкція розроблена на виконання [Закону України "Про виконавче провадження"](#) (далі - Закон), визначає умови та порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до [Закону](#), інших нормативно-правових актів підлягають примусовому виконанню в разі невиконання їх у добровільному порядку.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Примусове виконання рішень державною виконавчою службою здійснюється на підставі виконавчих документів, визначених [Законом](#).

Відповідно до [Закону](#) державною виконавчою службою підлягають виконанню такі виконавчі документи:

виконавчі листи, що видаються судами, та накази господарських судів, у тому числі на підставі рішень третейського суду;

ухвали, постанови судів у цивільних, господарських, адміністративних та кримінальних справах у випадках, передбачених законом;

судові накази;

виконавчі написи нотаріусів;

посвідчення комісій щодо трудових спорів, що видаються на підставі відповідних рішень цих комісій;

постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;

рішення органів державної влади, прийняті з питань володіння і користування культовими будівлями та майном;

постанови державного виконавця про стягнення виконавчого збору, витрат на проведення виконавчих дій та накладення штрафу;

рішення інших органів державної влади у випадках, якщо за законом їх виконання покладено на державну виконавчу службу;

рішення Європейського Суду з прав людини з урахуванням особливостей, передбачених [Законом України "Про виконання рішень та застосування практики Європейського Суду з прав людини"](#).

(пункт 1.1 із змінами, внесеними згідно з наказами
Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5,
від 21.04.2005 р. N 40/5,
від 26.10.2005 р. N 100/5,
у редакції наказу Міністерства
юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

1.2. Проведення примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) (далі - рішення) здійснюється відповідно до [Закону](#), інших нормативно-правових актів та цієї Інструкції.

1.3. Пункт 1.3 виключено

(пункт 1.3 із змінами, внесеними згідно з наказами
Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5,
від 21.04.2005 р. N 40/5,
виключено згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

1.4. У виконавчому документі повинні бути зазначені:

назва документа, дата видачі та найменування органу, посадової особи, що видали виконавчий документ;

дата й номер рішення, за яким видано виконавчий документ;

найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові за його наявності для фізичних осіб) стягувача і боржника, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання (для фізичних осіб), ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності стягувача та боржника за його наявності (для юридичних осіб), індивідуальний ідентифікаційний номер стягувача та боржника за його наявності (для фізичних осіб - платників податків), а також інші відомості, якщо вони відомі суду чи іншому органу, що видав виконавчий документ, які ідентифікують стягувача та боржника чи можуть сприяти

примусовому виконанню, такі як дата і місце народження боржника та його місце роботи (для фізичних осіб), місцезнаходження майна боржника тощо;

(абзац четвертий пункту 1.4 в редакції наказу
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

резолютивна частина рішення;

дата набрання чинності рішенням;

строк пред'явлення виконавчого документа до виконання.

Виконавчий документ має бути підписаний уповноваженою особою і скріплений печаткою.

Законом можуть бути встановлені також інші додаткові вимоги до виконавчих документів.

(абзац дев'ятий пункту 1.4 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

1.5. Державний виконавець уживає заходів примусового виконання, якщо боржник не виконує добровільно рішення у встановлений виконавцем строк відповідно до [статті 24 Закону](#).

Заходами примусового виконання рішень є:

звернення стягнення на грошові кошти боржника;

звернення стягнення на інші види майна боржника;

звернення стягнення на заробітну плату (заробіток), доходи, пенсію, стипендію боржника;

вилучення в боржника й передача стягувачеві певних предметів, зазначених у рішенні;

відібрання дитини;

інші заходи, передбачені рішенням.

1.6. Вимоги державного виконавця щодо виконання зазначених у пункті 1.1 цієї Інструкції рішень є обов'язковими для всіх органів, організацій, посадових осіб, громадян і юридичних осіб на території України.

Державному виконавцю у встановлений ним строк мають бути надані безкоштовно документи або їх копії, потрібні для здійснення його повноважень.

Невиконання законних вимог державного виконавця тягне за собою відповідальність, передбачену [статтею 88 Закону](#).

1.7. Бланки документів виконавчого провадження та бланки для копій документів виконавчого провадження

1.7.1. Зразки та технічні описи бланків документів виконавчого провадження та бланків для копій документів виконавчого провадження (далі - бланки та бланки для копій) затверджуються Міністерством юстиції України відповідно до [постанови Кабінету Міністрів](#)

України від 19.04.93 N 283 "Про встановлення порядку виготовлення бланків цінних паперів і документів суворого обліку" (зі змінами та доповненнями).

1.7.2. З використанням бланків складаються такі документи виконавчого провадження:

акт опису й арешту майна (додаток 21);

постанова про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження (додаток 26);

акт вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу (додаток 29);

квитанційна книжка (додаток 30);

розпорядження (додаток 33).

1.7.3. Копії акта опису й арешту майна (додаток 21-1), постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження (додаток 26-1), акта вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу (додаток 29-1) складаються з використанням бланків для копій.

1.7.4. Документи та копії документів виконавчого провадження, передбачені пунктами 1.7.2, 1.7.3 та складені без використання бланків або бланків для копій, вважаються недійсними.

(Інструкцію доповнено пунктом 1.7 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 04.12.2000 р. N 62/5, пункт 1.7 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

1.8. Контроль за законністю виконавчого провадження здійснюється у відповідності до статей 8 - 8³ Закону України "Про виконавче провадження".

(Інструкцію доповнено пунктом 1.8 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.12.2004 р. N 141/5)

Керівник органу державної виконавчої служби при здійсненні контролю за діями державного виконавця під час виконання рішень, якщо вони суперечать вимогам [Закону](#), вправі своєю постановою скасувати постанову, акт, інший процесуальний документ, винесений у виконавчому провадженні державним виконавцем, який йому безпосередньо підпорядкований, зобов'язати державного виконавця провести виконавчі дії в порядку, передбаченому цим Законом.

(пункт 1.8 доповнено абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 19.02.2008 р. N 245/5)

Керівник органу державної виконавчої служби з власної ініціативи або за заявою сторін виконавчого провадження може виправити допущені в процесуальних документах, винесених державним виконавцем, який йому безпосередньо підпорядкований, граматичні чи арифметичні помилки, про що виноситься постановова.

(пункт 1.8 доповнено абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 19.02.2008 р. N 245/5)

Керівник органу державної виконавчої служби вищого рівня в разі виявлення порушень вимог [Закону](#) своєю постановою визначає вказані порушення та надає доручення керівнику органу державної виконавчої служби, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, щодо проведення дій, визначених абзацами другим та третім цього пункту.

(пункт 1.8 доповнено абзацом четвертим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 19.02.2008 р. N 245/5)

Постанова державного виконавця про відкриття виконавчого провадження не може бути скасована лише з формальних підстав, передбачених [пунктом 3 частини першої статті 19 Закону](#), які не перешкоджають подальшому провадженню виконавчих дій.

(пункт 1.8 доповнено абзацом п'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 19.02.2008 р. N 245/5)

2. УЧАСНИКИ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

2.1. Учасники виконавчого провадження та особи, які залучаються до проведення виконавчих дій, їх права та обов'язки

2.1.1. Учасниками виконавчого провадження є державний виконавець, сторони, представники сторін, експерти, спеціалісти, перекладачі.

(абзац перший пункту 2.1.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Для проведення виконавчих дій державним виконавцем у разі потреби залучаються поняті, працівники органів внутрішніх справ, представники органів опіки і піклування, представники органів і установ освіти, медичні працівники, а також представники інших органів і установ у порядку, встановленому [Законом](#), цією Інструкцією, Інструкцією про порядок взаємодії органів внутрішніх справ України та органів державної виконавчої служби при примусовому виконанні рішень судів та інших органів (посадових осіб), затвердженою [наказом Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства юстиції України від 25.06.2002 N 607/56/5](#), зареєстрованою в Мін'юсті України 27.06.2002 за N 541/6829 (із змінами і доповненнями), Порядком взаємодії органів державної виконавчої служби та податкової міліції при примусовому виконанні рішень судів про стягнення коштів на користь держави за позовами органів державної податкової служби, затвердженим спільним [наказом Міністерства юстиції України та Державної податкової адміністрації України від 03.07.2002 N 60/5; 304](#), зареєстрованим в Мін'юсті України 04.07.2002 за N 555/6843, та іншими нормативно-правовими актами.

(абзац другий пункту 2.1.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

У разі необхідності для проведення чи організації виконавчих дій державний виконавець має право залучати на платній основі, у тому числі за рахунок авансового внеску стягувача, суб'єктів господарювання, які в установленому законом порядку одержали ліцензії на: будівельну діяльність (вишукувальні та проектні роботи для будівництва, зведення несучих та огорожувальних конструкцій, будівництво та монтаж інженерних і транспортних мереж); надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування (крім надання послуг з перевезення пасажирів та їх багажу на таксі); операції у сфері поводження з небезпечними відходами; надання послуг, пов'язаних з охороною державної та іншої власності, надання послуг з охорони громадян; проведення землепорядних та землеоціночних робіт.

(пункт 2.1.1 доповнено абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

2.1.2. Загальні права і обов'язки державних виконавців у виконавчому провадженні визначені [статтею 5 Закону](#). Державний виконавець зобов'язаний використовувати надані йому законом та передбачені цією Інструкцією права і обов'язки в точній відповідності до закону, не допускати у своїй діяльності порушення прав та законних інтересів громадян і юридичних осіб, роз'яснювати особам, які беруть участь у виконавчому провадженні або залучаються до проведення виконавчих дій, їх права та обов'язки.

(пункт 2.1.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

2.1.3. Сторонами у виконавчому провадженні є стягувач і боржник.

Стягувачем є фізична або юридична особа, на користь чи в інтересах якої видано виконавчий документ. Боржником є фізична або юридична особа, яка зобов'язана за рішенням учинити певні дії (передати майно, виселитись з приміщення, виконати інші обов'язки, передбачені рішенням) або утриматися від їх учинення.

(абзац другий пункту 2.1.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

У виконавчих провадженнях про стягнення сум у дохід Державного бюджету України стягувачем є орган, за позовом якого судом винесено відповідне рішення, або орган, який відповідно до закону прийняв таке рішення. У виконавчих провадженнях про стягнення у дохід Державного бюджету України судового збору (державного мита) стягувачем є орган державної податкової служби.

(пункт 2.1.3 доповнено новим абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5, у зв'язку з цим абзаци третій - п'ятий вважати відповідно абзацами четвертим - шостим)

У виконавчому провадженні можуть брати участь кілька стягувачів або боржників. Кожен з них щодо іншої сторони має право брати участь у виконавчому провадженні самостійно або доручити участь у виконавчому провадженні одному із співучасників.

У разі вибуття однієї із сторін державний виконавець з власної ініціативи або за заявою сторони, а також сама заінтересована сторона мають право звернутися до суду із заявою про заміну сторони її правонаступником. Державний виконавець на підставі рішення суду виносить постанову (додаток 1) про заміну сторони її правонаступником, визначеним відповідно до чинного законодавства.

(абзац п'ятий пункту 2.1.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Для правонаступника всі дії, вчинені до його вступу у виконавче провадження, обов'язкові в тій мірі, у якій вони були б обов'язковими для сторони, яку правонаступник замінив.

(абзац шостий пункту 2.1.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Абзац шостий пункту 2.1.3 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

абзац сьомий пункту 2.1.3 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

абзац восьмий пункту 2.1.3 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

абзац дев'ятий пункту 2.1.3 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

абзац десятий пункту 2.1.3 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

2.1.4. Сторони та інші учасники виконавчого провадження мають право знайомитись з матеріалами виконавчого провадження, робити з них виписки, знімати копії, подавати додаткові матеріали, заявляти клопотання, брати участь у провадженні виконавчих дій, давати усні й письмові пояснення в процесі виконавчих дій, висловлювати свої доводи, міркування з усіх питань, що виникають у ході виконавчого провадження, у тому числі при проведенні експертизи, заперечувати проти клопотань, доводів та міркувань інших учасників виконавчого провадження, заявляти відводи у випадках, передбачених [Законом](#), оскаржувати дії (бездіяльність) державного виконавця з питань виконавчого провадження та користуватись іншими правами, наданими [Законом](#).

(абзац перший пункту 2.1.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Стягувач має право подати заяву про видачу дубліката виконавчого документа, про поновлення строку пред'явлення виконавчого документа до виконання, про відмову від стягнення й повернення виконавчого документа.

Сторони можуть подати письмові заперечення проти розрахунку державного виконавця щодо розподілу коштів між стягувачами, укласти мирову угоду про закінчення виконавчого провадження, яка визнається судом, оспорювати належність майна і його оцінку.

(абзац третій пункту 2.1.4 із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, від 10.04.2007 р. N 170/5)

За виконавчим документом про стягнення коштів за погодженням із стягувачем боржник може передати стягувачу в рахунок повного або часткового погашення боргу власне майно.

(пункт 2.1.4 доповнено абзацом четвертим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Сторони зобов'язані письмово повідомляти державного виконавця про виникнення обставин, що зумовлюють обов'язкове зупинення виконавчого провадження, установлення відстрочки або розстрочки виконання, зміну способу і порядку виконання рішення, зміну місця проживання чи місцезнаходження, а боржник - фізична особа - про зміну місця роботи.

(пункт 2.1.4 доповнено абзацом п'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Боржник зобов'язаний у строк, установлений державним виконавцем, надати достовірні відомості про свої доходи та майно, у тому числі про майно, яким він володіє спільно з іншими особами, рахунки в банківських та фінансових установах, своєчасно з'явитися за викликом державного виконавця, письмово повідомити державного виконавця про майно, що перебуває в заставі або в інших осіб, а також про кошти та майно, належні боржникові від інших осіб.

(пункт 2.1.4 доповнено абзацом шостим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Особи, які беруть участь у виконавчому провадженні, зобов'язані сумлінно користуватися усіма наданими їм правами з метою забезпечення повного і своєчасного вчинення виконавчих дій.

(пункт 2.1.4 доповнено абзацом сьомим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

2.1.5. Сторони можуть реалізовувати свої права й обов'язки у виконавчому провадженні самостійно або через представників. Особиста участь громадянина у виконавчому провадженні не позбавляє його права мати представника, за винятком випадку, коли боржник зобов'язаний згідно з рішенням учинити певні дії особисто.

Неповнолітні та особи, визнані судом недієздатними, здійснюють свої права та виконують обов'язки у виконавчому провадженні відповідно до вимог закону.

Якщо стороною виконавчого провадження є особа, визнана судом безвісно відсутньою, державний виконавець своєю постановою залучає до участі у виконавчому провадженні особу, яка є опікуном її майна.

Участь юридичних осіб у виконавчому провадженні здійснюється їх керівниками чи органами, посадовими особами, які діють у межах повноважень, наданих їм законом, або через представників юридичної особи. Повноваження представника мають бути підтверджені довіреністю, виданою і оформленою відповідно до вимог закону.

(пункт 2.1 доповнено пунктом 2.1.5 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

2.1.6. Представниками у виконавчому провадженні не можуть бути:

особи, які не досягли 18 років, крім випадків, передбачених законом;

особи, над якими встановлено опіку чи піклування;

судді, слідчі, прокурори, державні виконавці, крім випадків, коли вони діють як законні представники або як уповноважені особи відповідного органу, що є стороною виконавчого провадження;

інші особи, які відповідно до закону не можуть здійснювати представництво.

(пункт 2.1 доповнено пунктом 2.1.6 згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

2.2. Участь у виконавчому провадженні експерта або спеціаліста та суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання

(пункт 2.2 із змінами, внесеними згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

2.2.1. Для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають при здійсненні виконавчого провадження й потребують спеціальних знань, державний виконавець з власної ініціативи або за заявою сторін призначає своєю постановою (додаток 2) експерта або спеціаліста та суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання, а при потребі - кількох спеціалістів або експертів.

(абзац перший пункту 2.2.1 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

Як експерт або спеціаліст може бути запрошена будь-яка дієздатна особа, яка має потрібні знання, кваліфікацію, досвід роботи у відповідній галузі. Експерт має бути віднесеним до Реєстру атестованих судових експертів державних і підприємницьких структур та громадян.

Експерт або спеціаліст зобов'язаний дати письмовий висновок з питань, що поставлені йому державним виконавцем у постанові, а також давати усні пояснення та рекомендації щодо дій, які виконуються в його присутності.

(абзац третій пункту 2.2.1 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

2.2.2. Експерт або спеціаліст та суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання має право на винагороду за надані ним послуги, розмір якої визначає начальник відповідного органу державної виконавчої служби за розрахунком, поданим експертом або спеціалістом (якщо розмір винагороди перевищує 500 грн., то її визначає начальник органу державної виконавчої служби за погодженням з начальником відповідного органу державної виконавчої служби Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, головних управлінь юстиції в областях, містах Києві та Севастополі (далі - регіональні управління юстиції), за розрахунком, поданим експертом або спеціалістом), (але не більше ніж передбачено Інструкцією про порядок і розміри відшкодування витрат та виплати винагороди особам, що викликаються до органів дізнання, попереднього слідства, прокуратури, державної виконавчої служби, суду або до органів, у провадженні яких перебувають справи про адміністративні правопорушення, та виплати державним науково-дослідним установам судової експертизи за виконання їх працівниками функцій експертів і спеціалістів, затвердженою [постановою Кабінету Міністрів України від 1 липня 1996 року N 710](#)). Ця винагорода та інші витрати на проведення експертизи належать до витрат, пов'язаних із здійсненням виконавчих дій. Про виплату винагороди державний виконавець вносить постанову, яка затверджується начальником органу державної виконавчої служби (додаток 3).

(пункт 2.2.2 із змінами, внесеними згідно з
наказами Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5,
від 10.04.2007 р. N 170/5,
від 05.09.2008 р. N 1507/5)

2.2.3. За відмову або ухилення від дачі висновку чи за дачу завідомо неправдивого висновку експерт несе кримінальну відповідальність, про що він має бути попереджений державним виконавцем.

(пункт 2.2.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Збитки, завдані сторонам неправдивим висновком експерта або спеціаліста, підлягають відшкодуванню в порядку, передбаченому законом.

(пункт 2.2.3 доповнено абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Суб'єкт оціночної діяльності - суб'єкт господарювання несе відповідальність за недостовірність чи необ'єктивність оцінки майна в порядку, установленому законом.

(пункт 2.2.3 доповнено новим абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5, у зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим)

Копія постанови державного виконавця про призначення у виконавчому провадженні експерта або спеціаліста та суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання в 3-денний строк з дня її винесення надсилається сторонам. Заявлений сторонами відвід експерту або спеціалісту вирішується в порядку, передбаченому [статтею 17 Закону](#).

(пункт 2.2.3 доповнено абзацом четвертим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, абзац четвертий пункт 2.2.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

2.3. Участь у виконавчому провадженні перекладача

2.3.1. У разі потреби під час провадження виконавчих дій державний виконавець або сторони (їх представники) можуть запросити перекладача. Перекладачем може бути будь-яка дієздатна особа, що володіє мовами, знання яких необхідні для перекладу. Особі, якій потрібні послуги перекладача, державний виконавець надає строк для його запрошення, який не може перевищувати 10 днів. Якщо зазначена особа не забезпечить участі перекладача у визначений строк, то його може призначити своєю постановою (додаток 4) державний виконавець.

(пункт 2.3.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

2.3.2. Перекладач має право на винагороду за виконану роботу, про що державний виконавець виносить постанову (додаток 3) на підставі кошторису, який повинен подати перекладач. Ця постанова затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби. Винагорода виплачується в розмірі, не більшому, ніж передбачено Інструкцією про порядок і розміри відшкодування витрат та виплати винагороди особам, що викликаються до органів дізнання, попереднього слідства, прокуратури, державної виконавчої служби, суду або до органів, у провадженні яких перебувають справи про адміністративні правопорушення, та виплати державним науково-дослідним установам судової експертизи за виконання їх працівниками функцій експертів і спеціалістів, затвердженою [постановою Кабінету Міністрів України від 1 липня 1996 року N 710](#).

2.3.3. Особа, яка запрошується державним виконавцем до участі у виконавчому провадженні, повинна надати документ, який підтверджує, що вона володіє мовами, знання яких необхідні для перекладу.

2.3.4. У разі завідомо неправильного перекладу, а також за відмову виконати обов'язки перекладача особа несе кримінальну відповідальність, про що вона має бути попереджена державним виконавцем.

(пункт 2.3.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

2.4. Залучення понятих до провадження виконавчих дій

2.4.1. Виконавчі дії можуть провадитися в присутності понятих.

Присутність понятих обов'язкова при вчиненні виконавчих дій, пов'язаних із примусовим входженням до нежитлових приміщень і сховищ, в яких зберігається майно боржника, на яке звернено стягнення, або майно стягувача, яке має бути повернене йому в натурі; примусовим входженням до житлових будинків, квартир для забезпечення примусового виселення та вселення в них; примусовим входженням до будинків, квартир та інших приміщень, в яких перебуває дитина, яка має бути передана іншим особам відповідно до рішення суду; при проведенні огляду, арешту, вилученні й передачі майна.

Як поняті можуть бути запрошені будь-які дієздатні громадяни, які не мають особистого зацікавлення в провадженні виконавчих дій і не пов'язані між собою або з учасниками виконавчого провадження родинними зв'язками, підлеглистю чи підконтрольністю. Кількість понятих при вчиненні виконавчих дій не може бути менше двох.

2.4.2. Понятий має право знати, для участі в провадженні яких виконавчих дій його запрошено, на підставі якого виконавчого документа вони здійснюються, а також робити зауваження з приводу вчинення виконавчих дій. Зауваження понятого підлягають занесенню до акта відповідної виконавчої дії. Понятий зобов'язаний засвідчити факт, зміст і результати виконавчих дій, під час проведення яких він був присутній. Перед початком виконавчих дій державний виконавець роз'яснює їх права і обов'язки.

2.4.3. Поняті мають право на компенсацію витрат, пов'язаних із виконанням обов'язків понятих. Зазначені витрати належать до витрат на проведення виконавчих дій.

Компенсацію громадянам витрат, пов'язаних із виконанням обов'язків понятих, слід проводити із розрахунку середньоденного заробітку за місцем роботи, а громадянам, які не працюють, - із розрахунку середньоденного заробітку, розрахованого за середньомісячною заробітною платою для даної місцевості.

2.5. Підстави та порядок відводу державного виконавця, експерта, спеціаліста та суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання визначаються [статтею 17 Закону](#). Про відвід державного виконавця, експерта, спеціаліста та суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання виноситься постанова (додатки 20 та 25).

(пункт 2.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

3. ВІДКРИТТЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

3.1. Підстави для відкриття виконавчого провадження

Державний виконавець відкриває виконавче провадження на підставі виконавчого документа:

(абзац другий пункту 3.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

за заявою стягувача або його представника про примусове виконання рішення, зазначеного в пункті 1.1 цієї Інструкції;

(абзац третій пункту 3.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

за заявою прокурора в разі представництва інтересів громадянина або держави в суді;

абзац п'ятий пункту 3.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

в інших випадках, передбачених законом.

Абзац сьомий пункту 3.1 виключено

(пункт 3.1 доповнено абзацом сьомим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, абзац сьомий пункту 3.1 виключено згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

3.2. Місце виконання рішення

3.2.1. Виконавчі дії проводяться державним виконавцем відповідного органу державної виконавчої служби, який розташований:

за місцем проживання, роботи боржника - фізичної особи або за місцезнаходженням його майна;

за місцезнаходженням постійно діючого керівного органу або майна боржника - юридичної особи;

за місцем здійснення певних дій, які зобов'язаний вчинити боржник за відповідним рішенням суду або іншого органу (посадової особи).

Право вибору місця виконання між кількома органами державної виконавчої служби, які можуть учиняти виконавчі дії з виконання рішення на території, на яку поширюються їх функції, належить стягувачу.

(пункт 3.2.1 доповнено абзацом п'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

3.2.2. Якщо в процесі виконавчого провадження державному виконавцеві стало відомо, що змінилося місце проживання чи місцезнаходження боржника, місце його роботи або з'ясувалося, що на території, на яку поширюються функції органу державної виконавчої служби, майно боржника, на яке можна звернути стягнення, відсутнє, однак належне

боржнику майно перебуває на території іншого органу державної виконавчої служби, то державний виконавець негайно складає про це відповідний акт (додаток 5).

Виконавчий документ разом з копією акта не пізніше наступного дня державний виконавець зобов'язаний надіслати до органу державної виконавчої служби за новим місцем проживання боржника, місцем його роботи чи за місцезнаходженням майна боржника, про що одночасно, в копії супровідного листа, повідомляє стягувача та орган, який видав виконавчий документ. Супровідний лист про направлення виконавчого документа за належністю підписує начальник відповідного органу державної виконавчої служби.

3.2.3. Якщо в процесі виконавчого провадження з'ясувалося, що майна боржника, на яке можливо звернути стягнення, недостатньо для повного задоволення вимог стягувача, однак майно боржника виявлено на території іншого органу державної виконавчої служби, державний виконавець звертає стягнення на таке майно у передбаченому законом порядку за погодженням з начальником органу державної виконавчої служби, якому він підпорядкований, та за умови, якщо стягувач авансує витрати на організацію і проведення виконавчих дій.

Про вчинення виконавчих дій на території іншого органу державної виконавчої служби державний виконавець повідомляє начальника цього органу державної виконавчої служби.

Вчинення виконавчих дій на території органу державної виконавчої служби, що підпорядкований іншому регіональному управлінню юстиції, здійснюється виключно за погодженням з Департаментом державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

(пункт 3.2.3 доповнено новим абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5, у зв'язку цим абзаци третій - п'ятий вважати відповідно абзацами четвертим - шостим)

У разі, якщо стягувач не здійснить авансування витрат на організацію і проведення виконавчих дій на території іншого органу державної виконавчої служби, державний виконавець звертає стягнення на наявне майно боржника і після розподілу стягнутих коштів, у разі їх недостатності для повного задоволення вимог стягувача, направляє виконавчий документ до органу державної виконавчої служби за місцезнаходженням іншого майна боржника.

У разі, якщо боржник та його майно перебувають на території різних адміністративно-територіальних одиниць, органами державної виконавчої служби з метою забезпечення своєчасного і повного виконання рішення можуть створюватись виконавчі групи відповідно до Порядку утворення та функціонування виконавчих груп при органах державної виконавчої служби, затвердженого [наказом Міністерства юстиції України від 17.05.2004 N 37/5](#), зареєстрованого в Мін'юсті України 17.05.2004 за N 624/9223.

Порядок передачі матеріалів виконавчого провадження з одного органу державної виконавчої служби до іншого або виконавчої групи, від одного державного виконавця до іншого затверджений [наказом Міністерства юстиції України від 17.05.2004 N 38/5](#), зареєстрований в Мін'юсті України 17.05.2004 за N 625/9224.

(пункт 3.2.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

3.2.4. Пункт 3.2.4 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

3.2.5. Відповідні територіальні органи державної виконавчої служби сприяють державному виконавцеві, який вчиняє виконавчі дії на їхній території.

3.2.6. Виконавчі провадження, підвідомчі відділу та підрозділу примусового виконання рішень органів державної виконавчої служби, визначені [статтею 20¹ Закону](#).

(Інструкцію доповнено пунктом 3.2.6 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

3.3. Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання

3.3.1. Виконавчі документи можуть бути пред'явлені до виконання в такі строки:

виконавчі листи та інші судові документи - протягом трьох років;

абзац третій пункту 3.3.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

посвідчення комісій по трудових спорах - протягом трьох місяців;

постанови органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, - протягом трьох місяців;

інші виконавчі документи - протягом року, якщо інше не встановлено законом.

3.3.2. Строки, зазначені в абзаці першому цього пункту, встановлюються:

для виконання рішень і вироків судів у частині майнових стягнень - з наступного дня після набрання рішенням законної сили чи закінчення строку, встановленого в разі відстрочки чи розстрочки виконання рішення, а у випадках, коли рішення підлягає негайному виконанню, - з наступного дня після його постановлення;

для виконання рішень господарських судів - з наступного дня після набрання рішенням законної сили;

для виконання постанов органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, - з дня винесення відповідної постанови;

для виконання рішень комісій по трудових спорах - з дня видачі посвідчення на примусове виконання рішення.

3.3.3. Щодо інших виконавчих документів строк пред'явлення їх до виконання встановлюється з наступного дня після їх видачі, якщо інше не встановлено законом.

3.3.4. Рішення про стягнення періодичних платежів (у справах про стягнення аліментів, про відшкодування шкоди в разі ушкодження здоров'я тощо) можуть бути пред'явлені для виконання протягом усього періоду, на який присуджені платежі.

Строки пред'явлення виконавчих документів до виконання встановлюються для кожного платежу окремо.

3.4. Переривання строку давності пред'явлення виконавчих документів до виконання

3.4.1. Строки пред'явлення виконавчого документа до виконання перериваються:

пред'явленням виконавчого документа до виконання;

частковим виконанням рішення боржником з підтверджувальними документами про часткове виконання рішення;

надання судом, який видав виконавчий документ, відстрочки виконання рішення.

(пункт 3.4.1 доповнено абзацом четвертим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

3.4.2. Після переривання строку пред'явлення виконавчого документа до виконання перебіг строку поновлюється. Час, що минув до переривання строку, до нового строку не зараховується.

У разі повернення виконавчого документа стягувачу у зв'язку з неможливістю його повного або часткового виконання строк пред'явлення виконавчого документа до виконання після перерви встановлюється з дня повернення виконавчого документа стягувачу.

3.5. Поновлення пропущеного строку для пред'явлення виконавчого документа до виконання

3.5.1. Державний виконавець відмовляє в прийнятті до провадження виконавчих документів, строк пред'явлення для примусового виконання яких минув, про що протягом 3 днів з дня надходження державному виконавцю документів виносить відповідну постанову (додаток 6). Копія постанови надсилається або вручається стягувачу, боржнику та органу (посадовій особі), який видав виконавчий документ.

3.5.2. Стягувач, який пропустив строк пред'явлення виконавчого листа або іншого судового документа до виконання, має право звернутись із заявою про поновлення пропущеного строку до суду, який видав відповідний документ, або до суду за місцем виконання.

Щодо інших виконавчих документів пропущені строки поновленню не підлягають.

3.6. Прийняття виконавчих документів до виконання

3.6.1. Державний виконавець зобов'язаний прийняти до виконання виконавчий документ і відкрити виконавче провадження, якщо не закінчився строк пред'явлення виконавчого документа до виконання і цей документ відповідає вимогам [статті 19 Закону](#) та пред'явлений до виконання до органу державної виконавчої служби за належним місцем виконання рішення.

(абзац перший пункту 3.6.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

Виконавчі документи, що не відповідають вимогам згаданої статті Закону, а також ті, що повернулися з підприємств, установ, організацій та ін., де провадилися стягнення з заробітку чи інших доходів боржника, як виконані направляються органом державної виконавчої служби до суду чи органу (посадовій особі), що видав даний виконавчий документ. У разі помилкового надходження виконавчих документів (не за територіальністю або підвідомчістю) державний виконавець вносить постанову про відмову у відкритті виконавчого провадження (додаток 6).

(абзац другий пункту 3.6.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

3.6.2. Державний виконавець у 3-денний строк з дня надходження до нього виконавчого документа вносить постанову про відкриття виконавчого провадження (додаток 7). У постанові державний виконавець установлює строк для добровільного виконання рішення, який не може перевищувати 7 днів, а рішень про примусове виселення - 15 днів, та попереджає боржника про примусове виконання рішення після закінчення встановленого строку зі стягненням з нього виконавчого збору і витрат, пов'язаних з провадженням виконавчих дій. При цьому вказується дата виконання.

Копія постанови про відкриття виконавчого провадження не пізніше наступного дня надсилається стягувачу, боржнику та органу (посадовій особі), який видав виконавчий документ.

3.6.3. За заявою стягувача, з метою забезпечення виконання рішення про майнові стягнення державний виконавець постановою про відкриття виконавчого провадження вправі накласти арешт на майно боржника (крім коштів) та оголосити заборону на його відчуження. Одночасно з винесенням такої постанови державний виконавець може провести опис і арешт майна боржника в порядку, визначеному [Законом](#).

(абзац перший пункту 3.6.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Якщо в постанові зазначено потребу опису майна, то копія такої постанови вручається боржнику при проведенні опису майна.

3.6.4. Постанова про відкриття виконавчого провадження може бути оскаржена сторонами начальнику відповідного органу державної виконавчої служби або до відповідного суду в 10-денний строк.

3.6.5. У разі, якщо після винесення постанови про відкриття виконавчого провадження буде встановлено невідповідність виконавчого документа вимогам [пункту 3 частини першої статті 19 Закону](#), державний виконавець відкладає проведення виконавчих дій у порядку, установленому [статтею 32 Закону](#), та негайно повідомляє стягувачу про необхідність звернутися до суду чи іншого органу (посадовій особи), які видали виконавчий документ, про приведення виконавчого документа у відповідність до вимог чинного законодавства. У разі усунення обставин, що стали підставою для відкладення проведення виконавчих дій, державний виконавець продовжує виконання рішення у порядку, установленому [Законом](#). Якщо зазначені обставини до закінчення строку відкладення проведення виконавчих дій стягувачем не усунено, державний виконавець звертається з поданням до начальника органу державної виконавчої служби, якому він безпосередньо підпорядкований, для прийняття рішення відповідно до вимог [Закону](#).

У разі виявлення невідповідності виконавчого документа вимогам [пункту 3 частини першої статті 19 Закону](#) в процесі здійснення перевірки виконавчого провадження в порядку,

установленому [статтями 8 - 8³ Закону](#), учиняються дії, передбачені абзацом першим цього пункту.

(Інструкцію доповнено пунктом 3.6.5 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 19.02.2008 р. N 245/5)

3.7. Строки здійснення виконавчого провадження

3.7.1. Державний виконавець зобов'язаний провести виконавчі дії з виконання рішення протягом шести місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження, а з виконання рішення немайнового характеру - у двомісячний строк. Строки здійснення виконавчого провадження не поширюються на час відкладення провадження виконавчих дій або зупинення виконавчого провадження та на період реалізації арештованого майна боржника.

(пункт 3.7.1 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

3.7.2. Якщо рішення підлягає негайному виконанню, то державний виконавець відкриває виконавче провадження не пізніше наступного дня після одержання виконавчого документа.

3.8. Відмова у відкритті виконавчого провадження

3.8.1. Державний виконавець відмовляє у відкритті виконавчого провадження в разі:

пропуску встановленого строку пред'явлення документів до виконання;

неподання виконавчого документа, зазначеного в пункті 1.1 цієї Інструкції (наприклад, подання судового рішення без виконавчого листа або наказу, у випадках, коли передбачена видача останніх);

(абзац третій пункту 3.8.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

помилкового надходження виконавчого документа (не за територіальністю або підвідомчістю);

(абзац четвертий пункту 3.8.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

якщо рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, не набрало законної сили, крім випадків, коли воно в установленому законом порядку допущено до негайного виконання;

(пункт 3.8.1 доповнено новим абзацом п'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

якщо не закінчилася відстрочка виконання рішення, надана судом, яким постановлено рішення;

(пункт 3.8.1 доповнено новим абзацом шостим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

у разі невідповідності виконавчого документа вимогам, передбаченим [статтею 19 Закону](#);

(пункт 3.8.1 доповнено новим абзацом сьомим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5, у зв'язку з цим абзаци п'ятий та шостий вважати абзацами восьмим та дев'ятим, абзац сьомий пункту 3.8.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

наявності інших обставин, передбачених законом, які виключають здійснення виконавчого провадження.

Про відмову у відкритті виконавчого провадження державний виконавець виносить постанову, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби, і не пізніше наступного дня надсилає її заявникові (додаток 6).

(абзац дев'ятий пункту 3.8.1 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

У разі відмови у відкритті виконавчого провадження на підставі абзацу 7 цього пункту державний виконавець у відповідній постанові роз'яснює стягувачу право на звернення до суду чи іншого органу (посадової особи), які видали виконавчий документ, про приведення виконавчого документа у відповідність до вимог, визначених чинним законодавством.

(пункт 3.8.1 доповнено абзацом десятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

3.8.2. Постанова про відмову у відкритті виконавчого провадження може бути оскаржена заявником начальнику відповідного органу державної виконавчої служби або до відповідного суду в 10-денний строк з моменту її одержання.

3.9. Пункт 3.9 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

3.9.1. Пункт 3.9.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

3.9.2. Пункт 3.9.2 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

3.10. Роз'яснення рішень, які підлягають примусовому виконанню

3.10.1. У разі, якщо резолютивна частина рішення, викладена у виконавчому документі, є незрозумілою, державний виконавець самостійно чи за поданням сторін виконавчого провадження має право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення відповідного рішення чи змісту документа.

Суд, який видав виконавчий документ, зобов'язаний розглянути таку заяву у 10-денний строк з дня її надходження і при необхідності дати відповідне роз'яснення рішення чи змісту

документа, не змінюючи їх змісту. Про роз'яснення рішення чи змісту документа або відмову в цьому суд постановляє ухвалу.

(пункт 3.10.1 в редакції наказу
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

3.10.2. У строки здійснення виконавчих дій не враховується термін, з якого державний виконавець звернувся до суду або іншого органу (посадової особи) про роз'яснення рішення до моменту надходження роз'яснення у орган державної виконавчої служби.

3.11. Порядок направлення копій постанов державного виконавця та інших документів виконавчого провадження визначає [стаття 27 Закону](#)

Порядок видачі документів виконавчого провадження у разі одержання ухвали суду про витребування або вилучення документів виконавчого провадження та в разі проведення виїмки в порядку, установленому [Кримінально-процесуальним кодексом України](#), регулює [стаття 49¹ Закону](#).

(Інструкцію доповнено пунктом 3.11 згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

4. ПОРЯДОК ТА УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

4.1. Добровільне виконання рішень

4.1.1. Державний виконавець, починаючи виконувати рішення, повинен пересвідчитись, чи отримана боржником копія постанови про відкриття виконавчого провадження і чи здійснені ним дії, спрямовані на добровільне виконання рішення у встановлений постановою строк.

При цьому до отримання відомостей про одержання боржником копії постанови для захисту прав стягувача державний виконавець може вжити заходів щодо забезпечення виконання, передбачені частиною шостою [статті 24 Закону](#).

(абзац другий пункту 4.1.1 із змінами, внесеними згідно з
наказами Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5,
від 21.04.2005 р. N 40/5)

Постанова про відкриття виконавчого провадження вважається врученою боржнику за адресою, зазначеною у виконавчому документі, за умов, передбачених для вручення судових повісток.

У разі, якщо копія постанови про відкриття виконавчого провадження одержана боржником несвоєчасно, внаслідок чого боржник був позбавлений можливості добровільно виконати рішення у встановлений державним виконавцем строк, за письмовою заявою боржника при підтвердженні факту несвоєчасного одержання вказаної постанови державний виконавець відкладає провадження виконавчих дій у порядку, установленому [статтею 32 Закону](#), та поновлює боржнику строк для добровільного виконання рішення.

(пункт 4.1.1 доповнено абзацом четвертим згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Якщо при відкритті виконавчого провадження державним виконавцем у порядку, установленому [статтею 24 Закону](#), накладено арешт на майно боржника, за погодженням з державним виконавцем боржник має право у строк, установлений для добровільного

виконання рішення, реалізувати належне йому майно в рахунок повного або часткового погашення боргу за виконавчим документом. У цьому разі покупець майна боржника повинен внести кошти за придбане майно на рахунок органу державної виконавчої служби в строк, установлений для добровільного виконання рішення. Після внесення покупцем коштів арешт з проданого майна боржника знімається за постановою державного виконавця.

(пункт 4.1.1 доповнено абзацом п'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.1.2. У разі повного добровільного виконання рішення боржником у встановлений для добровільного виконання строк державний виконавець складає про це акт, який є підставою для закінчення виконавчого провадження.

(пункт 4.1.2 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.1.3. Якщо боржник у встановлений строк добровільно не виконав рішення, то державний виконавець невідкладно розпочинає його примусове виконання в межах строку, передбаченого [статтею 25 Закону](#).

(пункт 4.1.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.1.4. У разі відкриття виконавчого провадження за виконавчим документом про конфіскацію майна, стягнення періодичних платежів, забезпечення позовних вимог, стягнення штрафу із засудженого строк для добровільного виконання не встановлюється.

(пункт 4.1.4 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.1.5. Якщо в установлений строк рішення боржником добровільно не виконано, державний виконавець за наявності іншого виконавчого провадження або зведеного виконавчого провадження щодо даного боржника виносить постанову про об'єднання виконавчих проваджень у зведене виконавче провадження або про приєднання виконавчого провадження до зведеного виконавчого провадження. Така постанова виноситься не пізніше наступного дня після закінчення строку для добровільного виконання.

(абзац перший пункту 4.1.5 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Наявність або відсутність іншого виконавчого провадження чи зведеного виконавчого провадження щодо одного й того самого боржника державний виконавець перевіряє за даними Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень.

(Інструкцію доповнено пунктом 4.1.5 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.05.2003 р. N 43/5)

4.2. Час провадження виконавчих дій

4.2.1. Виконавчі дії провадяться державним виконавцем в робочі дні не раніше 6-ї години і не пізніше 22-ї години. Конкретний час проведення виконавчих дій визначається державним виконавцем. Сторони виконавчого провадження мають право пропонувати зручний для них час проведення виконавчих дій.

4.2.2. Проведення виконавчих дій у неробочі та святкові дні, установлені законодавством, допускається лише в разі, коли зволікання неможливе, або в разі, коли вони не можуть бути здійснені в інші дні з вини боржника.

Проведення виконавчих дій у нічний час допускається лише в разі, якщо невиконання рішення створює загрозу життю чи здоров'ю громадян.

(пункт 4.2.2 в редакції наказу
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.2.3. Для проведення виконавчих дій у неробочі та святкові дні або в нічний час державним виконавцем виноситься постанова, яка затверджується начальником органу державної виконавчої служби (додаток 3).

(пункт 4.2.3 із змінами, внесеними згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.3. Відкладення провадження виконавчих дій

4.3.1. Пункт 4.3.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

4.3.2. За наявності обставин, що перешкоджають провадженню виконавчих дій, або несвоєчасного одержання сторонами документів виконавчого провадження, внаслідок чого вони позбавлені можливості використати надані їм **Законом** права, державний виконавець може відкласти виконавчі дії за заявою стягувача або за заявою боржника, або з власної ініціативи на строк до 10 днів. Про відкладення провадження виконавчих дій державний виконавець виносить відповідну постанову (додаток 9), про що негайно повідомляє сторони, суд або інший орган, який видав виконавчий документ.

(пункт 4.3.2 із змінами, внесеними згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.3.3. Постанова про відкладення провадження виконавчих дій може бути оскаржена начальнику відповідного органу державної виконавчої служби або до суду в 3-денний строк.

4.4. Відстрочка або розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу і порядку виконання рішення

(пункт 4.4 в редакції наказу Міністерства
юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

4.4.1. За наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення або роблять його неможливим, державний виконавець за власною ініціативою або за заявою сторін, а також самі сторони мають право звернутися до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про відстрочку або розстрочку виконання, а також про встановлення чи зміну способу й порядку виконання.

(пункт 4.4.1 із змінами, внесеними згідно з наказами
Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5,
від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.4.2. Рішення суду чи іншого органу (посадової особи) про відстрочку або розстрочку виконання, встановлення чи зміну способу й порядку виконання має бути прийнято в 10-денний строк і може бути оскаржено у встановленому порядку.

(пункт 4.4.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

4.4.3. За іншими рішеннями відстрочка або розстрочка виконання, встановлення чи зміна способу і порядку виконання не допускаються.

(Інструкцію доповнено пунктом 4.4.3 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.5. Виконавче провадження підлягає обов'язковому зупиненню у випадках:

смерті стягувача або боржника, оголошення померлим чи визнання безвісно відсутнім стягувача або боржника, або припинення існування сторони - юридичної особи, якщо установлені судом правовідносини допускають правонаступництво;

визнання стягувача або боржника недієздатним;

проходження боржником строкової військової служби в Збройних Силах України та інших військових формуваннях, якщо за умовами служби провадження виконавчих дій неможливе, чи на прохання стягувача, який проходить строкову військову службу в Збройних Силах України або інших військових формуваннях;

зупинення судом стягнення на підставі виконавчого документа. При цьому боржник має надати належним чином завірену копію відповідного рішення суду;

(абзац п'ятий пункту 4.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, у редакції наказу Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

прийняття судом до розгляду скарги на дії органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення. При цьому, боржник має надати письмове повідомлення суду про надходження скарги;

зупинення виконання відповідного рішення посадовою особою, якій законом надане таке право;

(абзац сьомий пункту 4.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

подання до суду позову про виключення майна з опису. При цьому, боржник має надати письмове повідомлення суду про порушення провадження за цим позовом. Виконавче провадження з указаної підстави зупиняється лише в частині звернення стягнення на майно, щодо якого до суду подано позовну заяву про виключення його з акта опису й арешту;

(абзац восьмий пункту 4.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

порушення господарським судом провадження у справі про банкрутство боржника, якщо відповідно до закону на вимогу стягувача поширюється дія мораторію, уведеного

господарським судом, крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника);

(абзац дев'ятий пункту 4.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

сплати боржником або іншим гарантом у порядку, передбаченому законодавством (у тому числі за договорами про відшкодування ядерної шкоди), коштів на відшкодування ядерної шкоди, що дорівнюють або перевищують установлену законом межу відповідальності оператора ядерної установки. Для обчислення сплачені кошти підлягають перерахуванню до Спеціальних прав запозичення, що встановлюються Міжнародним валютним фондом, за офіційним курсом Національного банку України на день сплати;

унесення касаційного подання прокурора на рішення суду. При цьому сторона виконавчого провадження, якій стало відомо про зазначену обставину, або прокурор має надати належним чином завірену копію касаційного подання;

(абзац одинадцятий пункту 4.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

звернення до суду із заявою про заміну вибулої сторони правонаступником у порядку, установленому частиною четвертою [статті 11 Закону](#);

виїмки виконавчого документа або виконавчого провадження в порядку, установленому [Кримінально-процесуальним кодексом України](#);

надання судом, який видав виконавчий документ, відстрочки виконання рішення;

(абзац дев'ятий пункту 4.5 замінено абзацами дев'ятим - чотирнадцятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

наявності коштів боржника на депозитних, вкладних та інших подібних рахунках боржника, з яких боржник не вправі вимагати видачі чи списання коштів до спливу певного строку, у разі відсутності іншого майна боржника, на яке може бути звернено стягнення;

(пункт 4.5 доповнено абзацом п'ятнадцятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

призначення тимчасової державної допомоги відповідно до [частини п'ятої статті 181 Сімейного кодексу України](#);

(пункт 4.5 доповнено абзацом шістнадцятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2005 р. N 102/5)

унесення підприємства паливно-енергетичного комплексу до Реєстру підприємств паливно-енергетичного комплексу, які беруть участь у процедурі погашення заборгованості відповідно до [Закону України "Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу"](#).

(пункт 4.5 доповнено абзацом сімнадцятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

4.6. Виконавче провадження може бути зупинено в разі:

звернення державного виконавця до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення рішення, що підлягає виконанню, про відстрочку або розстрочку виконання, а також про встановлення чи зміну способу і порядку виконання;

(абзац другий пункту 4.6 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

прохання боржника, який проходить строкову службу в складі Збройних Сил України чи інших передбачених законом військових формувань;

перебування боржника в тривалому службовому відрядженні;

перебування боржника на лікуванні в стаціонарному лікувальному закладі;

прийняття скарги на дії державного виконавця або на відмову в його відводі;

(абзац шостий пункту 4.6 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

оголошення розшуку боржника, його майна або розшуку дитини;

перебування боржника або стягувача у відпустці за межами населеного пункту, де вони проживають;

призначення експертизи;

(пункт 4.6 доповнено абзацом дев'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

надання сторонам терміну для запрошення перекладача.

(пункт 4.6 доповнено абзацом десятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

4.7. Порядок і строки зупинення виконавчого провадження

4.7.1. Державний виконавець вносить вмотивовану постанову про зупинення виконавчого провадження (додаток 10) з підстав, передбачених у пунктах 4.5 та 4.6 Інструкції, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби, не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про такі обставини. Копія постанови надсилається в 3-денний строк сторонам та суду або іншому органу (посадовій особі), які видали виконавчий документ.

(пункт 4.7.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.7.2. Виконавче провадження зупиняється:

у випадках смерті стягувача або боржника, оголошення померлим чи визнання безвісно відсутнім стягувача або боржника, або припинення існування сторони - юридичної особи, якщо встановлені судом правовідносини допускають правонаступництво, визнання стягувача або боржника недієздатним - до визначення правонаступників боржника або призначення опікуна недієздатному боржникові;

у випадках проходження боржником строкової військової служби у Збройних Силах України, передбачених законом інших військових формуваннях, якщо за умовами служби провадження виконавчих дій неможливе, чи на прохання стягувача, який проходить строкову військову службу в Збройних Силах України або інших військових формуваннях; прохання боржника, який проходить строкову службу в складі Збройних Сил України чи інших передбачених законом військових формувань; перебування боржника у тривалому службовому відрядженні; сплати боржником або іншим гарантом у порядку, передбаченому законодавством (у тому числі за договорами про відшкодування ядерної шкоди), коштів на відшкодування ядерної шкоди, що дорівнюють або перевищують установлену законом межу відповідальності оператора ядерної установки. Для обчислення сплачені кошти підлягають перерахуванню до Спеціальних прав запозичення, що встановлюються Міжнародним валютним фондом, за офіційним курсом Національного банку України на день сплати; виїмці виконавчого документа або виконавчого провадження в порядку, установленому [Кримінально-процесуальним кодексом України](#); наданню судом, який видав виконавчий документ, відстрочки виконання рішення; наявності коштів боржника на депозитних, вкладних та інших подібних рахунках боржника, з яких боржник не вправі вимагати видачі чи списання коштів до спливу певного строку, у разі відсутності іншого майна боржника, на яке може бути звернено стягнення; перебування боржника на лікуванні у стаціонарному лікувальному закладі; оголошення розшуку боржника, його майна або розшуку дитини; перебування боржника або стягувача у відпустці за межами населеного пункту, де вони проживають; призначення експертизи; надання сторонам строку для запрошення перекладача; зупинення судом стягнення на підставі виконавчого документа, - до закінчення існування названих обставин;

(абзац третій пункту 4.7.2 із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5, від 21.04.2005 р. N 40/5, від 10.04.2007 р. N 170/5)

у випадках прийняття судом до розгляду скарги на дії органів (посадових осіб), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення; зупинення виконання відповідного рішення посадовою особою, якій законом надано таке право; подання до суду позову про виключення майна з акта опису й арешту; порушення господарським судом провадження у справі про банкрутство боржника, якщо відповідно до закону на вимогу стягувача поширюється дія мораторію, уведеного господарським судом, крім випадків перебування виконавчого провадження на стадії розподілу стягнутих з боржника грошових сум (у тому числі одержаних від реалізації майна боржника); унесення касаційного подання прокурора на рішення суду; звернення до суду із заявою про заміну вибулої сторони правонаступником у порядку, встановленому частиною четвертою [статті 11 Закону](#); звернення державного виконавця до суду, який видав виконавчий документ, із заявою про роз'яснення рішення, що підлягає виконанню, про відстрочку або розстрочку виконання, а також про встановлення чи зміну способу і порядку виконання; подання скарги на дії державного виконавця або відмову в його відводі, - до розгляду питання по суті;

(абзац четвертий пункту 4.7.2 із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5, від 21.04.2005 р. N 40/5, від 10.04.2007 р. N 170/5)

у разі внесення підприємства паливно-енергетичного комплексу до Реєстру підприємств паливно-енергетичного комплексу, які беруть участь у процедурі погашення заборгованості відповідно до [Закону України "Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу"](#), - до закінчення терміну дії процедури погашення заборгованості підприємствами паливно-енергетичного комплексу,

визначеного Законом України "Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування підприємств паливно-енергетичного комплексу".

(пункт 4.7.2 доповнено абзацом п'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

4.7.3. Постанова про зупинення виконавчого провадження може бути оскаржена до суду в 10-денний строк. Строки зупинення виконавчого провадження можуть бути скорочені судом.

4.7.4. Після усунення обставин, які стали підставою для зупинення виконавчого провадження, державний виконавець не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про такі обставини зобов'язаний поновити виконавче провадження за власною ініціативою або за заявою стягувача, про що виноситься постанова (додаток 11). Копія постанови про поновлення виконавчого провадження надсилається сторонам та органу (посадовій особі), який прийняв рішення.

(пункт 4.7.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.7.5. Упродовж строку, на який виконавче провадження зупинено, виконавчі дії не провадяться. Накладений державним виконавцем арешт на майно боржника, у тому числі на кошти на рахунках та вкладах боржника в установах банків та інших фінансових установах, не знімається. У період зупинення виконавчого провадження державний виконавець має право звертатися до суду в порядку, установленому [статтями 28, 32, 33, 78, 79, 80 Закону](#), а також вживати заходів щодо розшуку боржника або його майна. Цей строк не входить у строки здійснення виконавчого провадження (за винятком випадків, коли судом було скасовано постанову державного виконавця про зупинення виконавчого провадження).

(пункт 4.7.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.7.6. Якщо арештоване майно боржника передано на реалізацію, копії постанов про зупинення виконавчого провадження та про поновлення виконавчого провадження не пізніше наступного дня надсилаються до підприємства, установи, організації, які здійснюють реалізацію майна боржника.

(Інструкцію доповнено пунктом 4.7.6 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.8. Пункт 4.8 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.12.2004 р. N 141/5)

4.9. Закінчення виконавчого провадження

4.9.1. Виконавче провадження підлягає закінченню державним виконавцем у випадках:

визнання відмови стягувача від примусового виконання рішення суду;

(абзац другий пункту 4.9.1 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

визнання судом мирової угоди між стягувачем і боржником про закінчення виконавчого провадження;

(абзац третій пункту 4.9.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

смерті або оголошення померлим стягувача чи боржника, визнання безвісно відсутнім боржника або стягувача, ліквідації юридичної особи - сторони виконавчого провадження, якщо виконання їх обов'язків чи вимог у виконавчому провадженні не допускає правонаступництва;

скасування рішення суду або іншого органу (посадової особи), яке підлягало виконанню на підставі виконавчого документа, або визнання судом виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню;

(абзац п'ятий пункту 4.9.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника при виконанні рішення про передачу їх стягувачеві, або знищення речі, яка мала бути передана стягувачеві в натурі;

закінчення передбаченого законом строку для даного виду стягнення;

передачі виконавчого документа ліквідаційній комісії у разі ліквідації боржника - юридичної особи або арбітражному керуючому у разі визнання боржника банкрутом;

фактичного повного виконання рішення згідно з виконавчим документом;

повернення виконавчого документа без виконання на вимогу суду або іншого органу (посадової особи), які видали виконавчий документ, або на письмову вимогу стягувача;

направлення виконавчого документа за належністю до іншого органу державної виконавчої служби;

повернення виконавчого документа до суду чи іншого органу (посадової особи), які видали виконавчий документ, у випадку, передбаченому частиною третьою [статті 76 Закону](#).

4.9.2. Про закінчення виконавчого провадження державний виконавець виносить постанову (додаток 13), яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби. Копія постанови у триденний строк надсилається сторонам та суду або іншому органу (посадовій особі), які видали виконавчий документ, або за належністю до іншого органу державної виконавчої служби. До копії постанови державний виконавець додає виконавчий документ, який повертається органу, що його видав, або стягувачу, або передається за належністю. Копію виконавчого листа державний виконавець залишає у матеріалах виконавчого провадження.

4.9.3. У разі направлення виконавчого документа за належністю до іншого органу державної виконавчої служби державний виконавець до копії постанови про закінчення виконавчого провадження додає копії постанов про накладення арешту на кошти чи майно боржника, копії документів щодо майнового стану боржника та його доходів.

4.9.4. Постанова про закінчення виконавчого провадження може бути оскаржена сторонами до начальника відповідного органу державної виконавчої служби або до суду у 10-денний строк.

(пункт 4.9 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 20.12.2004 р. N 141/5)

4.10. Наслідки завершення виконавчого провадження

4.10.1. У разі закінчення виконавчого провадження згідно із [статтею 37 Закону](#), крім направлення виконавчого документа за належністю до іншого органу державної виконавчої служби; повернення виконавчого документа стягувачу згідно із [статтею 40 Закону](#); повернення виконавчого документа до суду або іншого органу (посадової особи), який його видав, згідно із [статтею 40¹ Закону](#) припиняється чинність арешту майна боржника, скасовуються інші здійснені державним виконавцем заходи примусового виконання рішення, а також провадяться інші дії, необхідні у зв'язку із завершенням виконавчого провадження. Завершене виконавче провадження не може бути розпочате знову, крім випадків, передбачених [Законом](#).

4.10.2. Якщо у виконавчому провадженні державним виконавцем був накладений арешт на майно боржника, у постанові про закінчення виконавчого провадження (окрім випадків направлення виконавчого документа за належністю до іншого органу державної виконавчої служби), повернення виконавчого документа стягувачу або повернення виконавчого документа до суду або іншого органу (посадової особи), який його видав, державний виконавець зазначає про скасування арешту, накладеного на майно боржника.

4.10.3. За заявою боржника державний виконавець видає йому додаткові копії постанови, указані у пункті 4.10.2 цієї Інструкції, для її пред'явлення до органу нотаріату та інших органів, що здійснюють реєстрацію майна або ведуть реєстр заборони на його відчуження для зняття арешту з майна.

(пункт 4.10 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 20.12.2004 р. N 141/5)

4.11. Повернення виконавчого документа

(пункт 4.11 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.11.1. Виконавчий документ, який прийнятий державним виконавцем до виконання, і за яким стягнення не провадилося або було проведено частково, повертається стягувачеві:

за письмовою заявою стягувача;

якщо в боржника відсутнє майно, на яке може бути звернено стягнення, і здійснені державним виконавцем відповідно до [Закону](#) заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними;

якщо стягувач відмовився залишити за собою майно боржника, не реалізоване під час виконання рішення, одержати певні предмети, що повинні бути передані йому від боржника згідно з рішенням;

якщо стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій або не здійснює авансування витрат на проведення виконавчих дій, якщо їх авансування передбачено [Законом](#),

незважаючи на попередження державного виконавця про повернення йому виконавчого документа;

(абзац п'ятий пункту 4.11.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

якщо в результаті вжитих державним виконавцем заходів неможливо з'ясувати місцезнаходження боржника - юридичної особи, місце проживання боржника - фізичної особи (за винятком виконавчих документів, зазначених у частині першій [статті 42 Закону](#)), а також виконавчих документів, за якими мають бути стягнені грошові кошти чи інше майно, та інших виконавчих документів, які можуть бути виконані без безпосередньої участі боржника;

(пункт 4.11.1 доповнено абзацом шостим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

якщо в боржника відсутнє майно, яке він за виконавчим документом повинен передати стягувачу, або майно, визначене виконавчим документом, на яке необхідно звернути стягнення з метою погашення заборгованості (крім коштів), і здійснені державним виконавцем відповідно до [Закону](#) заходи щодо розшуку такого майна виявилися безрезультатними.

(пункт 4.11.1 доповнено абзацом сьомим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.11.2. Про наявність обставин, зазначених у абзацах третьому - сьомому пункту 4.11.1 цієї Інструкції, державний виконавець складає акт (додаток 5).

(абзац перший пункту 4.11.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Акт має бути перевірений начальником відповідного органу державної виконавчої служби на предмет правильності вказаних у ньому відомостей, у т. ч., чи вжиті державним виконавцем усі необхідні заходи щодо розшуку майна боржника, правильності оформлення опису й оцінки майна з залученням до цього сторін або їх представників, його схоронності на день складання акта тощо. У разі потреби при такій перевірці може бути викликаний і опитаний стягувач, чи немає в нього відомостей щодо наявності в боржника майна, не виявленого державним виконавцем при проведенні опису.

У разі встановлення перевіркою неповноти проведених виконавчих дій, з метою повного виконання рішення начальник органу державної виконавчої служби дає письмову вказівку державному виконавцю про вжиття додаткових заходів для розшуку майна боржника і його реалізації. Така вказівка приєднується до матеріалів виконавчого провадження.

4.11.3. У разі повернення стягувачу виконавчого документа з підстав, зазначених в абзацах другому - сьомому пункту 4.11.1 цієї Інструкції, стягувачу повертаються невикористані суми внесеного ним авансового внеску зі звітом державного виконавця про його використання.

(пункт 4.11.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.11.4. Про повернення виконавчого документа і авансового внеску стягувачеві державний виконавець виносить постанову (додаток 14), яка затверджується начальником відповідного

органу державної виконавчої служби. Постанова може бути оскаржена до суду в 10-денний строк.

4.11.5. Повернення виконавчого документа стягувачеві з підстав, передбачених абзацами третім - сьомим пункту 4.11.1 цієї Інструкції, не позбавляє його права повторно пред'явити виконавчий документ до виконання в межах строків, установлених пунктом 3.3 цієї Інструкції.

(абзац перший пункту 4.11.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Державний виконавець зобов'язаний роз'яснити стягувачеві наслідки повернення йому виконавчого документа.

4.11.6. Копію виконавчого документа державний виконавець залишає у матеріалах виконавчого провадження.

(Інструкцію доповнено підпунктом 4.11.6 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.12.2004 р. N 141/5)

4.11.7. Виконавчий документ, прийнятий державним виконавцем до виконання, повертається до суду, який його видав, у разі відновлення судом строку для подання апеляційної скарги на рішення, за яким видано виконавчий документ, та прийняття цієї апеляційної скарги до розгляду.

Виконавчий документ, прийнятий державним виконавцем до виконання, за яким стягувачем є держава, у випадках, передбачених абзацами третім - сьомим пункту 4.11.1 цієї Інструкції, повертається до суду або іншого органу (посадовій особі), який видав виконавчий документ.

(Інструкцію доповнено пунктом 4.11.7 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.12. Відновлення виконавчого провадження

4.12.1. Якщо постанова державного виконавця про закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачеві визнана судом незаконною чи скасована начальником або керівником вищестоящого органу державної виконавчої служби, начальником відповідного органу державної виконавчої служби, виконавче провадження підлягає відновленню у 3-денний строк з дня отримання ухвали суду, постанови начальника або керівника вищестоящого органу державної виконавчої служби, начальника відповідного органу державної виконавчої служби.

(пункт 4.12.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

4.12.2. За наявності обставин, передбачених частиною сьомою статті 80 Закону, виконавче провадження підлягає відновленню у 3-денний строк з дня надходження до державного виконавця відповідної заяви стягувача.

4.12.3. Про відновлення виконавчого провадження державний виконавець виносить постанову (додаток 15), копія якої не пізніше наступного дня надсилається до суду, який визнав незаконною постанову державного виконавця, сторонам, а також органу (посадовій особі), які видали виконавчий документ.

4.13. Оголошення розшуку

4.13.1. Підставами для оголошення розшуку є відсутність в ході виконавчого провадження відомостей про місце проживання (місцезнаходження) боржника, його майна, а також дитини.

4.13.2. У разі відсутності відомостей про місце проживання (місцезнаходження) боржника за виконавчими документами про стягнення аліментів, відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом чи іншим ушкодженням здоров'я, або у зв'язку з утратою годувальника, а також дитини за виконавчими документами про відібрання дитини державний виконавець звертається до суду з поданням про винесення ухвали про розшук боржника або дитини (додаток 16).

4.13.3. У разі відсутності відомостей про місцезнаходження майна боржника за виконавчими документами, зазначеними в пункті 4.13.2 цієї Інструкції, державний виконавець вносить постанову про розшук майна, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби.

4.13.4. Розшук оголошується відповідно за місцем виконання рішення або за останнім відомим місцем проживання (місцезнаходженням) боржника чи місцезнаходженням його майна, або за місцем проживання (місцезнаходженням) стягувача. Розшук громадянина-боржника, дитини та розшук транспортних засобів боржника здійснюють органи внутрішніх справ, а розшук боржника - юридичної особи, а також іншого майна боржника здійснює державна виконавча служба шляхом запитів до відповідних установ (Державної автомобільної інспекції, бюро технічної інвентаризації, податкової адміністрації, банків або інших кредитних установ тощо).

4.13.5. Витрати органів внутрішніх справ, пов'язані з розшуком громадянина-боржника, дитини або транспортних засобів боржника, стягуються з боржника за ухвалою суду. Витрати, пов'язані з розшуком боржника - юридичної особи або іншого майна боржника, стягуються з боржника за постановою державного виконавця, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби (додаток 17).

4.13.6. Розшук громадянина-боржника, дитини за ухвалою суду або транспортних засобів боржника за постановою державного виконавця здійснюється органами внутрішніх справ у порядку, установленому Інструкцією про порядок взаємодії органів внутрішніх справ України та органів державної виконавчої служби при примусовому виконанні рішень судів та інших органів (посадових осіб), затвердженою [наказом Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства юстиції України від 25.06.2002 N 607/56/5](#), зареєстрованою в Мін'юсті України 27.06.2002 за N 541/6829 (із змінами та доповненнями).

4.13.7. Постанова державного виконавця про розшук обов'язкова до виконання всіма громадянами та посадовими особами. За її невиконання настає відповідальність, передбачена [статтею 88 Закону](#).

4.13.8. За іншими виконавчими документами державний виконавець може звернутися до суду з поданням про розшук боржника або дитини чи винести постанову про оголошення розшуку майна боржника за наявності письмової згоди стягувача відшкодувати витрати на розшук та авансувати зазначені витрати відповідно до [Закону](#). У цьому випадку стягувач має право в судовому порядку вимагати від боржника компенсації витрат, пов'язаних з проведенням розшуку.

4.13.9. Незвернення державного виконавця до суду у випадках, передбачених у пункті 4.13.1 цієї Інструкції, а також постанова державного виконавця про відмову в розшуку майна боржника та постанова про стягнення витрат, пов'язаних з розшуком, можуть бути оскаржені у відповідному суді у 10-денний строк.

(пункт 4.13 в редакції наказу
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.14. Розподіл стягнутих з боржника грошових сум, черговість задоволення вимог стягувачів та виплата стягувачеві грошових сум визначаються статтями 43, 44 та 44¹ Закону

З грошової суми (у тому числі одержаної від реалізації майна боржника), яка стягнута державним виконавцем з боржника, у першу чергу повертається авансовий внесок сторін та інших осіб на проведення виконавчих дій, у другу чергу компенсуються витрати державної виконавчої служби на здійснення виконавчих дій, не покриті авансовим внеском сторін та інших осіб, у третю чергу задовольняються вимоги стягувача та стягується виконавчий збір. Виконавчий збір стягується пропорційно до фактично задоволених вимог стягувача.

(пункт 4.14 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5,
в редакції наказу Міністерства
юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.15. Витрати, пов'язані з проведенням виконавчих дій

4.15.1. Витратами, пов'язаними з проведенням виконавчих дій, є витрати на організацію й проведення виконавчих дій.

До витрат на проведення виконавчих дій належать кошти, витрачені на:

перевезення, зберігання й реалізацію майна боржника;

оплату праці експертів, перекладачів та інших осіб, залучених у встановленому порядку до провадження виконавчих дій;

поштовий переказ стягувачеві стягнутих аліментних сум;

(абзац п'ятий пункту 4.15.1 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

розшук боржника, його майна або розшук дитини;

оголошення в засобах масової інформації;

інші необхідні витрати для забезпечення належної організації виконання рішень органами державної виконавчої служби.

(абзац восьмий пункту 4.15.1 в редакції наказу
Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

До інших витрат на організацію виконавчих дій належать витрати на виплату винагороди державним виконавцям відповідно до [статті 47 Закону](#); придбання службових житлових приміщень; придбання службових приміщень; страхування державних виконавців;

забезпечення державних виконавців форменим одягом; матеріально-технічне забезпечення діяльності служби, у тому числі: придбання канцелярських та господарських товарів; підписка або передплата періодичних, довідкових та інформаційних видань; придбання предметів, матеріалів, обладнання та інвентарю; витрати транспортних послуг, утримання транспортних засобів та оренда транспортних засобів, у тому числі грошова компенсація за використання державними виконавцями власного автотранспорту; оренда приміщень; ремонт та обслуговування оргтехніки; поштові витрати та витрати на послуги зв'язку, модему, Інтернету; витрати на установку телефонів, модемного зв'язку та охоронної сигналізації; витрати на охорону та охоронну сигналізацію; поліграфічні витрати; витрати на проведення семінарів; витрати на відрядження та проїзд державних виконавців, у тому числі на придбання проїзних документів; витрати на оплату комунальних послуг та енергоносіїв; придбання основних засобів та програм; витрати на Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень; поточний та капітальний ремонт приміщень; витрати на привід боржників до органів державної виконавчої служби, у тому числі інші витрати в разі застосування державним виконавцем приводу боржників через органи Міністерства внутрішніх справ України; інші витрати, пов'язані з організацією та проведенням виконавчих дій.

(абзац дев'ятий пункту 4.15.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.05.2003 р. N 43/5, в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

(пункт 4.15.1 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 09.01.2001 р. N 2/5)

4.15.2. Про суми витрат на проведення виконавчих дій державний виконавець складає акт про витрати на проведення виконавчих дій (додаток 35), в якому зазначаються перелік та суми витрат, пов'язаних з проведенням виконавчих дій, а також документи, якими вони підтверджуються, з доданням копій таких документів.

Про стягнення з боржника витрат на проведення виконавчих дій державний виконавець зобов'язаний винести постанову, яка разом з актом про витрати на проведення виконавчих дій затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби (додаток 3).

(пункт 4.15.2 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5)

4.15.3. Витрати на проведення виконавчих дій покриваються за рахунок коштів, що надійшли на спеціальні реєстраційні рахунки для обліку інших надходжень спеціального фонду, а також коштів сторін та інших осіб на проведення виконавчих дій відповідно до [Закону](#). Контроль та облік витрат на виконання покладаються на начальника відповідного органу державної виконавчої служби.

(абзац перший пункту 4.15.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5, із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Абзац другий пункту 4.15.3 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.16. Виконавчий збір

4.16.1. У разі невиконання рішення у строк, установлений для добровільного його виконання, з боржника постановою державного виконавця, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби (додаток 3), стягується виконавчий збір у розмірі десяти відсотків від фактично стягненої суми або вартості майна боржника, яке передане стягувачу за виконавчим документом, а за невиконання рішення немайнового характеру у строк, установлений для добровільного його виконання, з боржника після повного виконання рішення у тому самому порядку стягується виконавчий збір - у розмірі двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із боржника-громадянина і в розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян - з боржника - юридичної особи.

(абзац перший пункту 4.16.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

Виконавчий збір не стягується із страховиків, які здійснюють державне обов'язкове особисте страхування, при виконанні державними виконавцями рішень про стягнення коштів за державним обов'язковим особистим страхуванням, та з осіб, звільнених від його сплати згідно з законодавством, а також за виконавчими документами про конфіскацію майна, стягнення періодичних платежів, стягнення виконавчого збору, накладення арешту на майно для забезпечення позовних вимог.

(пункт 4.16.1 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5)

4.16.2. Постанова про стягнення виконавчого збору вноситься при першому надходженні виконавчого документа державному виконавцю після завершення строку, наданого для добровільного виконання, та встановлення, що рішення боржником у добровільному порядку не виконано. Розмір виконавчого збору визначається відповідно до вимог [Закону](#). При подальших пред'явленнях до виконання виконавчого документа державному виконавцеві виконавчий збір стягується в частині, що не була стягнута при попередньому виконанні.

(пункт 4.16.2 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.16.3. Кошти виконавчого збору перераховуються до Державного бюджету України і як фінансування надходять на спеціальні реєстраційні рахунки для обліку інших надходжень спеціального фонду, відкриті на ім'я Міністерства юстиції України, регіональних управлінь юстиції, районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних управлінь юстиції (далі - територіальні управління юстиції) в органах Державного казначейства.

(абзац перший пункту 4.16.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 05.09.2008 р. N 1507/5)

Порядок бухгалтерського обліку депозитних сум, коштів виконавчого провадження та звітності про них та порядок розподілу коштів виконавчого збору визначається Міністерством юстиції України.

(пункт 4.16.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.16.4. Постанова про стягнення виконавчого збору не пізніше наступного дня після її винесення надсилається боржнику і може бути оскаржена до суду в 10-денний строк.

(пункт 4.16.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.16.5. У разі закінчення виконавчого провадження у зв'язку із скасуванням рішення, що підлягало виконанню на підставі виконавчого документа, виконавчий збір повертається боржникові органами державної виконавчої служби. Повернення коштів здійснюється в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

(пункт 4.16.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Постанова про стягнення виконавчого збору може бути скасована за заявою боржника начальником відповідного органу державної виконавчої служби, якщо боржник оплатить витрати, пов'язані з проведенням виконавчих дій, у разі:

(пункт 4.16.5 доповнено абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

прийняття судом відмови стягувача від стягнення;

(пункт 4.16.5 доповнено абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

смерті або оголошення померлим стягувача чи визнання його безвісно відсутнім, або ліквідації стягувача - юридичної особи, якщо виконання вимог стягувача у виконавчому провадженні не допускає правонаступництва;

(пункт 4.16.5 доповнено абзацом четвертим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

повернення виконавчого документа без виконання на вимогу суду або іншого органу (посадової особи), який видав виконавчий документ, або на письмову вимогу чи заяву стягувача.

(пункт 4.16.5 доповнено абзацом п'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Постанова про стягнення виконавчого збору може бути скасована за поданням державного виконавця начальником відповідного органу державної виконавчої служби в разі:

(пункт 4.16.5 доповнено абзацом шостим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

смерті або оголошення померлим боржника, або визнання його безвісно відсутнім чи ліквідації боржника - юридичної особи, якщо виконання обов'язків боржника у виконавчому провадженні не допускає правонаступництва;

(пункт 4.16.5 доповнено абзацом сьомим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

недостатності майна юридичної особи - боржника, що ліквідується;

(пункт 4.16.5 доповнено абзацом восьмим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

скасування рішення суду або іншого органу (посадової особи), яке підлягало виконанню на підставі виконавчого документа.

(пункт 4.16.5 доповнено абзацом дев'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.16.6. Про винесення постанови про стягнення виконавчого збору та про суми виконавчого збору, фактично стягнуті за цією постановою, державним виконавцем робиться відмітка на зворотному боці виконавчого документа. Ці записи при поверненні виконавчого документа або скеруванні його до іншого органу державної виконавчої служби скріпляються підписом начальника відповідного органу державної виконавчої служби та печаткою цього органу. Записи про наступні стягнення сум виконавчого збору або повне його стягнення виконуються відповідними органами державної виконавчої служби, куди виконавчий документ надійшов для подальшого виконання разом з постановою про стягнення виконавчого збору.

За постановами про стягнення виконавчого збору виконавчі провадження не заводяться, виконавчий збір не береться, постанова приєднується до виконавчого провадження, щодо якого винесено цю постанову. Виділення постанови про стягнення виконавчого збору в окреме виконавче провадження допускається в разі винесення постанови про закінчення виконавчого провадження, щодо якого було винесено постанову про стягнення виконавчого збору. При виконанні цієї постанови виконавчий збір не береться.

4.17. Винагорода державному виконавцеві

4.17.1. Державний виконавець, який забезпечив реальне, своєчасне й законне виконання виконавчого документа, за рахунок стягнутого з боржника виконавчого збору, одержує винагороду в розмірі 2 відсотків стягнутої ним суми або вартості майна, але не більше 30 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за виконавчим документом немайнового характеру - не більше 5 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Винагорода виплачується із спеціальних реєстраційних рахунків для обліку інших надходжень спеціального фонду, відкритих на ім'я Міністерства юстиції України, регіональних управлінь юстиції, територіальних управлінь юстиції в органах Державного казначейства.

(пункт 4.17.1 із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 22.09.2003 р. N 115/5, від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.17.2. Начальник органу державної виконавчої служби контролює наявність підстав для виплати винагороди, узагальнює їх щодо кожного державного виконавця та ставить перед начальником відповідного управління юстиції питання про внесення подання про виплату винагороди до вищестоящего управління юстиції або Міністерства юстиції України для фінансування витрат на винагороду. Порядок виплати винагороди державному виконавцю визначається Міністерством юстиції України.

(пункт 4.17.2 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.7.3. Пункт 4.17.3 виключено

4.18. Авансування витрат на виконавче провадження

4.18.1. З метою забезпечення провадження виконавчих дій стягувач може за погодженням із державним виконавцем внести на депозитний рахунок відповідного органу державної виконавчої служби певну грошову суму для здійснення необхідних витрат або для покриття їх частини, якщо інше не передбачено законом.

(пункт 4.18.1 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.18.2. При завершенні виконавчих дій авансовий внесок повністю повертається стягувачеві протягом десяти днів з дня проведення розподілу стягнутої з боржника суми, якщо інше не передбачено законом.

(пункт 4.18.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.18.3. Авансові внески для здійснення необхідних витрат на забезпечення провадження виконавчих дій або для покриття їх частини можуть бути зроблені стягувачем шляхом перерахування цих коштів безпосередньо на депозитний рахунок відповідного органу державної виконавчої служби.

(пункт 4.18.3 із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, від 24.07.2009 р. N 1332/5)

4.18.4. Для проведення витрат за рахунок авансових внесків кошти з депозитного рахунку згідно з письмовим розпорядженням державного виконавця перераховуються на спеціальний реєстраційний рахунок для обліку коштів, отриманих за іншими джерелами власних надходжень, відкриті на ім'я Міністерства юстиції України, регіональних управлінь юстиції в органах Державного казначейства (звітність за ф. 4-2). Витрати за рахунок авансових внесків здійснюються згідно з кошторисами, затвердженими в установленому порядку.

(Інструкцію доповнено пунктом 4.18.4 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, пункт 4.18.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

4.19. Особливості виконання рішень у разі відкриття кількох виконавчих проваджень щодо одного боржника

4.19.1. Якщо в районному (міському) органі державної виконавчої служби відкрито кілька виконавчих проваджень щодо одного й того самого боржника, то вони об'єднуються у зведене виконавче провадження за постановою державного виконавця (додаток 19) протягом трьох днів після закінчення строку, даного боржнику для добровільного виконання і на майно боржника накладається арешт у межах загальної суми стягнення, виконавчого збору і можливих витрат на виконавче провадження. До зведеного виконавчого провадження повинні бути приєднані всі інші виконавчі документи, що надходять стосовно стягнень з цього боржника протягом трьох днів після закінчення строку, поданого боржнику для добровільного виконання.

(пункт 4.19.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.19.2. При виконанні зведеного виконавчого провадження, у тому числі, якщо виконавче провадження щодо одного й того самого боржника відкрито в кількох органах державної виконавчої служби, зокрема якщо боржник та його майно перебувають на території різних адміністративно-територіальних одиниць тощо, можуть утворюватись виконавчі групи. Такі виконавчі групи створюються відповідно до Порядку утворення та функціонування виконавчих груп при органах державної виконавчої служби, затвердженого [наказом Міністерства юстиції України від 17.05.2004 N 37/5](#), зареєстрованого в Мін'юсті України 17.05.2004 за N 624/9223. Передача матеріалів виконавчого провадження до виконавчої групи здійснюється на підставі Порядку передачі матеріалів виконавчого провадження з одного органу державної виконавчої служби до іншого або виконавчої групи, від одного державного виконавця до іншого, затвердженого [наказом Міністерства юстиції України від 17.05.2004 N 38/5](#), зареєстрованого в Мін'юсті України 17.05.2004 за N 625/9224.

(пункт 4.19.2 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

4.19.3. При задоволенні вимог стягувачів зведеного виконавчого провадження слід керуватися вимогами статті [44 Закону](#).

Вимоги стягувачів кожної наступної черги задовольняються після повного задоволення вимог стягувачів попередньої черги. У разі недостатності стягненої суми для повного задоволення усіх вимог однієї черги ці вимоги задовольняються пропорційно до належної кожному стягувачеві суми. Вимоги стягувачів щодо виплати заборгованості із заробітної плати задовольняються в порядку календарного надходження виконавчих документів. Стягнута з боржника сума розподіляється між стягувачами згідно з виконавчими документами, за якими відкрито виконавчі провадження і закінчився встановлений державним виконавцем строк для добровільного виконання рішення, на день зарахування стягнутої суми на депозитний рахунок органу державної виконавчої служби.

(абзац другий пункту 4.19.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Державний виконавець складає розрахунки і проводить виплати, якщо сума стягнених коштів перевищує 5 відсотків належних до виплати стягувачам сум, але не рідше одного разу на місяць.

4.19.4. Строк проведення виконавчих дій щодо зведеного виконавчого провадження відраховується з моменту приєднання до зведеного виконавчого провадження останнього виконавчого документа.

4.19.5. Після виконання окремого виконавчого документа виконавче провадження за цим виконавчим документом виводиться із зведеного виконавчого провадження постановою державного виконавця (додаток 19) і виноситься постанова про закінчення виконавчого провадження.

5. ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА МАЙНО БОРЖНИКА

5.1. Порядок звернення стягнення на грошові кошти та інше майно боржника

5.1.1. Звернення стягнення на майно боржника полягає в його виявленні (шляхом надіслання запитів до органів державної податкової інспекції, банків, дорожньої автомобільної інспекції,

бюро технічної інвентаризації, нотаріату тощо), описі, арешті, вилученні та примусовій реалізації.

Стягнення за виконавчими документами в першу чергу звертається на кошти боржника в гривнях та іноземній валюті, інші цінності, в тому числі кошти на рахунках та вкладах боржника в установах банків та інших кредитних організаціях, на рахунки в цінних паперах у депозитаріях цінних паперів.

5.1.2. Готівкові кошти, виявлені в боржника, вилучаються, про що державний виконавець складає акт. Вилучення проводиться за участю понятих; боржника, його представника (для юридичних осіб); представника або членів сім'ї боржника (для фізичних осіб). Акт складається у двох примірниках, перший залишається у виконавчому провадженні, другий - вручається боржнику під розписку в першому примірнику.

Вилучена готівка в національній валюті не пізніше наступного робочого дня здається на депозитний рахунок відповідного органу державної виконавчої служби для покриття витрат на проведення виконавчих дій та на покриття боргу за виконавчими документами, а також на повернення авансового внеску, якщо такий мав місце. Кошти, що залишилися після покриття всіх вимог стягувачів, повертаються боржникові. Виконавчий збір перераховується на спеціальний реєстраційний рахунок для обліку інших надходжень спеціального фонду. Суми коштів, необхідних для покриття витрат на проведення виконавчих дій, направляються до спеціального реєстраційного рахунку для обліку інших надходжень спеціального фонду після винесення постанови про стягнення з боржника зазначених витрат.

(абзац другий пункту 5.1.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Готівка в іноземній валюті у той самий строк здається державним виконавцем банку або іншій кредитній установі, що мають право продажу іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку України, для реалізації її в розмірі, необхідному для покриття боргу, сплати виконавчого збору та витрат на проведення виконавчих дій. При цьому, державний виконавець зобов'язує банк здійснити продаж і зарахувати кошти від продажу на депозитний рахунок органу державної виконавчої служби протягом семи днів.

5.1.3. За наявності даних про кошти та інші цінності боржника, що знаходяться на рахунках і вкладах та на зберіганні в банках чи інших кредитних установах, на них накладається арешт, про що виноситься постановою державного виконавця (додаток 36).

(абзац перший пункту 5.1.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5)

У разі відсутності в боржника коштів та цінностей, достатніх для задоволення вимог стягувача, стягнення звертається на належне боржникові інше майно. Звернення стягнення на майно боржника не зупиняє звернення стягнення на грошові кошти боржника. Боржник має право вказати ті види майна чи предмети, на які потрібно звернути стягнення в першу чергу. Державний виконавець зобов'язаний задовольнити вимоги боржника, якщо вони не порушують інтересів стягувача й не ускладнюють виконання рішення. Остаточною черговістю стягнення на кошти та інше майно боржника визначається державним виконавцем.

(абзац другий пункту 5.1.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

Якщо у виконавчому документі про стягнення грошових коштів не вказано певного номера рахунку, з якого мають бути стягнені грошові кошти, то в разі відсутності в боржника коштів

та цінностей, достатніх для задоволення вимог стягувача, державний виконавець не пізніше місячного строку з дня відкриття виконавчого провадження зобов'язаний винести постанову про звернення стягнення на майно боржника, яку не пізніше трьох днів надсилає сторонам.

(пункт 5.1.3 доповнено абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, абзац третій пункту 5.1.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

Якщо у виконавчому документі про стягнення грошових коштів указаний певний номер рахунку, з якого мають бути стягнені грошові кошти, то в разі відсутності коштів на цьому рахунку державний виконавець не пізніше місячного строку з дня відкриття виконавчого провадження звертається до органу, який видав виконавчий документ, з клопотанням про заміну способу та порядку виконання рішення шляхом звернення стягнення на майно боржника або встановлення іншого способу та порядку виконання рішення.

(пункт 5.1.3 доповнено абзацом четвертим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, абзац четвертий пункту 5.1.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

5.1.4. Стягнення на майно боржника звертається в розмірах і обсягах, потрібних для виконання за виконавчими документами, з урахуванням витрат на виконання та стягнення виконавчого збору. Якщо боржник володіє майном спільно з іншими особами, то стягнення звертається на його частку, що визначається судом за поданням державного виконавця.

(абзац перший пункту 5.1.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Стягнення може бути звернено на майно боржника, яке належить йому на праві приватної власності.

Якщо в боржника - фізичної особи достатньо коштів та цінностей для задоволення вимог за виконавчими документами, то стягнення не може бути звернено на інше майно.

5.1.5. Стягнення за виконавчими документами не може бути звернено на види майна та предмети, які визначені в [Переліку видів майна громадян, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими документами](#) (додаток до Закону), що належать боржникові на праві власності чи є його часткою у спільній власності, необхідні для боржника, членів його сім'ї та осіб, які перебувають на його утриманні.

Державний виконавець зобов'язаний задовольнити вимоги боржника, якщо вони не порушують інтересів стягувача й не ускладнюють виконання рішення.

5.2. Порядок звернення стягнення на майно боржника при обчисленні боргу в гривнях або іноземній валюті

(пункт 5.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

5.2.1. У разі відсутності в боржника коштів у гривнях, достатніх для одночасного задоволення вимог стягувача, державний виконавець накладає стягнення на кошти боржника в іноземній валюті.

5.2.2. Якщо кошти боржника в іноземній валюті є на рахунках, внесках або на зберіганні в банку або іншій кредитній установі, які мають право продажу іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку України, то державний виконавець зобов'язує їх протягом семи днів продати іноземну валюту в розмірі, достатньому для погашення виконавчого збору, витрат на виконання, боргу, та перерахувати кошти на депозитний рахунок органу.

5.2.3. Якщо такі кошти є в банку або іншій кредитній установі, які не мають права продажу іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку України, то державний виконавець зобов'язує їх протягом семи днів перерахувати ці кошти до банку або іншої кредитної установи, що мають таке право для їх реалізації. Останні, в свою чергу, зобов'язані протягом семи днів продати іноземну валюту в розмірі, достатньому для погашення виконавчого збору, витрат на виконання, боргу, та перерахувати кошти на депозитний рахунок відповідного органу спеціального реєстраційного рахунку для обліку інших надходжень спеціального фонду у порядку, встановленому пунктом 5.1.2 цієї Інструкції.

(абзац перший пункту 5.2.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Форма зобов'язання встановлюється за погодженням з Національним банком України.

5.2.4. Розпорядження (додаток 33), за яким відповідно до [статті 51 Закону](#) банк або інша кредитна установа зобов'язується продати (перерахувати) іноземну валюту, заповнюється у трьох примірниках з використанням бланків документів виконавчого провадження, що позначені однією серією та номером. Перший примірник з позначкою "Примірник 1" надсилається до банку (кредитної установи), другий примірник з позначкою "Примірник 2" залишається у виконавчому провадженні, третій примірник з позначкою "Примірник 3" надсилається боржнику.

(пункт 5.2 доповнено пунктом 5.2.4 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5, пункт 5.2.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.2.5. Звернення стягнення на кошти боржника у гривнях та інше майно боржника при обчисленні боргу в іноземній валюті здійснюється в порядку, встановленому пунктом 5.2 цієї Інструкції.

(Інструкцію доповнено пунктом 5.2.5 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.3. Звернення стягнення на заставлене майно

5.3.1. Стягнення на заставлене майно в порядку примусового виконання допускається за виконавчими документами для задоволення вимог стягувача - заставодержателя. За постановою державного виконавця про стягнення виконавчого збору, винесеною у виконавчому провадженні про звернення стягнення на заставлене майно, стягнення звертається на вільне від застави майно боржника.

При реалізації цієї норми слід мати на увазі, що згідно з частиною другою [статті 1 Закону України "Про заставу"](#) в силу застави кредитор (заставодержатель) має право в разі невиконання боржником (заставадавцем) забезпеченого заставою зобов'язання одержати задоволення з вартості заставленого майна переважно перед іншими кредиторами. Крім того, право заставодержателя на звернення стягнення саме на заставлене майно регулюється [статтею 20 Закону України "Про заставу"](#).

5.3.2. У разі, якщо коштів, одержаних від реалізації заставленого майна, недостатньо для задоволення вимог стягувача - заставодержателя за виконавчим документом, на підставі якого звернуто стягнення на заставлене майно, державний виконавець повертає виконавчий документ стягувачеві на підставі [пункту 6 частини першої статті 40 Закону](#).

5.3.3. Для підтвердження своїх вимог заставодержатель надає державному виконавцю договір застави, кредитний договір або інший договір, який підтверджує основне зобов'язання, документи, які підтверджують виконання боржником зобов'язань перед заставодержателем (платіжне доручення, квитанція тощо про сплату відповідних сум), розрахунки, які підтверджують вимоги заставодержателя, та інші документи на підтвердження таких вимог.

5.3.4. Для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, стягнення на заставлене майно боржника може бути звернено в разі:

виникнення права застави після винесення судом рішення про стягнення з боржника коштів;

якщо вартість предмета застави перевищує розмір заборгованості боржника заставодержателю.

5.3.5. Про звернення стягнення на заставлене майно для задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями, державний виконавець повідомляє заставодержателя не пізніше наступного дня після накладення арешту на майно або тоді, коли йому стало відомо, що арештоване майно боржника перебуває у заставі, та роз'яснює заставодержателю право на звернення до суду з позовом про звільнення заставленого майна з-під арешту.

5.3.6. Реалізація заставленого майна провадиться в порядку, установленому пунктом 5.12 цієї Інструкції.

5.3.7. З коштів, одержаних від реалізації заставленого майна, повертається авансовий внесок сторін та інших осіб на проведення виконавчих дій, компенсуються витрати державної виконавчої служби на здійснення виконавчих дій, не покриті авансовим внеском сторін та інших осіб, після чого вони використовуються для задоволення вимог заставодержателя. Якщо заставодержатель не є стягувачем у виконавчому провадженні, кошти йому виплачуються у разі належного підтвердження права на заставлене майно. Після повного задоволення вимог заставодержателя залишок коштів використовується для задоволення вимог інших стягувачів у порядку, визначеному цим [Законом](#).

5.3.8. Спори, які виникають у виконавчому провадженні щодо звернення стягнення на заставлене майно, вирішуються судом.

5.3.9. Відомості про заставу рухомого майна державний виконавець може отримати в Державному реєстрі обтяжень рухомого майна, держателем якого є Міністерство юстиції України, а державне підприємство "Інформаційний центр" Міністерства юстиції - його адміністратором згідно з [постановою Кабінету Міністрів України від 05.07.2004 N 830 "Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна"](#).

Інформацію щодо заборони відчуження нерухомого майна можна отримати в Єдиному реєстрі заборони відчуження об'єктів нерухомого майна, держателем якого є Міністерство юстиції України, а державне підприємство "Інформаційний центр" Міністерства юстиції - його адміністратором згідно з [наказом Міністерства юстиції України від 09.06.99 N 31/5 "Про внесення змін і доповнень до нормативно-правових актів Міністерства та про затвердження Положення про Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна"](#), зареєстрованим в Мін'юсті України 10.06.99 за N 364/3657.

5.4. Пункт 5.4 виключено

(згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.5. Звернення стягнення на майно боржника, яке знаходиться в інших осіб

5.5.1. Державний виконавець на письмову пропозицію боржника або стягувача має право звернути стягнення на майно боржника, що знаходиться в інших осіб, а також на майно та кошти, належні боржникові від інших осіб.

Зазначені особи на запит державного виконавця зобов'язані надати у визначений ним строк відомості про належне боржникові майно, що знаходиться в них, та майно чи кошти, які вони повинні передати боржникові.

Одержавши від названих осіб відомості про наявність майна боржника, державний виконавець описує це майно в присутності понятих, вилучає його й реалізує у порядку, передбаченому [Законом](#) та цією Інструкцією. Якщо особа, у якій перебуває майно боржника, перешкоджає державному виконавцеві в його вилученні, таке майно державний виконавець вилучає у примусовому порядку.

(абзац третій пункту 5.5.1 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Готівкові кошти та майно, що належать боржникові від інших осіб, державний виконавець вилучає у цих осіб у присутності понятих на підставі ухвали суду.

(пункт 5.5.1 доповнено абзацом четвертим згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

На належні боржнику від інших осіб кошти, що знаходяться на рахунках в установах банків та інших фінансових установах, стягнення звертається державним виконавцем на підставі ухвали суду в установленому [Законом](#) та цією Інструкцією порядку.

(пункт 5.5.1 доповнено абзацом п'ятим згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.5.2. За ухилення від виконання розпоряджень державного виконавця на особу, в якій знаходиться майно боржника, може бути накладено стягнення відповідно до [статті 88 Закону](#).

(пункт 5.5.2 із змінами, внесеними згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.6. Арешт та вилучення майна боржника

5.6.1. Арешт майна полягає у проведенні його опису, оголошенні заборони розпоряджатися ним, а в разі потреби - в обмеженні права користування майном або його вилученні в боржника та передачі на зберігання іншим особам.

5.6.2. Арешт на майно боржника може накладатися державним виконавцем шляхом:

(пункт 5.6.2 доповнено новим абзацом першим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

винесення постанови про відкриття виконавчого провадження, якою накладається арешт на майно боржника та оголошується заборона на його відчуження;

(пункт 5.6.2 доповнено новим абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

винесення постанови про арешт коштів та інших цінностей боржника, що знаходяться на рахунках і вкладах чи на зберіганні в банках або інших фінансових установах;

(пункт 5.6.2 доповнено новим абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

винесення постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження;

(пункт 5.6.2 доповнено новим абзацом четвертим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

проведення опису майна боржника і накладення на нього арешту.

(пункт 5.6.2 доповнено новим абзацом п'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, у зв'язку з цим абзаци перший - четвертий вважати відповідно абзацами шостим - дев'ятим)

Арешт застосовується:

для забезпечення збереження майна боржника, що підлягає наступній передачі стягувачеві або реалізації;

для виконання рішення про конфіскацію майна боржника;

при виконанні ухвали суду про накладення арешту на майно, що належить відповідачу і знаходиться у нього чи в інших осіб.

Державним виконавцем за постановою про відкриття виконавчого провадження або за постановою про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження може бути накладений арешт у межах суми стягнення за виконавчими документами з урахуванням витрат, пов'язаних з проведенням виконавчих дій на виконання, на все майно боржника або на окремо визначене майно боржника. У разі потреби постановою, якою накладено арешт на майно боржника та оголошено заборону на його відчуження, надсилається державним виконавцем до органу нотаріату та інших органів, що здійснюють реєстрацію майна або ведуть реєстр заборони на його відчуження.

(пункт 5.6.2 доповнено десятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Копія постанови державного виконавця про арешт коштів чи майна боржника не пізніше наступного після її винесення дня надсилається боржнику та відповідно до банків чи інших фінансових установ або органів, зазначених у частині другій цієї статті. Постанова державного виконавця про арешт коштів чи майна боржника може бути оскаржена

боржником у начальника відповідного органу державної виконавчої служби або в суді в 10-денний строк.

(пункт 5.6.2 доповнено одинадцятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.6.3. Продукти та інші речі, що швидко псуються, вилучаються і передаються для продажу негайно після накладення арешту.

5.6.4. Гроші, у тому числі іноземна валюта, цінні папери, ювелірні та інші побутові вироби із золота, срібла, платини і металів платинової групи, дорогоцінних каменів і перлів, а також лом і окремі частини таких виробів, виявлені при опису і на які накладено арешт, підлягають обов'язковому вилученню і негайно передаються (перераховуються) на зберігання установам Національного банку України. Арешт на цінні папери накладається за правилами, передбаченими Порядком накладення арешту на цінні папери, затвердженим [постановою Кабінету Міністрів України від 22 вересня 1999 року N 1744 "Про затвердження Порядку накладення арешту на цінні папери"](#).

5.6.5. Державний виконавець зобов'язаний подбати про забезпечення умов реалізації майна боржника, які не обмежують його законних інтересів.

5.6.6. При проведенні виконавчих дій щодо опису та арешту майна боржника державний виконавець складає акт опису й арешту майна (додатки 21, 21-1). Перший примірник акта опису й арешту майна (додаток 21) складається з використанням бланка документів виконавчого провадження, для інших примірників (додаток 21-1) використовуються бланки для копій документів виконавчого провадження.

(абзац перший пункту 5.6.6 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

В акті опису і арешту повинні бути вказані:

час і місце складання акта;

назва органу державної виконавчої служби, в якому працює державний виконавець, а також прізвище, ім'я та по батькові державного виконавця та осіб, що були присутні при складанні акта із зазначенням їх процесуального стану;

назва органу чи посадової особи, якими виданий виконавчий документ, що підлягає виконанню, його резолютивна частина;

назва стягувача та боржника;

назва кожного внесеного в акт предмета і його відмінні ознаки (вага, метраж, розмір, форма, вид, колір, товарний знак, проби, виробнича марка, дата випуску, ступінь зносу тощо);

якщо вилучені предмети мають ознаки дорогоцінних металів, каменів, перлів тощо, то вони ретельно описуються з визначенням усіх особливих ознак, відповідним чином пакуються в конверт, прошиваються, підписуються державним виконавцем, учасниками акта опису й опечатуються печаткою відповідного органу державної виконавчої служби;

оцінка кожного внесеного в акт предмета і загальна вартість усього майна;

якщо проводилось опечатування предмета - які предмети, приміщення, сховища були опечатані, кількість накладених печаток та спосіб опечатування;

строк, після закінчення якого майно може бути передане для реалізації;

назва особи, якій передане майно на зберігання, а якщо майно передано на зберігання не боржнику, а іншій особі, - паспортні дані, її адреса;

відмітка про роз'яснення зберігачеві майна обов'язків із збереження майна, попередження про кримінальну та матеріальну відповідальність за його розтрату, відчуження, утаювання або підміну;

зауваження або заяви стягувача, боржника, осіб, що були присутні при опису і розпорядженні за ним державного виконавця.

Якщо державний виконавець установив зберігачеві обмеження права користуватися майном, то про це також указується в акті опису і арешту майна із зазначенням виду, обсягів і строку обмеження.

При потребі, одночасно з арештом майна в акті повинні бути перелічені предмети, які залишені боржнику, із зазначенням їх вартості, як окремо кожного, так і загальної кількості, а також перелічено інше майно, у тому числі те, яке перебуває у спільній власності боржника з іншими особами і на яке не було накладено арешт.

Акт опису й арешту майна підписується державним виконавцем, понятими, зберігачем майна, боржником та стягувачем, іншими особами, які були присутні при накладенні арешту на майно. У разі відмови від підпису сторін чи інших осіб, що були присутні при виконанні, про це робиться відмітка в акті. Акт опису і арешту майна складається в двох примірниках. Перший залишається в провадженні державного виконавця, а другий - видається боржнику під розписку на першому примірнику, що залишається у державного виконавця.

Якщо описане майно передано на зберігання не боржникові, а іншій особі, то акт опису й арешту майна складається в трьох примірниках. Перший залишається в провадженні державного виконавця, а інші вручаються зберігачеві майна та боржнику під розписку (на першому примірнику).

При конфіскації майна або при виконанні рішення про передачу майна державі акт опису складається в трьох примірниках. Перший залишається в провадженні державного виконавця, два інші вручаються під розписку (на першому примірнику) боржнику, представнику державних податкових органів (якщо він був присутній) або надсилаються їм.

У разі виконання рішень, передбачених [статтею 156 Цивільного процесуального кодексу України](#) та [статтею 67 Господарського процесуального кодексу України](#) складається акт у трьох примірниках, один з яких разом з виконавчим документом надсилається до суду, перший залишається у виконавчому провадженні, а інший вручається зберігачеві майна або боржнику під розписку (на першому примірнику). У цьому разі виконавче провадження підлягає закінченню.

У разі потреби опису великої кількості майна використовуються додатки до акта опису й арешту майна (додатки 21-2, 21-3), про що робиться відмітка в акті опису й арешту майна. Перший примірник додатка до акта опису й арешту майна (додаток 21-2) складається з використанням бланка документів виконавчого провадження, інші примірники (додаток 21-3) - з використанням бланків для копій документів виконавчого провадження. При

використанні додатка до акта опису й арешту майна у розділі "Описано і накладено арешт на таке майно" акта робиться відмітка із зазначенням серії та номера додатка.

(пункт 5.6.6 доповнено абзацом згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

На першому примірнику акта опису й арешту майна/дodatка до акта опису й арешту майна зазначаються серії та номери бланків для копій документів виконавчого провадження, що були використані для складання копій цього акта/дodatка. На копіях акта опису й арешту майна/дodatка до акта опису й арешту майна зазначаються серія та номер першого примірника акта/дodatка.

(пункт 5.6.6 доповнено абзацом згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

5.6.7. При проведенні опису майна державний виконавець оголошує боржнику про заборону розпоряджатися описаним майном (здійснювати його відчуження), а в разі потреби - про обмеження права користуватися описаним майном. Види, обсяги і строк обмеження встановлюються державним виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи володільця, потреби користуватися та інших обставин.

Про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження державним виконавцем виноситься постанова про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження (дodatки 26, 26-1). Перший примірник постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження (дodatок 26) складається з використанням бланків документів виконавчого провадження, для інших примірників (дodatок 26-1) використовуються бланки для копій документів виконавчого провадження. На першому примірнику постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження зазначаються серії та номери бланків для копій документів виконавчого провадження, що були використані для складання копій цієї постанови. На копіях постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження зазначаються серія та номер першого примірника постанови.

(пункт 5.6.7 доповнено абзацом другим згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

5.6.8. Про накладення арешту на нерухоме майно державний виконавець не пізніше наступного дня надсилає повідомлення нотаріальному органу за місцезнаходженням нерухомого майна. Про накладення арешту на нерухоме майно, яке заставлено третім особам, останні також повідомляються державним виконавцем. Про накладення арешту на майно, яке підлягає реєстрації (наприклад, автотранспортні засоби тощо), державний виконавець повідомляє відповідні органи, які здійснюють таку реєстрацію.

5.6.9. Відсутність боржника не може бути перешкодою для проведення опису майна. У таких випадках опис майна громадян здійснюється в присутності його представника, одного з повнолітніх членів сім'ї боржника, а за їх відсутності - за участю представника житлово-експлуатаційної організації або представника органів державної влади та місцевого самоврядування (при цьому державний виконавець зобов'язаний не пізніше наступного дня направити копію акта опису й арешту майна боржнику). Опис майна боржника - юридичної особи здійснюється у присутності представника боржника.

При наявності рішення суду державний виконавець вправі примусово проникнути до житла чи іншого володіння боржника - фізичної особи або іншої особи, у якій перебуває майно боржника чи майно та кошти, належні боржникові від інших осіб.

(пункт 5.6.9 доповнено новим абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, у зв'язку з цим абзац другий вважати відповідно абзацом третім)

Якщо провести опис майна боржника - юридичної особи за участю його представника неможливо, то державний виконавець може описати майно без його участі. Після проведення такого опису державний виконавець зобов'язаний не пізніше наступного дня направити копію акта опису й арешту майна боржникові.

5.6.10. Порушення заборони державного виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою відповідальність зберігача майна, передбачену законом.

(пункт 5.6.10 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.6.11. Державний виконавець роз'яснює сторонам та зацікавленим особам, які вважають, що майно, на яке накладено арешт, належить їм, що вони мають право оскаржити дії державного виконавця, а також звернутися до суду з позовом про визнання права на майно і про звільнення майна з-під арешту.

5.6.12. Вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації провадиться у строк, установлений державним виконавцем, але не раніше ніж через п'ять днів після накладення арешту.

(Інструкцію доповнено пунктом 5.6.12 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.7. Оцінка майна боржника

5.7.1. Державний виконавець проводить оцінку майна боржника, якщо вартість майна не перевищує сто неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, за ринковими цінами, які діють на день проведення оцінки, крім випадків, коли оцінка провадиться за врегульованими цінами, а також у разі оцінки нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських та річкових суден.

(абзац перший пункту 5.7.1 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Державне регулювання цін і тарифів передбачено [Законом України "Про ціни і ціноутворення"](#). Зокрема, [статтею 9 цього Закону](#) передбачено, що державні фіксовані та регульовані ціни і тарифи встановлюються державними органами України. [Постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 1996 року N 1548 "Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін \(тарифів\)"](#) затверджено повноваження центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін і тарифів на окремі види продукції, товарів і послуг. Крім того, згідно зі [статтею 8 Закону України "Про ціни і ціноутворення"](#) Кабінетом Міністрів України можуть вводитися методи державного регулювання цін і тарифів.

5.7.2. Якщо оцінити окремі предмети складно або якщо боржник чи стягувач заперечує проти передачі арештованого майна боржника на реалізацію за оцінкою, проведеною державним виконавцем, останній запрошує експерта (спеціаліста) для визначення вартості майна. Витрати на призначення експерта несе сторона, яка оспорує оцінку майна, проведеною державним виконавцем.

5.7.3. Для проведення оцінки нерухомого майна, транспортних засобів, повітряних, морських, річкових суден та майна, вартість якого перевищує сто неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, державний виконавець залучає оцінювача, який здійснює свою діяльність відповідно до [Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні"](#).

5.7.4. Державний виконавець про оцінку арештованого майна повідомляє сторони, які мають право оскаржити оцінку майна до суду в 10-денний строк з дня отримання повідомлення.

(пункти 5.7.2 та 5.7.3 замінено новими пунктами 5.7.2 - 5.7.4 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.8. Зберігання майна, на яке накладено арешт

5.8.1. Майно, на яке накладено арешт, за винятком майна, зазначеного в пункті 5.6.4 цієї Інструкції, передається на зберігання боржникові або іншим особам, призначеним державним виконавцем (далі - зберігач), під розписку в акті опису і арешту майна. Копія акта опису і арешту майна видається боржникові та стягувачу, а у випадках, коли обов'язок зберігання майна покладено на іншу особу, - також зберігачеві.

(пункт 5.8.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.8.2. Зберігач, якщо ним призначено не боржника або члена його сім'ї, має право на одержання за зберігання майна винагороду або прибуток від зберігання майна, розмір яких встановлюється за угодою зберігача з державним виконавцем, укладеною відповідно до вимог [глави 66 Цивільного кодексу України](#).

(пункт 5.8.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.8.3. Порядок і умови зберігання арештованого майна, зазначеного в пункті 5.6.4 цієї Інструкції, визначаються Національним банком України за погодженням з Міністерством фінансів України, а щодо іншого майна - Міністерством юстиції України.

(пункт 5.8.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.8.4. У разі відмови боржника або членів його сім'ї, чи представника боржника - юридичної особи прийняти майно на зберігання, відсутності їх при проведенні опису майна, а також за наявності обставин, що не дають змогу передати вказаним особам майно на зберігання, державний виконавець призначає зберігачем описаного майна іншу особу.

5.8.5. Особа, якій передано на зберігання описане майно, може ним користуватися. При потребі державний виконавець може опечатати предмети, включені до акта опису й арешту майна, що передається на зберігання, та заборонити або обмежити право користування майном, якщо особливості цього майна в разі користування можуть призвести до його знищення або зменшення цінності.

Види, обсяги і строк обмеження встановлюються державним виконавцем у кожному конкретному випадку з урахуванням властивостей майна, його значення для власника чи зберігача, потреби використання та інших обставин. Користування предметами одягу та предметами індивідуального вжитку забороняється.

5.8.6. Розмір винагороди зберігачу встановлюється державним виконавцем за згодою зберігача, але не більше 5 відсотків вартості переданого на зберігання майна за 1 місяць. Розмір винагороди за зберігання тварин збільшується на 50 відсотків установленної плати за зберігання майна. Зберігачу відшкодовуються витрати, необхідні для збереження майна, якщо такі витрати були. Зберігачі майна, які є працівниками боржника - юридичної особи, виконують обов'язки із збереження довірених їм цінностей в порядку виконання службових обов'язків (коменданти, комірники тощо), не користуються правом на отримання винагороди за зберігання описаного майна.

5.8.7. Порушення заборони державного виконавця розпоряджатися або користуватися майном, на яке накладено арешт, тягне за собою відповідальність зберігача майна, передбачену [Законом](#).

Державний виконавець, виявивши розтрату, відчуження, утаювання чи підміну переданого на збереження майна, складає про це акт і звертається з поданням до суду чи в органи прокуратури за місцем виконання рішення для вирішення питання про притягнення зберігача описаного майна до відповідальності.

5.8.8. Пункт 5.8.8 виключено

(Інструкцію доповнено пунктом 5.8.8 згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5,
пункт 5.8.8 виключено згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 05.09.2008 р. N 1507/5)

5.9. Передача стягувачеві предметів, зазначених у виконавчому документі

5.9.1. У разі присудження стягувачеві предметів, зазначених у виконавчому документі, державний виконавець вилучає ці предмети в боржника і передає їх стягувачеві, про що складає відповідний акт (додаток 21). У разі знищення речі, що мала бути передана стягувачеві в натурі, державний виконавець складає акт про неможливість виконання, який є підставою для закриття виконавчого провадження.

5.9.2. Отримавши виконавчий документ про присудження стягувачеві предметів, державний виконавець у встановлений строк вносить постанову про відкриття виконавчого провадження (додаток 7) і встановлює боржнику строк для добровільного виконання рішення. Одночасно в постанові вказуються час та місце примусового виконання рішення про передачу стягувачеві присуджених предметів, якщо рішення не буде виконано добровільно, а також попередження стягувачеві про повернення йому виконавчого документа, якщо він протягом двох разів не з'явиться на виконання без поважних причин.

5.9.3. Якщо боржник не виконав рішення добровільно, то державний виконавець вилучає у нього в присутності понятих предмети, зазначені у виконавчому документі, і передає їх стягувачеві, про що складає акт вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу (додаток 29, 29-1) у трьох примірниках. Перший примірник залишається у виконавчому провадженні, інші - вручаються стягувачеві та боржникові під розписку на першому примірнику.

У разі потреби опису великої кількості предметів заповнюється додаток до акта вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу (додаток 29-2, 29-3). При використанні додатка до акта вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу в розділі "Описане та арештовано майно згідно з переліком" акта робиться відмітка із зазначенням серії та номера додатка.

Перший примірник акта вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу та перший примірник додатка до акта вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу (додатки 29, 29-2) складаються з використанням бланків документів виконавчого провадження, інші примірники (додатки 29-1, 29-3) - з використанням бланків для копій документів виконавчого провадження.

На першому примірнику акта вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу/дodatка до акта вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу зазначаються серії та номери бланків для копій документів виконавчого провадження, що були використані для складання копій цього акта/дodatка. На копіях акта вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу/дodatка до акта вилучення у боржника предметів, зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу зазначаються серія та номер першого примірника акта/дodatка.

(пункт 5.9.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

5.9.4. Якщо стягувач удруге не з'явиться на місце виконання без поважних причин у встановлений державним виконавцем час, то державний виконавець складає акт про неявку стягувача на місце виконання (додаток 5) і виносить постанову про повернення виконавчого документа стягувачеві.

5.9.5. У разі письмової відмови стягувача від одержання предметів, вилучених у боржника при виконанні рішення про передачу їх стягувачеві, державний виконавець повертає зазначені предмети боржникові під розписку і виносить постанову про закінчення виконавчого провадження. При цьому внесений стягувачем авансовий внесок поверненню не підлягає.

(пункт 5.9.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.9.6. Якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про передачу стягувачеві присуджених предметів, то державний виконавець вирішує питання про притягнення його до відповідальності, встановленої чинним законодавством.

5.10. Звернення стягнення на будинок, квартиру, приміщення, земельну ділянку

5.10.1. Звернення стягнення на будинок, квартиру, інше приміщення, земельну ділянку, що є нерухомим майном, провадиться у разі відсутності в боржника достатніх коштів чи рухомого майна. При цьому в першу чергу провадиться звернення стягнення на окрему від будинку земельну ділянку, інше приміщення, що належать боржникові.

Такими земельними ділянками можуть бути земельні ділянки, на які видані державні акти на право приватної власності і межі яких установлені в натурі (на місцевості), як це передбачено [статтею 125 Земельного кодексу України](#).

(абзац другий пункту 5.10.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Абзац третій пункту 5.10.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

абзац четвертий пункту 5.10.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

абзац п'ятий пункту 5.10.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

абзац шостий пункту 5.10.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

абзац сьомий пункту 5.10.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

абзац восьмий пункту 5.10.1 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.10.2. В останню чергу звертається стягнення на житловий будинок чи квартиру.

Разом з житловим будинком стягнення звертається також на прилеглу земельну ділянку, що належить боржникові. Такими земельними ділянками є земельні ділянки, зазначені в [статті 40 Земельного кодексу України](#).

(абзац другий пункту 5.10.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.10.3. У разі звернення стягнення на будинок, квартиру, приміщення, земельну ділянку державний виконавець звертається з запитом до відповідних місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування про належність зазначеного майна боржникові на праві власності та про його вартість, а також до нотаріального органу, чи не знаходиться це майно під арештом, заборону.

Одержавши документальне підтвердження належності боржникові на праві власності будинку чи іншого нерухомого майна, державний виконавець накладає на них арешт шляхом опису й оцінки за їх вартістю на момент арешту та надсилає повідомлення про накладення арешту нотаріальному органу за місцезнаходженням майна. Про накладення арешту на будинок чи інше нерухоме майно, заставлене третім особам, державний виконавець невідкладно повідомляє цих осіб.

5.10.4. Реалізація належних боржникові будинку, квартири та іншого нерухомого майна проводиться відповідно до закону шляхом продажу з прилюдних торгів.

(Інструкцію доповнено пунктом 5.10.4 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.11. Підготовка державним виконавцем та проведення прилюдних торгів з реалізації нерухомого майна

Прилюдні торги з реалізації нерухомого майна організовують і проводять спеціалізовані організації, що мають право здійснювати операції з нерухомістю і визначені на тендерній (конкурсній) основі і з якими укладено відповідний договір державною виконавчою службою.

Спеціалізована організація проводить прилюдні торги за заявкою державного виконавця.

Заявка на реалізацію арештованого майна повинна містити такі дані:

повне найменування органу державної виконавчої служби;

дату постанови про відкриття виконавчого провадження;

повне найменування боржника та стягувача, їх адреси, ідентифікаційний код суб'єкта господарської діяльності (за його наявності) - для юридичних осіб, індивідуальний ідентифікаційний номер (за його наявності) - для фізичних осіб - платників податків;

номер та дату акта опису й арешту майна;

найменування майна, його кількість;

початкову вартість майна, що виставляється на торги, за експертною оцінкою;

банківські реквізити органу державної виконавчої служби;

перелік документів, що додаються до заявки;

підпис начальника органу державної виконавчої служби.

До заявки додаються:

копія виконавчого документа;

копія акта опису й арешту майна;

документи, що характеризують об'єкт нерухомості (копія технічного паспорта на житловий будинок, квартиру тощо), у відповідності до Інструкції про порядок проведення технічної інвентаризації об'єктів нерухомого майна, затвердженої [наказом Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України від 24.05.2001 N 127](#), зареєстрованим у Мін'юсті України 10.07.2001 за N 582/5773;

копії документів, що підтверджують право власності або інше речове право на нерухоме майно, визначених [статтею 19 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень"](#) та пунктом 62 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженої [наказом Міністерства юстиції України](#)

від 03.03.2004 N 20/5, зареєстрованим у Мін'юсті України 03.03.2004 за N 283/8882, зокрема: державний акт про право власності на земельну ділянку; нотаріально посвідчений договір купівлі-продажу, довічного утримання, дарування, міни земельної ділянки або іншого нерухомого майна; договір про приватизацію майна державних підприємств; нотаріально посвідчений договір про поділ, перерозподіл, об'єднання нерухомого майна; свідоцтво про право на спадщину; свідоцтво про право власності на частку в спільному майні подружжя; свідоцтво про придбання нерухомого майна з прилюдних торгів; свідоцтво про право власності на будівлю (частину будівлі), споруду; рішення суду про право власності на об'єкт незавершеного будівництва; акти приймання нерухомого майна до експлуатації; договори про іпотеку, оренду строком більше одного року, інші визначені законом документи щодо речових прав на нерухоме майно; рішення суду стосовно речових прав на нерухоме майно, обмежень цих прав, що набрали законної сили; інші акти органів державної влади або органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, прийняті у межах повноважень, визначених законом;

у разі продажу об'єкта незавершеного будівництва - копія рішення про відведення земельної ділянки;

документ, що підтверджує вартість майна (експертний висновок, акт оцінки майна);

у разі продажу майна державних підприємств та господарських товариств, у статутних фондах яких частка держави становить не менше 25 відсотків, - довідка про розмір частки державної власності в статутному фонді підприємства-боржника та копія повідомлення Фонду державного майна України про накладення арешту на майно такого боржника.

Прилюдні торги мають бути проведені спеціалізованою організацією у двомісячний строк з дня одержання заявки державного виконавця на їх проведення.

Акт про проведення прилюдних торгів затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби і є підставою для видачі відповідним органом свідоцтва про право власності.

Це свідоцтво є підставою для видачі відповідним органом акта про право власності на земельну ділянку в порядку, передбаченому законодавством.

(пункт 5.11 із змінами, внесеними згідно з наказами
Міністерства юстиції України від 21.10.2002 р. N 91/5,
від 11.02.2003 р. N 10/5,
від 08.05.2003 р. N 42/5,
в редакції наказу Міністерства
юстиції України від 20.12.2004 р. N 141/5)

5.12. Реалізація арештованого майна

5.12.1. Реалізація арештованого майна, за винятком майна, вилученого за законом з обігу та зазначеного в пункті 5.1.2 цієї Інструкції, здійснюється спеціалізованими організаціями, які залучаються на тендерній (конкурсній) основі, на підставі договорів між Державною виконавчою службою та спеціалізованими організаціями шляхом його продажу на прилюдних торгах, аукціонах.

(пункт 5.12.1 в редакції наказу
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.12.2. Продаж майна боржника, за винятком нерухомого майна, здійснюють спеціалізовані організації. Такими спеціалізованими організаціями є суб'єкти господарювання, визначені на тендерній (конкурсній) основі, які здійснюють реалізацію майна шляхом проведення аукціонів.

(абзац перший пункту 5.12.2 із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 11.02.2003 р. N 10/5, від 08.05.2003 р. N 42/5, від 22.09.2003 р. N 115/5)

Порядок реалізації арештованого майна затверджено [наказом Міністерства юстиції України від 15 липня 1999 року за N 42/5](#), зареєстровано в Міністерстві юстиції України 19 липня 1999 року N 480/3773, із змінами і доповненнями.

(абзац другий пункту 5.12.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Якщо передане торговельним організаціям майно не буде продане протягом двох місяців, то воно підлягає переоцінці у термін не більше 10 днів. Державний виконавець переоцінює майно за участю представника торговельної організації у присутності стягувача і боржника чи їх представників та в строк не більше 5 днів передає акт переоцінки майна торговельній організації. Неявка стягувача або боржника не є підставою для припинення дії державного виконавця з переоцінки майна. Якщо в місячний строк після переоцінки майно не буде продано торговельною організацією, то державний виконавець повідомляє про це стягувача і пропонує йому визначитися щодо залишення за собою непроданого майна.

(абзац третій пункту 5.12.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5)

5.12.3. Продаж нерухомого майна здійснюється шляхом проведення торгів спеціалізованими організаціями, які мають право здійснювати операції з нерухомістю в порядку, передбаченому законодавством України, і визначеними на тендерній (конкурсній) основі.

(пункт 5.12.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.10.2002 р. N 91/5, із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 11.02.2003 р. N 10/5, від 08.05.2003 р. N 42/5)

5.12.4. Міністерство юстиції України із спеціалізованими організаціями, зазначеними в пунктах 5.12.2, 5.12.3, укладає генеральні договори про реалізацію арештованого майна, на яке звернено стягнення державними виконавцями при примусовому виконанні рішень.

(Інструкцію доповнено новим пунктом 5.12.4 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 08.05.2003 р. N 42/5, пункт 5.12.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.10.2004 р. N 121/5)

5.12.5. Передача арештованого майна на реалізацію спеціалізованим організаціям здійснюється на конкурсній основі після його вилучення у боржника та проведення його оцінки.

Вилучення арештованого майна з передачею його для реалізації провадиться у строк, установлений державним виконавцем, але не раніше ніж через 5 днів після накладення арешту.

У разі накладення арешту державним виконавцем при винесенні постанови про відкриття виконавчого провадження майно передається на реалізацію не раніше ніж через 10 днів, тобто після закінчення строку для оскарження вказаної постанови.

Продукти та інші речі, що швидко псуються, передаються на реалізацію негайно після накладення на них арешту. Оцінка такого майна провадиться у строк не більше трьох днів з моменту призначення суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання.

Державний виконавець протягом трьох робочих днів з моменту отримання звіту про оцінку майна доводить її до відома сторін виконавчого провадження. Боржник вважається таким, що ознайомлений з результатами проведеної оцінки арештованого майна, якщо йому надіслано повідомлення про таку оцінку рекомендованою кореспонденцією за адресою, зазначеною у виконавчому документі, або іншим фактичним місцем проживання чи перебування боржника, встановленим державним виконавцем, або письмовою заявою сторін виконавчого провадження, або шляхом надання йому копії звіту про оцінку майна під розпис. У разі відмови боржника від прийняття копії звіту про оцінку майна державний виконавець складає про це акт у присутності понятих, після чого боржник вважається таким, що ознайомлений з оцінкою майна.

Державний виконавець у строк не пізніше п'яти робочих днів після закінчення строку оскарження оцінки та у разі відсутності повідомлення про оскарження такої оцінки готує для проведення реалізації майна документи, передбачені абзацами чотирнадцятим - дев'ятнадцятим пункту 5.11 цієї Інструкції, а також:

копію постанови про відкриття виконавчого провадження, а в разі наявності зведеного виконавчого провадження - копію постанови про об'єднання виконавчих проваджень у зведене виконавче провадження та копію облікової картки;

копію постанови про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження;

копію розширеного витягу з Державного реєстру обтяжень рухомого майна або Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна;

копії правовстановлюючих документів, що підтверджують право власності на нерухоме майно, або копію витягу з Реєстру прав власності на нерухоме майно, а в разі реалізації транспортного засобу - копії документів про реєстрацію такого транспортного засобу;

копію витягу з державного земельного кадастру щодо реєстрації права власності на землю, права користування землею та договорів про оренду землі;

копії документів, що підтверджують доведення оцінки майна до відома сторін виконавчого провадження (копія повідомлення, акт державного виконавця тощо), та довідку про відсутність надходження повідомлення про оскарження оцінки;

копію звіту про оцінку майна (його окремих сторінок, де зазначено вид майна, що оцінюється, та його вартість, у разі, якщо звіт великий за обсягом);

якщо звертається стягнення на предмет застави або іпотеки, також копію договору застави або іпотеки;

довідку про черговість звернення стягнення на майно боржника та відсутність у боржника майна попередньої черги;

розрахунок заборгованості у випадках, передбачених цією Інструкцією.

Підготовлений пакет документів державний виконавець разом із заявкою, визначеною пунктом 5.11 цієї Інструкції, передає особисто або через спеціально уповноважену особу відділу державної виконавчої служби територіального управління юстиції до відповідного відділу державної виконавчої служби регіонального управління юстиції для здійснення заходів щодо передачі майна на реалізацію та організації конкурсу. Відповідальність за правильність та повноту підготовлених документів покладається на начальника відділу державної виконавчої служби територіального управління юстиції.

(абзац сьомий пункту 5.12.5 у редакції наказу
Міністерства юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

Абзац восьмий пункту 5.12.5 виключено

(згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

Абзац дев'ятий пункту 5.12.5 виключено

(згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

Абзац десятий пункту 5.12.5 виключено

(згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

Абзац одинадцятий пункту 5.12.5 виключено

(згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

Абзац дванадцятий пункту 5.12.5 виключено

(згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

Абзац тринадцятий пункту 5.12.5 виключено

(згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

(Інструкцію доповнено новим пунктом 5.12.5 згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 08.05.2003 р. N 42/5,
пункт 5.12.5 у редакції наказу Міністерства
юстиції України від 11.11.2003 р. N 137/5,
із змінами, внесеними згідно з наказами
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5,
від 21.06.2004 р. N 47/5,
від 14.10.2004 р. N 118/5,

від 11.01.2005 р. N 2/5,
від 21.04.2005 р. N 40/5,
у редакції Міністерства юстиції України
від 05.09.2008 р. N 1507/5)

5.12.6. Відділ державної виконавчої служби регіонального управління юстиції після отримання документів щодо передачі майна на реалізацію у термін до п'яти днів перевіряє ці документи на відповідність вимогам чинного законодавства та у разі виявлення порушень надає доручення щодо їх усунення у строк до п'яти робочих днів та забезпечує контроль за виконанням цього доручення. У разі встановлення відповідності документів вимогам чинного законодавства чи після приведення їх у відповідність із вимогами чинного законодавства відділ державної виконавчої служби регіонального управління юстиції у строк до п'яти робочих днів повідомляє спеціалізовані торговельні організації, з якими укладено договори відповідно до пункту 5.12.4 цієї Інструкції, про наявність арештованого майна, його місцезнаходження (місце зберігання), оцінку, за якою воно виставляється на продаж, при необхідності (за попереднім погодженням з державним виконавцем) установлює дату огляду арештованого майна, а також повідомляє дату проведення конкурсу з передачі на реалізацію цього майна.

(абзац перший пункту 5.12.6 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5,
у редакції наказу Міністерства
юстиції України від 17.11.2009 р. N 2166/5)

Повідомлення передається конкурсною комісією представнику організації під час чергового конкурсу, про що робиться запис у протоколі засідання конкурсної комісії, або надсилається рекомендованою кореспонденцією до відповідних регіональних філій спеціалізованих організацій.

Дата огляду арештованого майна призначається державним виконавцем з розрахунку не раніше ніж через три дні з дня отримання спеціалізованою організацією повідомлення про наявність арештованого майна.

Представники спеціалізованих організацій з метою огляду арештованого майна у визначений час прибувають до органу державної виконавчої служби, державним виконавцем якого вилучено майно. Неявка одного із представників спеціалізованих організацій для проведення огляду арештованого майна не перешкоджає його огляду. Наступний огляд арештованого майна не проводиться.

Перед здійсненням виїзду з метою огляду арештованого майна державний виконавець перевіряє повноваження представників спеціалізованих організацій.

Щотижня у визначені день та час відділом державної виконавчої служби регіонального управління юстиції проводиться конкурс між спеціалізованими організаціями, з якими укладено договори відповідно до пункту 5.12.4 цієї Інструкції, стосовно передачі на реалізацію арештованого державними виконавцями майна, про що обов'язково, не пізніше ніж за один день до проведення, інформуються вказані спеціалізовані організації.

Для організації та проведення конкурсу директор Департаменту державної виконавчої служби, начальник відділу державної виконавчої служби регіонального управління юстиції затверджують комісію з числа працівників відповідного органу державної виконавчої служби. Секретарем комісії призначається один з членів комісії.

Представники спеціалізованих організацій перед початком засідання надають конкурсній комісії копії укладених договорів на реалізацію майна, переданого цим організаціям під час попередніх засідань комісії, строк підписання яких спливає до дня проведення цього засідання. Ненадання такої копії є підставою для недопущення організації до участі у конкурсі. Неявка організації на засідання конкурсної комісії не є підставою для непроведення конкурсу.

(абзац восьмий пункту 5.12.6 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 17.11.2009 р. N 2166/5)

Під час засідання конкурсної комісії після оголошення інформації про арештоване майно конкурсна комісія перевіряє, чи всіма спеціалізованими організаціями отримано повідомлення про майно, що буде передано на реалізацію. У разі, якщо одна з організацій не отримала повідомлення, її представнику вручається таке повідомлення, а конкурс з передачі цього майна на реалізацію переноситься на наступне засідання конкурсної комісії. У разі підтвердження отримання повідомлень всіма спеціалізованими організаціями спеціалізовані організації, які виявили бажання взяти участь у конкурсі, безпосередньо голові конкурсної комісії подають пропозиції щодо реалізації арештованого майна в опечатаному конверті.

Якщо на реалізацію передається майно, що є предметом іпотеки, конкурс про передачу на реалізацію такого майна не проводиться. Під час засідання конкурсної комісії лише оголошується, якій зі спеціалізованих організацій іпотекодержатель передає майно на реалізацію.

У пропозиціях зазначаються:

розмір винагороди за надані послуги з реалізації арештованого майна;

інформація щодо можливостей спеціалізованої організації із забезпечення належної реалізації арештованого майна та виконання взятих зобов'язань;

у разі необхідності наявність ліцензій на здійснення певних видів господарської діяльності чи дозволів відповідно до вимог чинного законодавства.

(абзац одинадцятий пункту 5.12.6 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 17.11.2009 р. N 2166/5)

Засідання комісії є відкритим. За результатами розкриття конвертів з конкурсними пропозиціями комісія шляхом голосування визначає переможця, який здійснюватиме реалізацію арештованого майна.

При визначенні переможця комісією оцінюються та беруться до уваги: розмір винагороди за надані послуги з реалізації майна; надання спеціалізованою організацією технічної допомоги державному виконавцю під час опису та вилучення майна у боржника, про що є відповідне підтвердження в акті опису й арешту майна; зберігання майна спеціалізованою організацією; наявність відповідної ліцензії на здійснення певних видів господарської діяльності чи дозволу. Якщо спеціалізованими організаціями запропоновано однакові умови або всі спеціалізовані організації відмовилися від прийняття на реалізацію запропонованого арештованого майна, воно за рішенням конкурсної комісії передається на реалізацію спеціалізованій організації за алфавітом у порядку черговості.

(абзац тринадцятий пункту 5.12.6 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 17.11.2009 р. N 2166/5)

Рішення про визначення переможця приймається простою більшістю голосів у присутності не менш як двох третин членів конкурсної комісії. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови комісії.

Після закінчення засідання комісії складається протокол про результати проведення конкурсу, у якому зазначаються:

відомості про учасників конкурсу;

результати голосування;

обґрунтування визначення переможця.

Протокол про результати проведення конкурсу підписується всіма членами комісії, які брали участь у голосуванні.

Результати проведеного конкурсу оголошуються відразу після його проведення. Виготовлення та підписання протоколу відбувається у день проведення конкурсу.

Представники спеціалізованих організацій, які були присутні при проведенні конкурсу, ознайомлюються з протоколом під підпис.

Копія протоколу про результати проведення конкурсу або витяг з нього, у якому зазначена назва переможця, не пізніше наступного дня доводиться до відома органу державної виконавчої служби, державним виконавцем якого вилучено майно. Між спеціалізованою торговельною організацією та органом державної виконавчої служби укладається договір про надання послуг з реалізації арештованого майна. Договір підписується начальником органу державної виконавчої служби, державним виконавцем якого вилучено майно, та уповноваженим представником спеціалізованої торговельної організації, яка визначена переможцем конкурсу з передачі цього майна на реалізацію. Даний договір укладається у строк не пізніше семи робочих днів з моменту проведення конкурсу. При передачі арештованого майна (за винятком нерухомого та іншого майна, яке не може бути передане з об'єктивних причин) складається акт приймання-передавання, який є невід'ємною частиною договору про надання послуг з реалізації арештованого майна.

(абзац дев'ятнадцятий пункту 5.12.6 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 17.11.2009 р. N 2166/5)

Абзац двадцятий пункту 5.12.6 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

Абзац двадцять перший пункту 5.12.6 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

(пункт 5.12.6 із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5, від 08.05.2003 р. N 42/5, від 29.05.2003 р. N 50/5, від 21.09.2004 р. N 108/5, від 14.10.2004 р. N 118/5,

від 21.04.2005 р. N 40/5,
від 19.02.2008 р. N 245/5,
у редакції Міністерства юстиції України
від 05.09.2008 р. N 1507/5)

5.12.7. Якщо стягувач протягом 15 днів письмово не заявить про своє бажання залишити за собою непродане майно, то арешт з майна знімається, воно повертається боржникові, а виконавчий документ у разі відсутності в боржника іншого майна, на яке може бути звернено стягнення, повертається стягувачеві без виконання.

(абзац перший пункту 5.12.7 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Якщо вартість непроданого майна боржника перевищує суму боргу, яка підлягає стягненню за виконавчим документом, і стягувач виявив бажання залишити за собою непродане майно, то він зобов'язаний протягом 15 днів з дня відповідного повідомлення державного виконавця внести на депозитний рахунок органу державної виконавчої служби різницю між вартістю непроданого майна та сумою коштів, які підлягають стягненню на його користь. З перерахованих стягувачем коштів стягуються витрати на проведення виконавчих дій, сплачується виконавчий збір, а залишок коштів повертається боржнику.

(пункт 5.12.7 доповнено абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5, абзац другий пункту 5.12.7 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Майно передається стягувачу за оцінкою, за якою воно було передано на реалізацію. Про передачу майна стягувачу в рахунок погашення боргу державний виконавець виносить постанову, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби. При передачі стягувачу майна державним виконавцем складається акт. Постанова державного виконавця про передачу майна стягувачу в рахунок погашення боргу та акт державного виконавця про передачу стягувачу майна є підставою для подальшого оформлення стягувачем права власності на це майно відповідно до чинного законодавства.

(пункт 5.12.7 доповнено абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5)

5.12.8. Боржник має право визначити, в якій послідовності необхідно продавати майно. Коли від продажу частини майна буде виручено суму, достатню для задоволення вимог стягувача і для сплати всіх витрат на виконавче провадження, виконавчого збору, штрафу, подальший продаж арештованого майна припиняється. Вимоги боржника щодо черговості продажу майна не приймаються державним виконавцем, якщо внаслідок їх задоволення виникнуть перешкоди чи додаткові труднощі для виконання або продовжиться його строк.

(пункт 5.12.8 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.12.9. Кошти від реалізації арештованого майна вносяться на депозитний рахунок органу, після чого державним виконавцем здійснюється їх розподіл у відповідності до вимог [Закону](#).

(пункт 5.12.9 із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5, від 05.09.2008 р. N 1507/5)

5.12.10. Пункт 5.12.10 виключено

(Інструкцію доповнено пунктом 5.12.10 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5, пункт 5.12.10 виключено згідно з наказом Міністерства юстиції України від 17.11.2009 р. N 2166/5)

5.12.11. У випадку, коли майно не реалізоване у встановленому порядку, і в разі потреби його подальшого зберігання державний виконавець не пізніше п'яти днів з моменту закінчення строку реалізації майна після його переоцінки укладає договір відповідального зберігання.

(Інструкцію доповнено пунктом 5.12.11 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5)

5.13. Звернення стягнення на предмет іпотеки за виконавчим написом нотаріуса або за рішенням суду

5.13.1. Звернення стягнення на предмет іпотеки і його реалізація для задоволення вимог іпотекодержателя здійснюються відповідно до умов іпотечного договору.

5.13.2. На майно, щодо якого встановлено іпотеку чи накладено заборону на відчуження, не може бути звернено стягнення для задоволення вимог стягувачів, які не є іпотекодержателями згідно із [Законом України "Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати"](#).

5.13.3. У разі звернення стягнення на предмет іпотеки на підставі виконавчого напису нотаріуса на нотаріально посвідчених примірниках іпотечного договору та договору про іпотечний кредит чи на нотаріально посвідчених копіях цих документів або за рішенням суду орган державної виконавчої служби здійснює реалізацію предмета іпотеки в порядку, встановленому іпотечним договором.

5.13.4. Відчуження предмета іпотеки здійснюють органи державної виконавчої служби.

(Інструкцію доповнено пунктом 5.13 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.14. Оформлення акта про придбання нерухомості в разі реалізації предмета іпотеки державною виконавчою службою

5.14.1. Після повного розрахунку покупця за придбану нерухомість на підставі протоколу про реалізацію предмета іпотеки та документів, що підтверджують розрахунок за придбану нерухомість, державний виконавець складає акт про реалізацію предмета іпотеки (додаток 41).

В акті зазначаються:

ким, коли і де провадилася реалізація предмета іпотеки;

коротка характеристика реалізованої нерухомості;

прізвище, ім'я та по батькові (найменування юридичної особи), адреса покупця;

сума коштів, внесена за придбану нерухомість;

прізвище, ім'я та по батькові (назва юридичної особи) боржника, його адреса;

дані про правостановлювальні документи, що підтверджують право власності на предмет іпотеки.

5.14.2. Затверджений начальником (заступником начальника) органу державної виконавчої служби акт державний виконавець видає покупцеві, а копії акта надсилає стягувачеві і боржникові.

5.14.3. На підставі копії цього акта нотаріус видає покупцеві свідоцтво про придбання нерухомого майна.

(Інструкцію доповнено пунктом 5.14 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

5.15. Звільнення майна з-під арешту.

5.15.1. Особа, яка вважає, що майно, на яке накладено арешт, належить їй, а не боржникові, може звернутися до суду з позовом про визнання права на майно і про звільнення майна з-під арешту.

5.15.2. У разі прийняття судом рішення про звільнення майна з-під арешту або сплати боржником повної суми боргу за виконавчим документом до реалізації арештованого майна боржника майно звільняється з-під арешту за постановою державного виконавця, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби (додаток 40), не пізніше наступного дня, коли йому стало відомо про такі обставини. Копія постанови про звільнення майна з-під арешту надсилається боржнику та до органу (установи), якому була надіслана постанова про накладення арешту на майно боржника на виконання.

5.15.3. Майно боржника може бути звільнено з-під арешту за постановою начальника відповідного органу державної виконавчої служби, якому підпорядкований державний виконавець, якщо під час розгляду відповідної скарги боржника виявлено порушення встановленого цим [Законом](#) порядку накладення арешту. Копія постанови начальника органу державної виконавчої служби про звільнення майна боржника з-під арешту не пізніше наступного після її винесення дня надсилається сторонам та до відповідного органу (установи) для зняття арешту, а про відмову у звільненні майна боржника з-під арешту - боржнику.

5.15.4. За наявності письмового висновку експерта щодо неможливості чи недоцільності реалізації арештованого майна боржника у зв'язку із значним ступенем його зносу, пошкодженням або якщо витрати, пов'язані із зверненням на нього стягнення, перевищать грошову суму, за яку воно може бути реалізовано, майно боржника може бути звільнено з-під арешту за постановою державного виконавця, яка затверджується начальником відповідного органу державної виконавчої служби (додаток 40). Копія постанови державного виконавця про звільнення майна боржника з-під арешту не пізніше наступного після її винесення дня надсилається сторонам та до відповідного органу (установи) для зняття арешту.

5.15.5. У всіх інших випадках за незакінченими виконавчими провадженнями арешт з майна чи коштів може бути знятий за рішенням суду.

5.15.6. Зазначені в пунктах 5.15.2 - 5.15.4 цієї Інструкції постанови начальника органу державної виконавчої служби та державного виконавця можуть бути оскаржені сторонами до суду в 10-денний строк.

6. ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА МАЙНО БОРЖНИКА - ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ

6.1. Готівка в національній та іноземній валюті, яка знаходиться в касах або інших сховищах боржника - юридичної особи, підлягає невідкладному вилученню після її виявлення у порядку, передбаченому пунктом 5.1.2 цієї Інструкції.

Державний виконавець звертає стягнення на кошти боржника - юридичної особи, що знаходяться в кредитних установах, в тому числі в органах Державного казначейства в порядку, передбаченому [Законом](#).

Якщо даних про наявність у боржника - юридичної особи рахунків і вкладів у банках чи інших кредитних установах немає, то державний виконавець одержує такі дані в податкових органах, які зобов'язані надати йому необхідну інформацію у 3-денний строк.

У разі наявності в боржника - юридичної особи декількох рахунків у різних кредитних установах державний виконавець роз'яснює стягувачу його право звернутися до суду або іншого органу (посадової особи), які видали виконавчий документ, для одержання потрібної кількості дублікатів виконавчих документів для звернення стягнення на грошові кошти.

Не підлягають стягненню в порядку, передбаченому [Законом](#), кошти, які перебувають на спеціальному рахунку експлуатуючої організації (оператора) відповідно до [Закону України "Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки"](#).

(пункт 6.1 доповнено абзацом п'ятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Якщо після накладення державним виконавцем арешту на кошти боржника - юридичної особи в банках чи інших фінансових установах боржник умисно не виконує судове рішення і відкриває нові рахунки в банках чи інших фінансових установах, державний виконавець направляє до відповідних правоохоронних органів матеріали про притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

(пункт 6.1 доповнено абзацом шостим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

У разі, якщо коштів на рахунках боржника - юридичної особи недостатньо для погашення заборгованості перед стягувачами в повному обсязі, стягнення може бути звернуто на кошти, що знаходяться на рахунках, відкритих боржниками - юридичними особами через свої філії, представництва та інші відокремлені підрозділи.

(пункт 6.1 доповнено абзацом сьомим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

6.2. У разі відсутності в боржника - юридичної особи коштів, достатніх для покриття заборгованості стягнення звертається на інше майно, належне боржникові - юридичній особі на праві власності, або закріплене за ним, у тому числі на майно, яке обліковується на окремому балансі філії, представництва та іншого відокремленого підрозділу боржника - юридичної особи (за винятком майна, виключеного з обороту або обмеженого в обороті), незалежно від того, хто фактично використовує це майно.

(абзац перший пункту 6.2 із змінами, внесеними згідно з наказами Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, від 10.04.2007 р. N 170/5)

На зазначене майно накладається арешт, і воно реалізується в такій послідовності:

у першу чергу - майно, яке безпосередньо не використовується у виробництві (цінні папери, кошти на депозитних та інших рахунках боржника, валютні цінності, легковий автотранспорт, предмети дизайну офісів та інше майно), готова продукція (товари);

(абзац третій пункту 6.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

у другу чергу - інші матеріальні цінності, які безпосередньо не використовуються у виробництві;

(абзац четвертий пункту 6.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

у третю чергу - об'єкти нерухомого майна, верстати, обладнання, інші основні засоби, а також сировина і матеріали, призначені для здійснення виробництва.

У разі накладення арешту на майно третьої черги, що належить боржнику - юридичній особі, державний виконавець у 3-денний строк повідомляє власника або уповноважений ним орган, до сфери управління якого належить майно, та в разі потреби (якщо державі належить 25 %, 50 %, плюс одна акція та більше) - Фонд державного майна України про накладення арешту на майно боржника - юридичної особи, а також дані про склад і вартість майна, на яке накладено арешт, і про розмір вимог стягувача. Копія зазначеного повідомлення надсилається до податкового органу, який контролює здійснення боржником - юридичною особою платежів до бюджетів усіх рівнів.

На пропозицію відповідного органу управління чи Фонду державного майна України державний виконавець за рахунок коштів на фінансування державної виконавчої служби публікує у пресі повідомлення про звернення стягнення на майно боржника - юридичної особи. Повідомлення про звернення стягнення на нерухоме майно боржника - юридичної особи має містити інформацію, зазначену в [Тимчасовому положенні про порядок проведення прилюдних торгів з реалізації нерухомого майна](#).

У разі накладення арешту на майно підприємств-боржників, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, державний виконавець у 3-денний строк повідомляє Фонд державного майна України про накладення арешту на майно підприємств-боржників, а також дані про склад і вартість майна, на яке накладено арешт, і про розмір вимог стягувача.

(пункт 6.2 доповнено новим абзацом восьмим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, у зв'язку з цим абзац восьмий вважати відповідно абзацом дев'ятим)

Отримавши повідомлення відповідного органу управління чи Фонду державного майна України про вчинення цими органами дій щодо порушення справи про банкрутство боржника - юридичної особи, державний виконавець звертається до суду з заявою про відстрочку виконання відповідно до [статті 33 Закону](#). У разі порушення судом провадження у справі про банкрутство боржника - юридичної особи державний виконавець виносить постанову про зупинення виконавчого провадження (додаток 10), крім виконання

провадження за зверненням стягнення на заставлене майно. Копія постанови надсилається стягувачу з роз'ясненням йому права звернутися до відповідного господарського суду з заявою про визначення його кредитором.

(абзац дев'ятий пункту 6.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

6.3. У разі реорганізації (злиття, приєднання, розділення, виділення, перетворення) боржника - юридичної особи стягнення за виконавчими документами звертається на кошти та інше майно тієї юридичної особи, на яку відповідно до закону покладено відповідальність за зобов'язаннями боржника - юридичної особи.

У разі ліквідації боржника - юридичної особи, у тому числі внаслідок визнання боржника банкрутом, виконавчий документ передається до ліквідаційної комісії або арбітражного керуючого для вирішення питання про подальший порядок виконання рішення у встановленому законодавством порядку.

(абзац другий пункту 6.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

У разі направлення виконавчого документа до ліквідаційної комісії або арбітражного керуючого арешт з майна боржника знімається за постановою державного виконавця, затвердженою начальником відповідного органу державної виконавчої служби.

(пункт 6.3 доповнено новим абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

При направленні виконавчого документа до ліквідаційної комісії або арбітражного керуючого виконавче провадження підлягає закінченню у порядку, установленому [Законом](#).

(пункт 6.3 доповнено новим абзацом четвертим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, у зв'язку з цим абзац третій вважати відповідно абзацом п'ятим)

Про направлення виконавчого документа до ліквідаційної комісії державний виконавець повідомляє стягувача.

7. ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ ТА ІНШІ ВИДИ ДОХОДІВ БОРЖНИКА

7.1. Умови звернення стягнення на заробітну плату та інші доходи боржника

7.1.1. Стягнення на заробітну плату (заробіток), пенсію, стипендію та інші доходи боржника звертається за відсутності в боржника коштів на рахунках у банках та інших кредитних установах, відсутності чи недостатності майна боржника для повного покриття належних до стягнення сум, а також при виконанні рішень про стягнення періодичних платежів та стягнень на суму, що не перевищує двох мінімальних розмірів заробітної плати.

(пункт 7.1.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

7.1.2. При виконанні в примусовому порядку виконавчих документів про стягнення сум боргів, що перевищують двох мінімальних розмірів заробітної плати, державний виконавець

у першу чергу перевіряє наявність коштів на рахунках боржника в банках та інших кредитних установах шляхом проведення запитів, а також перевіряє майновий стан боржника.

(пункт 7.1.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

7.1.3. Виконавчі документи направляються за місцем роботи боржника, отримання ним пенсії, стипендії чи інших доходів для проведення стягнення в передбаченому законом порядку.

7.2. Відрахування із заробітної плати (заробітку), стипендії боржника

(пункт 7.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

7.2.1. Відрахування із заробітної плати (заробітку) чи стипендії громадян проводить адміністрація підприємств, установ і організацій на підставі надісланих їм державним виконавцем виконавчих документів та розпорядження (додаток 32).

(пункт 7.2.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

7.2.2. Якщо боржник змінить місце роботи або місце проживання чи навчання, то підприємства, установи, організації, які отримали виконавчий документ, повертають його не пізніше як у 3-денний строк державному виконавцеві з відміткою про нове місце роботи, проживання чи навчання боржника, якщо воно відоме, а також повідомляють про проведені ними стягнення періодичних платежів за виконавчими документами. У разі неподання зазначених відомостей з неповажних причин винних у цьому посадових осіб може бути притягнуто до відповідальності, передбаченої [статтею 88 Закону](#).

7.2.3. Звернення стягнення на пенсії провадиться відповідно до [Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування"](#).

(пункт 7.2.3 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

7.2.4. Виконавчі документи за місцем виконання зберігаються в сейфах, вогнетривких шафах.

7.2.5. Порядок стягнення суми боргу, розмір відрахування визначаються державним виконавцем у розпорядженні, що направляється разом з виконавчим документом, про що в копії повідомляється стягувачеві.

Якщо боржник отримує декілька видів доходів, то дублікати виконавчих документів направляються із розпорядженнями державного виконавця до бухгалтерій підприємств, установ, організацій для звернення стягнення на заробітну плату боржника. У разі направлення декількох виконавчих документів до бухгалтерії одного підприємства, установи, організації державний виконавець щодо кожного виконавчого документа направляє розпорядження.

7.2.6. Самостійно змінювати порядок стягнення суми боргу та розмір відрахування адміністрації підприємств, установ, організацій не мають права.

7.2.7. При поверненні виконавчих документів у зв'язку із звільненням боржника з роботи у відповідних графах виконавчого документа робиться запис про утримання суми боргу, а в разі стягнення періодичних платежів - про час їх утримання та розмір заробітної плати за останні три місяці. Цей запис завіряється підписами відповідальних осіб та скріплюється печаткою. У супровідному листі до виконавчого документа адміністрація зазначає нове місце роботи чи навчання боржника, його місце проживання, якщо вони відомі. Копія супровідного листа направляється стягувачу до відома.

7.2.8. Передача виконавчого документа сторонам (третім особам) на руки забороняється.

7.3. Звернення стягнення на інші доходи боржника

7.3.1. Зазначені в підрозділах 7.1 та 7.2 цієї Інструкції правила стягнення поширюються і на випадки звернення стягнення на:

доходи, отримані фізичною особою, яка є суб'єктом підприємницької діяльності;

доходи за працю в колективному сільськогосподарському (фермерському) господарстві;

авторську винагороду за твори літератури, науки або мистецтва, премії, що присуджуються за видатні досягнення в галузі науки, літератури і мистецтва, винагороду за відкриття, винахід, на який видано авторське свідоцтво, корисну модель, промисловий зразок і раціоналізаторську пропозицію;

суми на відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також втратою годувальника.

7.3.2. Для встановлення таких доходів державний виконавець за заявою стягувача, боржника робить запити у відповідні органи.

7.3.3. На допомогу по державному соціальному страхуванню, виплачувану в разі тимчасової непрацездатності та в інших випадках, і допомогу в зв'язку з безробіттям стягнення може бути звернено тільки за рішеннями про стягнення аліментів, про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також у зв'язку з втратою годувальника.

7.3.4. Стягнення не може бути звернено на виплати, визначені у [статті 73 Закону](#).

7.4. Розмір відрахувань із заробітної плати та інших доходів боржника

7.4.1. Відрахування із заробітної плати та інших видів доходів боржника вираховується із суми, що залишається після утримання податків.

Обмеження розміру відрахувань із заробітної плати встановлюється законодавством про працю та [статтею 70 Закону](#). Цією самою статтею Закону встановлюються обмеження розміру відрахувань із стипендії, пенсії та інших доходів боржника.

7.4.2. Відрахування із заробітної плати боржника, який за вироком суду відбуває покарання без позбавлення волі, провадиться з усієї суми заробітної плати без урахування стягнень за вироком.

7.4.3. Із засуджених, які відбувають покарання у вигляді позбавлення волі, а також з осіб, які перебувають у наркологічних відділеннях психіатричних диспансерів та стаціонарних

лікувальних закладах, відрахування провадяться з усієї заробітної плати без урахування відрахувань на витрати щодо їх утримання в цих закладах.

7.5. Порядок виконання рішень про стягнення аліментів

7.5.1. У разі неможливості стягнення аліментів із заробітної плати чи інших доходів боржника протягом трьох місяців підряд, якщо боржник не працює і не одержує доходів стягнення звертається на майно боржника.

(пункт 7.5.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

7.5.2. Розмір заборгованості з аліментів визначається державним виконавцем за місцем виконання рішення, виходячи з фактичного заробітку (доходів), одержаного боржником за час, протягом якого стягнення не провадилося, або одержуваного ним на момент визначення заборгованості в твердій грошовій сумі або у відсотковому відношенні. Якщо боржник у цей період не працював, то заборгованість визначається, виходячи з середньої заробітної плати для даної місцевості. Державний виконавець у разі надходження виконавчого документа повинен підрахувати розмір заборгованості з аліментів і повідомити про нього стягувача і боржника.

7.5.3. З осіб, зобов'язаних сплачувати аліменти, у разі виїзду їх для постійного проживання у країни, з якими Україна не має договорів про надання правової допомоги, стягнення аліментів провадиться на час виїзду за рішенням суду за весь період до досягнення дитиною повноліття.

З осіб, які працюють за контрактами в іноземних державах і одержують заробітну плату тільки за кордоном, аліменти стягуються в порядку та розмірах, передбачених законом.

7.5.4. За наявності спору питання про розмір заборгованості з аліментів вирішується за заявою зацікавленої особи судом у порядку, встановленому законом.

7.5.5. Державний виконавець зобов'язаний здійснювати систематичний контроль за правильним і своєчасним відрахуванням утриманих сум аліментів стягувачам.

(пункт 7.5.5 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

7.5.6. Якщо вжитими заходами місце проживання та місце роботи боржника не будуть встановлені, то державний виконавець зобов'язаний порушити перед судом питання про розшук боржника через органи внутрішніх справ. Необґрунтоване пересилання виконавчих листів для оголошення розшуку не допускається.

7.5.7. Повернення виконавчого документа стягувачеві в зв'язку з невстановленням місця роботи чи проживання боржника не допускається.

7.5.8. Особи, що виявили бажання сплачувати аліменти добровільно, можуть звернутися до адміністрації за місцем роботи, за місцем отримання пенсії, стипендії тощо з письмовою заявою про утримання з їх заробітку аліментів та передачі їх стягувачеві. Адміністрація підприємства, установи, організації тощо зобов'язана проводити за такою заявою утримання аліментів у тому самому порядку, як і за виконавчим листом.

Заяви про утримання аліментів, а також про зміну їх розміру або припинення утримання аліментів, що надійшли від осіб, які виявили бажання сплачувати їх добровільно,

зберігаються адміністрацією в порядку, установленому для зберігання виконавчих документів, і за втрату такої заяви винна посадова особа несе відповідальність.

За невиконання вищезазначених обов'язків на винних посадових осіб може бути накладено штраф згідно з законом.

7.5.9. Адміністрація підприємства, установи, організації тощо на підставі письмової заяви платника аліментів або виконавчого листа зобов'язана щомісяця утримувати аліменти із заробітної плати, пенсії, стипендії і інших сум і перераховувати їх не пізніше ніж у 3-денний термін з дня виплати заробітної плати, пенсії, стипендії, інших сум особі, зазначеній в заяві чи виконавчому листі.

7.5.10. Стягнення аліментів провадиться із суми заробітку платника аліментів після утримання з нього обов'язкових податків. Перерахування їх стягувачем провадиться за рахунок боржника.

При утриманні аліментів за місцем роботи боржника суми їх не можуть бути меншими від присудженого рішенням суду розміру та одного неоподаткованого мінімуму доходів громадян на кожну дитину. У цьому випадку із заробітної плати (доходу) не може бути утримано більше 70 відсотків.

(абзац другий пункту 7.5.10 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 26.10.2005 р. N 100/5)

Стягнення аліментів за виконавчими листами за минулий час провадиться в межах трирічного терміну, що передував пред'явленню виконавчого листа до виконання.

Якщо за виконавчим документом, пред'явленим до виконання, утримання аліментів не провадилося у зв'язку з розшуком боржника, то стягнення аліментів має провадитись за весь період незалежно від установленого трирічного терміну та досягнення повноліття особою, на утримання якої присуджені аліменти.

Якщо за рішенням суду з відповідача слід стягувати аліменти на утримання трьох і більше дітей, а також заборгованість з аліментів за минулий час, то державний виконавець дає вказівку про стягнення 50 % із заробітку боржника для забезпечення поточних платежів. Заборгованість за минулий час у таких випадках може бути погашена шляхом звернення стягнення на майно боржника.

Після закінчення передбаченого законом строку для стягнення аліментів власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган, який провадив стягнення, повертає виконавчий документ до органу державної виконавчої служби з відміткою щодо повного перерахування стягувачу утриманих сум аліментів. У разі, якщо утримані суми аліментів стягувачу не перераховані, державний виконавець письмово повідомляє стягувача про розмір заборгованості та роз'яснює йому права, установлені частиною першою [статті 86 Закону](#).

(пункт 7.5.10 доповнено абзацом шостим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

7.5.11. Звільнення від сплати аліментів та питання про розмір заборгованості з них вирішується за заявою зацікавленої особи судом у порядку, встановленому діючим законодавством.

7.5.12. Платник аліментів повинен негайно повідомити державному виконавцю про зміну місця роботи чи проживання, а також про інші доходи.

У разі неповідомлення з неповажної причини зазначених відомостей на винних у цьому посадових осіб і громадян, у тому числі й на платника аліментів, може бути накладено штраф згідно зі [статтею 88 Закону](#).

7.6. Виконання рішень щодо покарання у вигляді штрафу та конфіскації майна

7.6.1. Виконання рішень щодо покарання у вигляді штрафу провадиться після закінчення наданого засудженому судом строку державним виконавцем в порядку, визначеному цією Інструкцією.

7.6.2. Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом.

Конфіскація майна полягає в примусовому безоплатному вилученні у власність держави всього або частини майна, яке є власністю засудженого, у тому числі його частка в спільній власності, статутному фонді суб'єктів господарської діяльності, гроші, цінні папери та інші цінності, включаючи ті, що знаходяться на рахунках, на вкладах чи на зберіганні у фінансових установах, а також майно, передане засудженим у довірче управління.

(абзац другий пункту 7.6.2 в редакції наказу
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

7.6.3. При виконанні конфіскації майна засудженого за вироком суду державний виконавець виносить постанову про відкриття виконавчого провадження, якщо виконавчий лист відповідає вимогам [статті 19 Закону](#), з доданням до нього копії вироку суду, протоколу накладення арешту на майно і опису майна або протоколу про відсутність майна, яке підлягає опису, або довідки суду про їх відсутність у кримінальній справі, а при потребі й копії постанови про накладення арешту на майно.

При виконанні конфіскації майна за постановами суду державний виконавець виносить постанову про відкриття виконавчого провадження, якщо постанова суду відповідає вимогам [статті 19 Закону](#), з доданням до неї протоколу вилучення майна, яке підлягає конфіскації.

7.6.4. У разі невідповідності виконавчого документа [статті 19 Закону](#) або відсутності одного з вищеперелічених документів державний виконавець виносить постанову про відмову у відкритті виконавчого провадження.

(пункт 7.6.4 із змінами, внесеними згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

7.6.5. Для виявлення майна, яке підлягає конфіскації, державний виконавець негайно надсилає запити до органів державної податкової інспекції, банків та інших кредитних установ, органів ДАІ, БТІ, нотаріату тощо та перевіряє майновий стан боржника за останнім місцем його прописки, проживання, місцезнаходження майна.

7.6.6. У процесі виконання державний виконавець виявляє, описує і накладає арешт не тільки на майно, яке було включене раніше в протокол опису і арешту майна, складений органами слідства, а й інше виявлене майно, що підлягає опису, про що складається акт опису і арешту майна з указівкою попередньої оцінки майна.

Не підлягає конфіскації і не включається до акта опису й арешту майно, на яке за законом не може бути звернено стягнення.

7.6.7. Установивши розтрату відчуження, підміну переданого на зберігання майна, державний виконавець складає про це акт.

У такому разі державний виконавець негайно готує подання про вирішення питання про притягнення винної особи до кримінальної відповідальності і надсилає його до правоохоронних органів. До подання додаються копії акта про відсутність майна, вироку суду та протоколу опису й арешту майна органами попереднього слідства. Такі дії провадяться також у випадку, коли майно, що підлягає конфіскації, було виявлено і арештовано державним виконавцем.

(абзац другий пункту 7.6.7 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Указане виконавче провадження державний виконавець тримає на контролі до вирішення питання по суті.

7.6.8. Частка майна засудженого в спільній власності з іншими особами, яка підлягає конфіскації, визначається судом.

7.6.9. При виконанні вироку суду про конфіскацію вилученого в засудженого майна виконання провадиться в загальному порядку. При виконанні конфіскації вилучених у засудженого коштів та цінностей, що зберігаються в ФІНО органів попереднього слідства, державний виконавець направляє до ФІНО копію виконавчого листа з розпорядженням (додаток 34). Таке виконавче провадження вважається закінченим за наявності підтвердження з ФІНО про виконання розпорядження державного виконавця. Виконавчий лист з відміткою про виконання повертається до суду, що його видав.

(пункт 7.6.9 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

7.6.10. За наявності декількох виконавчих документів про стягнення коштів чи ін. щодо одного боржника, майно, якого за рішенням суду підлягає конфіскації, реалізується в порядку, встановленому цією Інструкцією. У цьому разі розподіл суми, що надійшла після реалізації, встановлюється відповідно до [статті 43 Закону](#) та пункту 5.1.2 цієї Інструкції, а також з урахуванням установленної [статтею 44 Закону](#) черговості задоволення вимог стягувачів.

7.6.11. Під час виконання рішення суду про конфіскацію майна, вилученого митними органами, державний виконавець протягом десяти днів з дня відкриття виконавчого провадження проводить опис та арешт майна, що підлягає конфіскації, попередивши про це митний орган не пізніше ніж за п'ять днів про час проведення такої дії.

(Інструкцію доповнено пунктом 7.6.11 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5)

7.6.12. Акт опису та арешту майна складається державним виконавцем у присутності понятих за участю представника митного органу.

(Інструкцію доповнено пунктом 7.6.12 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5)

7.6.13. Подальші дії державного виконавця щодо розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду, здійснюються відповідно до [Закону](#) та цієї Інструкції.

(Інструкцію доповнено пунктом 7.6.13 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5, у зв'язку з цим пункти 7.6.11 і 7.6.12 вважати відповідно пунктами 7.6.14 і 7.6.15, пункт 7.6.13 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

7.6.14. Пункт 7.6.14 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

7.6.15. Після виконання виконавчого документа про конфіскацію майна державний виконавець робить відповідні відмітки про виконання у виконавчому документі і повертає його відповідному суду.

8. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ У НЕМАЙНОВИХ СПОРАХ

8.1. Виконання рішень, за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматись від їх учинення

8.1.1. Після відкриття виконавчого провадження за виконавчим документом, який зобов'язує боржника вчинити певні дії або утриматися від їх учинення, державний виконавець відповідно до [статті 24 Закону](#) визначає йому строк добровільного виконання рішення.

8.1.2. У разі невиконання без поважних причин цих вимог державний виконавець застосовує до боржника штрафні санкції, передбачені [статтею 87 Закону](#), і призначає новий строк виконання.

Якщо після цього рішення не буде виконано і виконання може бути проведено без участі боржника, державний виконавець організовує виконання відповідно до повноважень, наданих йому законом, а на боржника державним виконавцем накладається штраф у сумі двократного розміру витрат на проведення виконавчих дій у порядку, установленому частиною другою [статті 87 Закону](#).

(абзац другий пункту 8.1.2 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

8.1.3. Якщо виконати рішення без участі боржника неможливо, державний виконавець застосовує до боржника штрафні санкції та інші заходи, передбачені [статтею 87 Закону](#), після чого виконавчий документ постановою державного виконавця, затвердженою начальником відповідного органу державної виконавчої служби, повертається до суду чи іншого органу, що видав виконавчий документ (додаток 23).

(пункт 8.1.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

8.2. Виконання рішення про поновлення на роботі

8.2.1. Виконавчий документ про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника виконується негайно. Виконання вважається завершеним з моменту

фактичного допущення працівника до виконання попередніх обов'язків на підставі відповідного наказу органу, який прийняв незаконне рішення про звільнення або переведення працівника.

8.2.2. У разі невиконання власником або уповноваженим ним органом (посадовою особою) рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного працівника державний виконавець застосовує до них штрафні санкції, передбачені [статтею 87 Закону](#).

Крім того, державний виконавець у разі умисного невиконання посадовою особою рішення суду може звернутися до суду з поданням про вирішення питання про притягнення її до відповідальності, передбаченої [статтею 382 Кримінального кодексу України](#).

(абзац другий пункту 8.2.2 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

8.2.3. Після фактичного допущення працівника до роботи складається акт про виконання рішення, виконавче провадження підлягає закінченню і не поновлюється при повторному недопущенні працівника до роботи, а в працівника з'являється право на звернення до суду в порядку позовного провадження.

8.3. Виконання рішень про відібрання дитини

8.3.1. Під час виконання рішень про відібрання дитини державний виконавець провадить виконавчі дії з обов'язковою участю особи, якій дитина передається на виховання, із залученням представників органів опіки і піклування, а при потребі - представників органів та установ освіти, медичних працівників.

8.3.2. У разі потреби державний виконавець може звернутися до суду з поданням про вирішення питання про тимчасове влаштування дитини до дитячого чи лікувального закладу.

8.3.3. При неможливості з'ясування місцезнаходження боржника, дитини або обох державний виконавець звертається з поданням до суду про розшук дитини або боржника. У разі перешкоди з боку боржника щодо виконання державний виконавець вирішує питання про застосування до нього штрафних санкцій.

8.3.4. При виконанні рішень про відібрання дитини забороняється застосовувати до дитини заходи фізичного впливу.

8.4. Порядок виконання рішень про виселення боржника

8.4.1. Виселення полягає у звільненні приміщення, зазначеного у виконавчому документі, від особи, яка виселяється, її майна, домашніх тварин та в забороні даній особі користуватися звільненим приміщенням. Примусовому виселенню підлягають лише особи, які визначені у виконавчому документі.

(пункт 8.4.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

8.4.2. Щодо справ про виселення державний виконавець надає боржнику термін для добровільного виконання (до 15 днів).

8.4.3. Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника про день і час примусового виселення. Відсутність боржника, повідомленого про день і час виселення, не є перешкодою для виконання виконавчого документа.

8.4.4. Виселення здійснюється у присутності понятих за сприянням органів внутрішніх справ, з обов'язковим описом майна державним виконавцем. Один примірник акта опису майна вручається під розписку боржникові. Державний виконавець у разі потреби забезпечує в установленій термін зберігання майна боржника протягом строку, що не перевищує трьох років, з покладенням зазначених витрат на боржника. Після завершення трирічного строку невитребуване майно реалізується в порядку, передбаченому для реалізації безхазяйного майна.

8.4.5. Якщо виконання здійснюється за відсутності осіб, що виселяються, то державний виконавець зобов'язаний провести разом з описом майна його оцінку. Описане майно передається на відповідальне зберігання особі, яка державним виконавцем призначена зберігачем майна.

Передане на зберігання майно боржника видається йому державним виконавцем на підставі акта після сплати боржником витрат на його збереження. Якщо боржник відмовляється сплатити витрати на зберігання майна, вони компенсуються за рахунок реалізації частини майна боржника.

(пункт 8.4.5 доповнено абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

8.4.6. Про виконання рішення державним виконавцем складається акт, який підписується особами, що брали участь у виконанні.

8.4.7. Якщо особі, яка виселяється, має бути надано інше житлове приміщення, то державний виконавець надсилає відповідному житловому чи іншому органу повідомлення про строк виконання рішення щодо надання такого приміщення. У разі ненадання у визначений строк іншого житлового приміщення державний виконавець складає про це акт і звертається до суду з поданням про визначення порядку подальшого виконання рішення. До вирішення судом цього питання виконавчі дії не провадяться. У разі виникнення обставин, які перешкоджають виконанню рішення або його унеможливають, державний виконавець виносить постанову про зупинення виконавчого провадження і звертається до суду з поданням про роз'яснення подальшого порядку виконання або про відстрочку виконання.

Якщо особа самотійно вселилася в приміщення, з якого вона була примусово виселена, повторне її виселення може бути здійснено державним виконавцем на підставі ухвали суду, який прийняв рішення про виселення. Виконавче провадження у цьому разі підлягає поновленню за постановою державного виконавця.

(пункт 8.4.7 доповнено абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

8.5. Виконання рішення про вселення стягувача

8.5.1. Примусове вселення полягає у забезпеченні державним виконавцем безперешкодного входження стягувача в приміщення, указане у виконавчому документі, та його проживання (перебування) у ньому.

8.5.2. Після одержання виконавчого документа про вселення стягувача державний виконавець установлює строк для добровільного його виконання боржником.

У разі добровільного виконання рішення про вселення стягувач і боржник підписують акт, який передається державному виконавцеві разом із заявою стягувача про повернення йому виконавчого документа.

(пункт 8.5.2 доповнено новим абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, у зв'язку з цим абзаци другий - третій вважати відповідно абзацами третім - четвертим)

У разі невиконання виконавчого документа про вселення у добровільному порядку вселення здійснюється примусово державним виконавцем.

Державний виконавець зобов'язаний письмово повідомити боржника і стягувача про день і час примусового вселення. Відсутність боржника, повідомленого про день і час вселення, не є перешкодою для виконання рішення про вселення.

8.5.3. У разі, якщо боржник перешкоджає виконанню рішення про вселення стягувача, до нього застосовуються штрафні санкції, передбачені [статтею 87 Закону](#), та вселення здійснюється у присутності понятих із залученням працівників органів в внутрішніх справах.

(пункт 8.5.3 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

8.5.4. Про виконання рішення державним виконавцем складається акт, який підписується особами, що брали участь у виконанні цього рішення.

8.5.5. У разі подальшого перешкоджання боржником проживанню (перебуванню) стягувача в приміщенні, у яке його вселено, стягувач має право звернутися до державного виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження.

(пункт 8.5.5 доповнено новим абзацом першим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

У цьому разі державний виконавець має право повторно провести примусове вселення стягувача та застосувати до боржника подвійні штрафні санкції, передбачені [статтею 87 Закону](#).

(пункт 8.5.5 доповнено новим абзацом другим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, у зв'язку з цим абзац перший вважати відповідно абзацом третім)

Якщо стягувач звернувся до державного виконавця із заявою про відновлення виконавчого провадження з документами, що підтверджують перешкоди в проживанні (акти житлових органів, органів внутрішніх справ та ін.), то державний виконавець, перевіряючи підстави для відновлення, може зажадати додаткові документи або провести вихід за місцем виконання рішення, про що складає відповідний акт.

8.5.6. У разі наявності підстав для відновлення виконавчого провадження державним виконавцем виноситься постанова про відновлення виконавчого провадження, яка затверджується начальником органу державної виконавчої служби (додаток 15), а до боржника застосовуються штрафні санкції.

8.5.7. У разі відсутності підстав для проведення повторного примусового вселення державним виконавцем також виноситься постанова, яка затверджується начальником органу державної виконавчої служби із зазначенням усіх мотивів відмови у відновленні виконавчого провадження.

8.5.8. Зазначені постанови можуть бути оскаржені до суду в 10-денний термін.

8.5.9. Відновлення виконавчого провадження здійснюється державним виконавцем один раз не пізніше 10 днів з моменту закінчення виконавчого провадження. Тому при винесенні постанови про закінчення виконавчого провадження про примусове вселення державний виконавець роз'яснює стягувачу його право звернутися з заявою про відновлення виконавчого провадження протягом 10 днів з моменту отримання ним постанови про закінчення виконавчого провадження.

Виконавче провадження не відновлюється і повторно примусове вселення стягувача не проводиться, якщо особа, яка перешкоджає його проживанню (перебуванню), не є боржником. Питання про вселення стягувача в цьому випадку вирішується в судовому порядку.

8.6. Виконання рішення про примусовий обмін

8.6.1. Державний виконавець, одержавши виконавчий документ про примусовий обмін, установлює строк для добровільного його виконання боржником.

8.6.2. У разі невиконання рішення про примусовий обмін у добровільному порядку державний виконавець здійснює його примусове виконання відповідно до вимог підрозділів 8.4 та 8.5 цієї Інструкції.

8.6.3. Про виконання рішення про примусовий обмін державний виконавець складає акт, який підписується стягувачем і боржником (додаток 5).

8.7. Загальні умови виконання рішення про заборону діяльності об'єднання громадян

8.7.1. Державний виконавець розпочинає виконання рішення про заборону діяльності об'єднання громадян за заявою передбаченого законом легалізуючого органу на підставі виконавчого документа про примусовий розпуск даного об'єднання громадян. Легалізуючий орган подає цю заяву до державної виконавчої служби після офіційного повідомлення в друкованих засобах масової інформації про набрання чинності рішенням щодо заборони діяльності об'єднання громадян.

8.7.2. Державний виконавець виносить постанову про відкриття виконавчого провадження та надає боржнику строк для добровільного виконання.

8.7.3. Державний виконавець повинен зажадати від керівників або засновників об'єднання громадян оригінали свідоцтва про державну реєстрацію та Статуту об'єднання громадян, документи органів внутрішніх справ, які підтверджують знищення печаток та штампів, дані від банківських установ про закриття рахунків, акт з податкової адміністрації про здавання звітності керівним органом об'єднання тощо.

У разі невиконання з боку об'єднання громадян зазначених вимог державний виконавець сам уживає заходів до виконання (вилучає свідоцтво, статут, печатку, штамп; свідоцтво та Статут передаються легалізуючому органу, печатка та штамп - до органів внутрішніх справ тощо).

8.7.4. Про виконання рішення про заборону діяльності об'єднання громадян державний виконавець складає акт, який підписують державний виконавець і представник легалізуючого органу. Копії акта надсилаються до суду, який видав виконавчий документ, та легалізуючому органу.

9. ПРОВАДЖЕННЯ ВИКОНАВЧИХ ДІЙ ЩОДО ІНОЗЕМЦІВ, ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА ТА ІНОЗЕМНИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ІНОЗЕМНИХ СУДІВ І АРБІТРАЖІВ

9.1. При виконанні передбачених [статтею 3 Закону](#) рішень щодо іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб, які відповідно проживають чи зареєстровані на території України або мають на території України власне майно, у тому числі яким володіють спільно з іншими особами, застосовуються положення [Закону](#) та цієї Інструкції.

(пункт 9.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

9.2. Порядок виконання в Україні рішень іноземних судів і арбітражів визначається відповідними міжнародними договорами, [Законом](#) та іншими законами України.

(абзац перший пункту 9.2 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Клопотання про визнання і виконання рішення іноземного суду розглядається компетентним судом і після винесення ухвали про визнання та прийняття до виконання рішення іноземного суду на території України виписується виконавчий лист, що і є основою для провадження виконавчих дій.

Основою для виконання рішення іноземного арбітражу є наказ господарського суду та ухвала компетентного суду України про визнання та виконання рішення іноземного арбітражу на території України.

Рішення Міжнародного комерційного господарського суду при Торгово-промисловій палаті України є виконавчим документом, якщо примусове виконання цього рішення повинно проводитись на території України. Виконання вказаного рішення проводиться на підставі заяви зацікавленої особи, яка адресується відповідному органу державної виконавчої служби.

Виконавчий документ, виданий в установленому порядку на підставі рішення іноземного суду чи арбітражу, може бути пред'явлений до примусового виконання протягом трьох років з моменту набрання відповідним рішенням законної сили.

10. ЗАХИСТ ПРАВ СТЯГУВАЧА, БОРЖНИКА ТА ІНШИХ ОСІБ ПІД ЧАС ПРОВАДЖЕННЯ ВИКОНАВЧИХ ДІЙ

10.1. На дії (бездіяльність) державного виконавця та інших посадових осіб державної виконавчої служби з виконання рішення або на відмову в здійсненні вказаних дій у встановлені [Законом](#) строки стягувач чи боржник можуть подати скаргу до начальника відповідного органу державної виконавчої служби або до суду за місцезнаходженням районного (міського), районного в місті органу державної виконавчої служби або до іншого суду згідно з чинним законодавством.

Скарга у процесі виконавчого провадження з виконання судових рішень на дії (бездіяльність) державного виконавця або начальника органу державної виконавчої служби подається до суду, який видав виконавчий документ. Скарги щодо виконання інших рішень подаються до суду за місцезнаходженням відповідного органу державної виконавчої служби, крім скарг на дії (бездіяльність) державних виконавців та посадових осіб Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України та відділів державної виконавчої

служби регіональних управлінь юстиції, які подаються до апеляційного суду за місцезнаходженням відповідного органу державної виконавчої служби.

Скарга у процесі виконавчого провадження подається у письмовій формі та повинна включати:

назву органу державної виконавчої служби, до якого подається скарга;

точну назву стягувача та боржника, їх місце проживання (для фізичних осіб) або знаходження (для юридичних осіб), а також назву представника сторони виконавчого провадження, коли скарга подається представником;

реквізити виконавчого документа (назва виконавчого документа, орган, який його видав, дата видачі виконавчого документа та його номер, резолютивна частина виконавчого документа);

зміст оскаржуваних дій (бездіяльності) та норму [Закону](#), яка порушена;

виклад обставин, якими скаржник обґрунтовує свої вимоги;

підпис скаржника або його представника із зазначенням дати подання скарги.

Скарга, подана у процесі виконавчого провадження до начальника органу державної виконавчої служби, розглядається у 10-денний строк. За наслідками розгляду скарги начальник органу державної виконавчої служби виносить постанову про задоволення чи відмову в задоволенні скарги (додаток 20), яка у 10-денний строк може бути оскаржена у вищому органі державної виконавчої служби або в суді. У постанові начальник органу державної виконавчої служби дає вказівки державному виконавцю про хід подальшого виконання виконавчого документа. Скарги, подані без додержання вимог, викладених в абзацах третьому - дев'ятому цього пункту, розглядаються начальником органу державної виконавчої служби в порядку, установленому [Законом України "Про звернення громадян"](#).

(абзац десятий пункту 10.1 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

(абзаци другий та третій пункту 10.1 замінено абзацами другим - десятим згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

10.2. У разі невиконання без поважних причин у встановлений державним виконавцем строк рішення, що зобов'язує боржника виконати певні дії, які можуть бути виконані лише боржником, та рішення про поновлення на роботі державний виконавець виносить постанову про накладення штрафу на боржника - фізичну особу в розмірі від двох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб - від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на боржника - юридичну особу - від двадцяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та призначає новий строк для виконання.

(абзац перший пункту 10.2 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Постанова державного виконавця про накладення штрафу може бути оскаржена у начальника відповідного органу державної виконавчої служби, якому безпосередньо підпорядкований державний виконавець, або до суду в 10-денний строк (додаток 24).

(абзац другий пункту 10.2 у редакції наказу
Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

У разі повторного невиконання рішення боржником без поважних причин державний виконавець у тому самому порядку накладає штраф на боржника в подвійному розмірі. При подальшому невиконанні рішення боржником державний виконавець порушує клопотання перед судом про кримінальну відповідальність боржника відповідно до закону.

За наявності підстав, передбачених [статтями 34, 35 Закону](#), державний виконавець вирішує питання про зупинення виконавчого провадження (додаток 10).

10.3. За порушення вимог [Закону](#), невиконання законних вимог державного виконавця громадянами чи посадовими особами, втрату або несвоєчасне відправлення виконавчого документа, неподання або подання неправдивих відомостей про доходи і майновий стан боржника, а також неповідомлення боржником про зміну місця роботи (знаходження), якщо ці дії не мають ознак злочину, а також за неявку без поважних причин за викликом державного виконавця на винних осіб за постановою начальника відповідного органу державної виконавчої служби накладається штраф від десяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у порядку, передбаченому законом.

(абзац перший пункту 10.3 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Постанова про накладення штрафу може бути оскаржена до суду в 10-денний строк (додаток 24).

У разі наявності ознак злочину в діях особи, яка умисно перешкоджає виконанню рішення чи іншим чином порушує вимоги законодавства про виконавче провадження, державний виконавець складає акт про порушення (додаток 5) і надсилає до відповідних правоохоронних органів подання про притягнення боржника або винної особи до кримінальної відповідальності.

(абзац третій пункту 10.3 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

11. ПРИЙМАННЯ ДЕРЖАВНИМ ВИКОНАВЦЕМ КОШТІВ. ОБЛІК ТА ВИПЛАТА ДЕПОЗИТНИХ СУМ

(назва розділу 11 у редакції наказу
Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.1. Порядок приймання державним виконавцем коштів

11.1.1. Державні виконавці в процесі виконання рішення можуть особисто за квитанційною книжкою приймати кошти від боржників (додаток 30).

(абзац перший пункту 11.1.1 із змінами, внесеними згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

Приймання державними виконавцями коштів у вказаних випадках проводиться тільки за квитанцією встановленої форми.

11.1.2. При прийманні готівки заповнюється квитанція (додаток 30-1) у двох примірниках, що позначені однією серією та номером. Примірники квитанцій підписуються особисто державним виконавцем.

Перший примірник квитанції з позначкою "Примірник 1" залишається у квитанційній книжці державного виконавця. Другий примірник квитанції з позначкою "Примірник 2" видається платнику під його розписку на першому примірнику квитанції.

Жодні виправлення, перекреслення сум, дат або прізвищ платників у квитанціях не допускаються. Два примірники неправильно заповненої квитанції анулюються шляхом написання на них чорнилом "зіпсовано" та залишаються в квитанційній книжці для обліку.

(пункт 11.1.2 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

11.1.3. Державним виконавцям забороняється отримувати гроші без виписування та видачі квитанції встановленої форми за будь-якими розписками на виконавчих документах, касовими ордерами установ і т. ін.

11.1.4. Отримані за квитанційними книжками суми повинні бути здані державним виконавцем на відповідний депозитний рахунок органу державної виконавчої служби не пізніше наступного робочого дня після їх отримання.

Суми, що сплачені в дохід держави у строк, установлений для добровільного виконання, перераховуються до Державного бюджету України або місцевих бюджетів без зарахування на рахунок з обліку депозитних сум.

Суми, які стягнуті на користь держави після винесення постанови про стягнення виконавчого збору при відсутності витрат на виконання, перераховуються до Державного бюджету України або місцевих бюджетів без зарахування на рахунок з обліку депозитних сум у порядку, установленому Державним казначейством України, а виконавчий збір - на депозитний рахунок відповідного відділу державної виконавчої служби.

(пункт 11.1.4 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.1.5. До першого примірника квитанції (додаток 30-1) з позначкою "Примірник 1", що залишається у квитанційній книжці, вклеюється відповідна квитанція (ощадбанку чи банку) про отримання коштів. У виконавчому провадженні робиться відмітка про прийняття коштів із зазначенням дати заповнення та номера квитанції.

(пункт 11.1.5 в редакції наказу Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N 28/5)

11.1.6. Забороняється державним виконавцям проводити видачу та переказ стягнутих ними сум стягувачам без зарахування на депозитний рахунок державної виконавчої служби.

11.1.7. При зарахуванні коштів на депозитний рахунок державний виконавець негайно складає розпорядження чи розрахунок за правилами, викладеними в підрозділі 11.2 цієї Інструкції.

11.1.8. Квитанційні книжки видаються в регіональних управліннях юстиції начальникам органів державної виконавчої служби відповідно до потреб. Квитанційна книжка видається державному виконавцю особою, відповідальною за зберігання, видачу та облік бланків, під його розписку у книзі обліку витрачання бланків документів виконавчого провадження та бланків для копій документів виконавчого провадження.

(пункт 11.1.8 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.1.9. Кожна закінчена квитанційна книжка здається державним виконавцем особі, відповідальній за зберігання, видачу та облік бланків, під розписку у відповідній графі книги обліку витрачання бланків документів виконавчого провадження та бланків для копій документів виконавчого провадження.

(абзац перший пункту 11.1.9 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

Закінчені квитанційні книжки зберігаються в архіві відповідного органу державної виконавчої служби за правилами зберігання документів суворої звітності.

11.1.10. Правильність ведення квитанційних книжок та своєчасність унесення сум державним виконавцем перевіряються начальником відповідного органу державної виконавчої служби щомісячно.

11.1.11. Нова квитанційна книжка видається державному виконавцю лише після перевірки начальником відповідного органу державної виконавчої служби правильності та повноти внесення стягнутих державним виконавцем коштів на депозитний рахунок державної виконавчої служби. Це проводиться шляхом підрахувань стягнутих державним виконавцем коштів за корінцями квитанційної книжки та звірення цієї суми з сумою, внесеною ним на депозитний рахунок відповідного органу державної виконавчої служби, за відповідними квитанціями про отримання коштів, з випискою органу Державного казначейства та записами в книзі обліку депозитних сум.

(пункт 11.1.11 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

11.1.12. При здачі справ державний виконавець здає начальнику органу державної виконавчої служби незакінчену квитанційну книжку та квитанції банку про зарахування коштів на депозитний рахунок органу державної виконавчої служби.

(пункт 11.1.12 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

11.2. Порядок обліку та виплати депозитних сум

(абзац перший пункту 11.2 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.1. Міністерство юстиції України, регіональні управління юстиції мають реєстраційні рахунки в органах Державного казначейства України для зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам. Розрахунки зі стягувачами з даних рахунків здійснюються тільки в безготівковій формі.

Для контролю і перевірки стану реєстраційного рахунку і визначення належності коштів ведеться звітність за депозитними сумами державної виконавчої служби.

(пункт 11.2.1 в редакції наказу
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

11.2.2. В органі державної виконавчої служби заводиться книга обліку депозитних сум (додаток 31) строком на один рік. У книзі обліку депозитних сум записуються всі суми, які рахуються на день їх відкриття в залишку на спеціальному реєстраційному рахунку з обліку депозитних сум.

Книга обліку депозитних сум повинна бути пронумерована, прошнурована та скріплена печаткою регіонального управління юстиції.

Допускається ведення книги обліку депозитних сум автоматизованим (комп'ютерним) способом. При автоматизованій (комп'ютерній) формі обліку запис здійснюється шляхом прямого введення обов'язкового складу реквізитів, який установлений для книги обліку депозитних сум. Склад обов'язкових реквізитів (графи 5, 8) у разі потреби може бути доповнений.

У цьому випадку процедура ведення книги полягає у щомісячному (до п'ятого числа) роздрукуванні облікових даних і включенні їх до відповідної справи за номенклатурою.

Роздрукована книга до десятого числа повинна бути пронумерована, прошнурована та скріплена печаткою регіонального управління юстиції.

(пункт 11.2.2 із змінами, внесеними згідно з наказами
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5,
від 14.11.2008 р. N 1975/5,
у редакції наказу Міністерства
юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.3. Розпорядчим документом начальника органу державної виконавчої служби визначається особа, відповідальна за ведення книги обліку депозитних сум, яка здійснює підготовку розрахункових документів про перерахування коштів, а також ведення необхідних нарядів банківських документів та розпоряджень державних виконавців.

Особа, відповідальна за ведення книги обліку депозитних сум, щомісячно розшифровує суми, що залишились на перше число кожного місяця.

У книзі обліку депозитних сум залишки переносяться в графу "залишок коштів на початок місяця".

Нумерація за порядком перенесеного залишку на початок місяця починається з порядкового номера "один".

Після виведення підсумку за залишками на перше число кожного місяця особа, що веде депозитний рахунок, засвідчує записи своїм підписом.

Не допускається наявність незаповнених граф.

Нумерація за порядком надходження коштів протягом місяця починається з порядкового номера "один" після підпису особи, що здійснює ведення книги обліку депозитних сум.

Перенесення залишків на кожний новий місяць здійснюється з нового аркуша.

(пункт 11.2.3 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.4. Книга обліку депозитних сум не менше одного разу на місяць перевіряється начальником органу державної виконавчої служби шляхом підрахунку та звірення сум, що надійшли та перераховані, з випискою із спеціального реєстраційного рахунку з обліку депозитних сум, у результаті чого залишок на перше число кожного місяця повинен відповідати залишку депозитних сум на рахунку.

Після перевірки залишку депозитних сум на кінець звітної періоду (залишок коштів на перше число місяця та суми, які надійшли протягом місяця) начальник органу державної виконавчої служби до п'ятого числа місяця робить напис "перевірено" та підтверджує цей напис своїм підписом, скріплює печаткою органу державної виконавчої служби із зазначенням дати перевірки.

(пункт 11.2.4 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.5. Депозитні суми, які залишились на перше січня нового року на рахунку, переносяться в нову книгу з повною назвою кожної окремої суми та вказівкою, кому вона належить, номером виконавчого провадження, датою зарахування, назвою платежу і вносяться в графу "залишки коштів на початок місяця". Не допускається об'єднання декількох сум, які надійшли від одного боржника на користь одного стягувача, в одну суму.

(пункт 11.2.5 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.6. У міру надходження з органу Державного казначейства України виписок про наявність на спеціальному реєстраційному рахунку з обліку депозитних сум коштів у книгу негайно вносяться записи.

При надходженні коштів на депозитний рахунок органу державної виконавчої служби особа, відповідальна за ведення книги обліку депозитних сум, повинна негайно повідомити начальника органу державної виконавчої служби, від якого боржника чи стягувача надійшли кошти і в якій сумі. Начальник органу державної виконавчої служби на виписці з рахунку Державного казначейства України ставить напис "ознайомлений", підпис та дату ознайомлення.

Після цього не пізніше наступного робочого дня особа, відповідальна за ведення книги обліку депозитних сум, повідомляє державного виконавця про надходження депозитних сум. Державний виконавець на виписці Державного казначейства України поряд із сумою, що надійшла на рахунок, ставить дату та підпис.

(пункт 11.2.6 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5, у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.7. У разі відсутності відомостей, яким чином провадити виплату коштів, державний виконавець повідомляє стягувача про наявність належних йому коштів та пропонує йому повідомити шляхи отримання ним коштів (через фінансові установи з обов'язковим

зазначенням реквізитів для перерахування коштів або поштовим переказом із зазначенням повної адреси стягувача).

Після цього не пізніше двох робочих днів від дня ознайомлення з інформацією про надходження коштів державній виконавець у разі достатності суми для покриття всіх вимог стягувача та наявності відомостей від стягувача про шляхи отримання ним коштів готує одне розпорядження (в тому числі за зведеним виконавчим провадженням) (додаток 42), яким визначає належність указаних коштів та спосіб перерахування стягувачу, яке затверджується начальником органу державної виконавчої служби із зазначенням дати та скріплюється печаткою органу державної виконавчої служби. Указане розпорядження готується в двох примірниках, оригінал видається особі, відповідальній за ведення книги обліку депозитних сум, копія залишається у виконавчому провадженні.

Копії платіжних доручень про перерахування коштів стягувачам долучаються до матеріалів виконавчого провадження, яким визначено належність указаних коштів стягувачам.

Підготовка розрахункових документів про перерахування коштів здійснюється особою, відповідальною за ведення книги обліку депозитних сум, не пізніше трьох робочих днів з дня отримання розпорядження державного виконавця.

Кошти, що надійшли на депозитний рахунок від реалізації конфіскованого майна, перераховуються до державного бюджету протягом трьох робочих днів з моменту надходження цих коштів.

(пункт 11.2.7 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.8. У разі надходження суми, яка не задовольняє вимог усіх стягувачів, а також при необхідності відрахування виконавчого збору, витрат на виконання складається розрахунок (додаток 43), який затверджується начальником органу державної виконавчої служби та долучається до матеріалів зведеного виконавчого провадження.

(пункт 11.2.8 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.9. При перерахуванні коштів, які належать стягувачу - юридичній особі, списання коштів із спеціальних реєстраційних рахунків з обліку депозитних сум здійснюється на підставі платіжних доручень, підписаних начальником відповідного органу державної виконавчої служби.

11.2.10. Якщо у стягувача - фізичної особи є рахунок в установі банку, то в платіжному дорученні обов'язково вказується, на який рахунок слід перерахувати кошти.

11.2.11. При переказі коштів з реєстраційних рахунків поштою начальник відповідного органу державної виконавчої служби підписує доручення, до якого додається реєстр стягувачів з указівкою їх адреси та сум переказів.

(пункт 11.2.11 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.12. Пункт 11.2.12 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.13. Пункт 11.2.13 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

11.2.14. Пункт 11.2.14 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

11.2.15. Платіжне доручення підписується начальником органу державної виконавчої служби (перший підпис) та особою, яка веде депозитний рахунок служби (другий підпис).

(пункт 11.2.15 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

11.2.16. Кошти, які внесені на депозитний рахунок органу державної виконавчої служби та які не витребувані сторонами виконавчого провадження протягом трьох років з дня їх зарахування на депозитний рахунок, зараховуються до Державного бюджету України.

Аліментні суми, що не витребувані стягувачем або не перераховані у зв'язку з відсутністю відомостей про місце проживання стягувача, зараховуються до Державного бюджету України через три роки з дня надходження останньої суми.

Особа, відповідальна за ведення книги обліку депозитних сум, в останній день строку зберігання коштів на рахунку письмово повідомляє про це начальника органу державної виконавчої служби, який не пізніше наступного дня визначає особу для підготовки розпорядження про зарахування коштів до Державного бюджету України.

(пункт 11.2.16 у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.17. Пункт 11.2.17 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.18. Пункт 11.2.18 виключено

(згідно з наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

11.2.19. Ніхто, крім начальника органу державної виконавчої служби або уповноваженої ним особи, який є розпорядником рахунку, не може дати дозвіл на перерахування коштів з рахунку.

(пункт 11.2.19 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

12. ДІЛОВОДСТВО ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ

Порядок ведення діловодства в державній виконавчій службі визначається Інструкцією з діловодства в органах державної виконавчої служби, затвердженою наказом Міністерства юстиції України від 5 липня 1999 року N 470/7 (із змінами та доповненнями).

(абзац другий пункту 12 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

13. ВЕДЕННЯ ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО РЕЄСТРУ ВИКОНАВЧИХ ПРОВАДЖЕНЬ

Дані стосовно виконавчих документів, що надійшли до органу державної виконавчої служби, та подальшого виконання відкритих виконавчих проваджень підлягають обов'язковому занесенню до Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень відповідно до вимог Положення про Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень.

Дані вносять з моменту впровадження автоматизованої системи "Реєстр виконавчих проваджень".

(Інструкцію доповнено розділом 13 згідно з наказом Міністерства юстиції України від 20.05.2003 р. N 43/5)

Документи виконавчого провадження виготовляються за допомогою Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень.

(розділ 13 доповнено абзацом третім згідно з наказом Міністерства юстиції України від 25.04.2008 р. N 710/5)

**Начальник управління
забезпечення функціонування державної
виконавчої служби**

І. Ємельянова

Додаток 1
до пункту 2.1.3 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ПОСТАНОВА про заміну сторони виконавчого провадження

" ____ " _____ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби

управління юстиції, при примусовому виконанні

(назва документа)

виданого " ____ " _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 11 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

(назва документа)

виданого " ____ " _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка
видала документ)

про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 14 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. _____ Призначити _____,

(прізвище, ім'я та по батькові)

який має ліцензію (свідоцтво) на право зайняття експертною діяльністю чи кваліфікаційне свідоцтво оцінювача, кваліфікаційне свідоцтво оцінювача, видану (видане)

" ____ " _____ року за N

_____,
(орган, який видав ліцензію (свідоцтво) на право зайняття експертною діяльністю чи кваліфікаційне свідоцтво оцінювача)

експертом, суб'єктом оціночної діяльності - суб'єктом господарювання у виконавчому провадженні з примусового виконання

_____,
(назва документа)

виданого " ____ " _____ року

_____,
(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про

_____,
(резолютивна частина документа)

2. Експерту, суб'єкту оціночної діяльності - суб'єкту господарювання

_____,
(прізвище, ім'я та по батькові)

надати письмовий висновок, звіт про оцінку майна (акт оцінки майна) з питань

_____,
(перелік питань, щодо яких експерту, суб'єкту оціночної діяльності - суб'єкту господарювання необхідно скласти висновок, звіт про оцінку майна (акт оцінки майна))

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції
"___" _____ року

ПОСТАНОВА

"___" _____ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби

управління юстиції, при примусовому виконанні

(назва документа)

виданого "___" _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

ПОСТАНОВА
про призначення перекладача для участі у виконавчому провадженні

" ___ " _____ року

М. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу _____ державної _____ виконавчої _____ служби

управління _____ юстиції, _____ при _____ примусовому _____ виконанні _____,

(назва документа)

виданого _____ " ___ " _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 15 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. _____ Призначити _____,

(прізвище, ім'я та по батькові)

перекладачем у виконавчому провадженні з примусового виконання _____,

(назва документа)

виданого "___" _____ року _____

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про _____

(резольютивна частина документа)

2. Попередити перекладача _____, що він у разі завідомо неправильного перекладу або відмови виконати обов'язки перекладача несе відповідальність згідно із законодавством України.

3 постановою перекладач _____ ознайомлений "___" _____ року _____

(підпис перекладача)

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 5
до пунктів 3.2.2, 4.11.2, 5.9.4, 8.6.3, 10.3
Інструкції про проведення виконавчих
дій

АКТ
державного виконавця

" ___ " _____ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу _____ державної _____ виконавчої _____ служби

управління _____ юстиції,
при примусовому виконанні _____,

(назва документа)

виданого " ___ " _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

за участю понятих:

1.

2.

у присутності:

ВСТАНОВЛЕНО:

Державний виконавець _____ (_____)

Стягувач _____ (_____)

Боржник _____ (_____)

Поняті: 1. _____ (_____)

2. _____ (_____)

Інші особи, що були залучені до проведення виконавчих дій:

Даний акт можливо застосовувати як загальний для статей: ч. 3 ст. 20, ч. 3 ст. 30, ч. 2 ст. 40, ч. 1 ст. 60 (неможливість виконання), ч. 1 ст. 62, ч. 1 ст. 64, ч. 1 ст. 67. В акті визначаються всі обставини, які встановлені при виконанні рішень.

Додаток 6
до пунктів 3.5.1, 3.6.1, 3.8.1, 3.8.2
Інструкції про проведення виконавчих
дій

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник _____

(назва органу державної виконавчої служби)

" ____ " _____ року

ПОСТАНОВА

**про відмову у відкритті виконавчого провадження (відмову в прийнятті до
провадження виконавчого документа)**

" ____ " _____ року

м. _____

Мною, _____ державним _____ виконавцем
_____ органу державної виконавчої
служби _____

управління юстиції, розглянута заява

(найменування осіб, визначених

ст. 18 Закону України "Про виконавче провадження")

про примусове виконання

(назва документа)

виданого "___" _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про

(резолютивна частина виконавчого документа)

що вступив у законну силу (набрав чинності) "___" _____ року.

Заява про примусове виконання подана "___" _____ року.

У процесі проведеної перевірки

ВСТАНОВЛЕНО:

(обставини, визначені ст. 23 Закону України "Про виконавче провадження")

Ураховуючи викладене, керуючись [статтями 21, 23, 26 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Відмовити в прийнятті до провадження виконавчого документа та у відкритті виконавчого провадження з примусового виконання

2. Копію постанови направити

3. Постанова може бути оскаржена начальнику органу державної виконавчої служби управління юстиції або до _____ суду в 10-денний строк з моменту її одержання.

Державний виконавець _____ (_____)

(додаток 6 із змінами, внесеними згідно з наказом Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Додаток 7
до пунктів 3.6.2, 5.9.2 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ПОСТАНОВА
про відкриття виконавчого провадження

(Установлено, що норми, визначені пунктом 6 цього додатка, уводяться в дію з моменту прийняття змін до законодавства щодо інформаційно-технічного забезпечення виконавчого провадження, але не раніше ніж через шість місяців з моменту набрання чинності наказом Міністерства юстиції України від 25 квітня 2008 року N 710/5)

" ___ " _____ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби

управління юстиції, розглянуто

—

(найменування осіб, визначених

[ст. 18 Закону України "Про виконавче провадження"](#))

про примусове виконання

(назва документа)

виданого " ___ " _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про

(резолютивна частина виконавчого документа)

що вступив у законну силу (набрав чинності) " ____ " _____ року.

Заява про примусове виконання подана " ____ " _____ року.

Керуючись [статтями 3, 18, 24 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Відкрити виконавче провадження з виконання

2.

(найменування боржника)

добровільно виконати _____ у
строк до " ____ " _____ року.

3. При невиконанні рішення в наданий строк виконати його в примусовому порядку

(вимоги ч. 1 ст. 46 Закону України "Про виконавче провадження")

(вимоги ч. 3 ст. 24 Закону України "Про виконавче провадження")

4. Копію постанови направити

5. Постанова може бути оскаржена начальнику органу державної виконавчої служби
_____ управління юстиції або до
_____ суду в 10-денний строк з моменту її одержання.

6. Сторони виконавчого провадження мають право ознайомлюватися з матеріалами виконавчого провадження, унесеними до Єдиного державного реєстру виконавчих

провадженнь, за адресою в мережі інтернет
_____, ідентифікатор для
доступу _____ . За
передачу

(зазначається лише в постановах, які направляються стягувачу та боржнику)
ідентифікатора третім особам та розголошення конфіденційної інформації сторони
виконавчого провадження несуть відповідальність, установлену законом.

Державний виконавець _____ (_____)

(додаток 7 із змінами, внесеними згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 25.04.2008 р. N 710/5)

Додаток 8
до пункту 3.9.1 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ПОСТАНОВА
про відкладення відкриття виконавчого провадження

Додаток 8 виключено
(згідно з наказом Міністерства юстиції України
від 22 вересня 2003 року N 115/5)

Додаток 9
до пункту 4.3.2 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ПОСТАНОВА
про відкладення провадження виконавчих дій

" ____ " _____ року м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу _____ державної _____ виконавчої _____ служби

управління юстиції, при примусовому виконанні _____,

(назва документа)

виданого " ____ " _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

(обставини, що перешкоджають провадженню виконавчих дій)

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 32 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Відкласти провадження виконавчих дій з примусового виконання

до " ____ " _____ року.

2. Копію постанови направити

_____.

3. Постанова може бути оскаржена начальнику органу державної виконавчої служби _____ управління юстиції або до _____ суду в 3-денний строк з моменту її одержання.

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 10
до пунктів 4.7.1, 6.2, 10.2 Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції

" ____ " _____ року

ПОСТАНОВА
про зупинення виконавчого провадження

" ____ " _____ року

М. _____

Ураховуючи викладене, керуючись [статтями 34, 35, 36, 64 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Зупинити виконавче провадження з примусового виконання

до

2. Копію постанови направити

3. Постанова може бути оскаржена до _____
суду в 10-денний строк з моменту її одержання.

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 11
до пункту 4.7.4 Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції
"___" _____ року

ПОСТАНОВА
про поновлення виконавчого провадження

"___" _____ року

м. _____

Мною, _____ державним _____ виконавцем
_____ органу державної
виконавчої служби _____

управління юстиції, "___" _____ року була внесена постанова про зупинення
виконавчого _____ провадження _____ з _____ виконання

—,

(назва документа)

виданого "___" _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

—,

про

—

(резолютивна частина документа)

"___" _____ року

(факти, що підтверджують

усунення обставин, які були причиною зупинення виконавчого провадження)

Ураховуючи викладене, керуючись частиною 7 статті 36 Закону України "Про виконавче провадження",

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Поновити виконавче провадження з примусового виконання

2. Копію постанови направити

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 12
до пункту 4.8.2 Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції
" ____ " _____ року

ПОСТАНОВА
про закриття виконавчого провадження

Додаток 12 виключено
(згідно з наказом Міністерства юстиції України
від 20 грудня 2004 року N 141/5)

Додаток 13
до пункту 4.9.2. Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції
" ____ " _____ року

ПОСТАНОВА
про закінчення виконавчого провадження

" ____ " _____ року

М. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби
управління юстиції, при примусовому виконанні

(назва документа)

виданого "___" _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

(обставини, визначені ст. 39 Закону України "Про виконавче провадження")

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 39 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Виконавче провадження з примусового виконання

ЗАКІНЧИТИ.

2. Копію постанови направити сторонам та

(назва органу чи посадової особи, що видав виконавчий документ)

3. Постанова може бути оскаржена до _____
_____ суду в 10-денний строк з часу її одержання.

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 14
до пункту 4.11.4 Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції

"__" _____ року

ПОСТАНОВА
про повернення виконавчого документа стягувачеві

"__" _____ року

М. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби
управління юстиції, при примусовому виконанні

_____,
(назва документа)

виданого "___" _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

(обставини, визначені ст. 40 Закону України "Про виконавче провадження")

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 40 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Виконавчий документ, виданий "___" _____ року,

та авансовий внесок у розмірі _____ грн.
повернути

(найменування стягувача)

_____.

2. Виконавчий документ може бути повторно пред'явлений для виконання в строк до "___" _____ року.

3. Копію постанови направити стягувачу.

4. Постанова може бути оскаржена до _____ суду в 10-денний строк з часу її одержання.

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 15
до пунктів 4.12.2, 8.5.6 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ПОСТАНОВА
про відновлення виконавчого провадження

"___" _____ року

м. _____

(назва суду)

"___" _____ року визнана незаконною постанова державного виконавця
органу _____ державної _____ виконавчої _____ служби
_____ управління юстиції від "___"
_____ року про закриття виконавчого провадження з виконання
_____,
(назва документа)

виданого " ____ " _____ року

_____ (назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

_____ (резолютивна частина документа)

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 41 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Відновити виконавче провадження з виконання

_____ (виконавчий документ)

2.

Постанову

направити

(найменування стягувача,

боржника

та органу (посадової особи), який видав виконавчий документ)

Державний виконавець

_____ (_____)

Додаток 16
до пункту 4.13.1 Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції

"__" _____ року

ПОСТАНОВА
про розшук майна боржника

" ___ " _____ року

М. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу _____ державної _____ виконавчої _____ служби

управління _____ юстиції, _____ при _____ примусовому _____ виконанні

(назва документа)

виданого " ___ " _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

(обставини, визначені ст. 42 Закону України "Про виконавче провадження")

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 42 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Оголосити розшук майна, належного

_____ (найменування боржника)

2. Витрати, пов'язані з розшуком, стягнути з боржника.

3. Постанова може бути оскаржена до _____ суду в 10-денний строк.

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 17
до пункту 4.13.5 Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції

"__" _____ року

ПОСТАНОВА
про стягнення з боржника витрат на розшук

"__" _____ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби

управління юстиції, при примусовому виконанні

(назва документа)

виданого " " року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про

(резолютивна частина документа)

" " року оголошено розшук майна, належного

(найменування боржника)

На розшук було використано _____ грн., які підлягають стягненню з боржника.

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 42 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Стягнути _____ з

(найменування боржника)

_____ грн. _____ коп.

2. Копію постанови направити боржнику.

3. Постанова може бути оскаржена до _____ суду в 10-денний строк.

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 18
до пункту 4.13.6 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ПОСТАНОВА
про відмову у розшуку майна боржника

" ____ " _____ року м. _____

Мною, _____ державним виконавцем
_____ органу державної
виконавчої _____ служби

управління юстиції, при розгляді заяви

(найменування стягувача)

про оголошення розшуку майна, належного

(найменування боржника)

Державний виконавець _____

_____ (_____)

Додаток 19
до пунктів 4.19.1, 4.19.5, 10.1 Інструкції
про проведення виконавчих дій

ПОСТАНОВА

" ____ " _____ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу _____ державної _____ виконавчої _____ служби

управління _____ юстиції, _____ при _____ примусовому _____ виконанні

_____ ,
(назва документа)

виданого _____ " ____ " _____ року

_____ ,
(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____ ,
про

_____ ,
(резолютивна частина документа)

_____ ,
встановлено:

Про кримінальну або матеріальну відповідальність за розтрату, відчуження, приховування чи підміну описаного майна попереджений, про що розписуюсь особисто
_____ (_____)

Згідно зі [статтею 54 Закону України "Про виконавче провадження"](#) боржнику та членам його сім'ї залишено (назва кожного описаного предмета і його відмінні ознаки, оцінка):

Зауваження або заяви осіб, що були присутніми під час опису майна, і розпорядження за ними державного виконавця¹

¹ Якщо зауваження щодо акта опису й арешту майна подані окремо, то в акті робиться про це відмітка із зазначенням їх стислого змісту, а самі зауваження приєднуються до акта опису.

Копію акта опису та арешту майна отримав:

(прізвище та ініціали осіб, яким вручено копію акта під розписку,
із зазначенням серії та номера копії)

Сторонам роз'яснено їх право на оскарження дій державного виконавця у начальника органу державної виконавчої служби в суді.

Державний виконавець _____ (_____)
Стягувач _____ (_____)
Боржник _____ (_____)
Поняті:
1. _____ (_____)
2. _____ (_____)

На описане майно накладено арешт і встановлено обмеження права користуватися ним:

_____ (види, обсяги і строк обмеження)

Описане майно прийняв на відповідальне зберігання, копію акта опису й арешту майна отримав

_____ (назва зберігача майна та його адреса)

Про кримінальну або матеріальну відповідальність за розтрату, відчуження, приховування чи підміну описаного майна попереджений, про що розписуюсь особисто
_____ (_____)

Згідно зі [статтею 54 Закону України "Про виконавче провадження"](#) боржнику та членам його сім'ї залишено (назва кожного описаного предмета і його відмінні ознаки, оцінка):

Зауваження або заяви осіб, що були присутніми під час опису майна, і розпорядження за ними державного виконавця*

* Якщо зауваження щодо акта опису й арешту майна подані окремо, то в акті робиться про це відмітка із зазначенням їх стислого змісту, а самі зауваження приєднуються до акта опису.

Копію акта опису та арешту майна отримав:

(прізвища та ініціали осіб, яким вручено копію акта під розписку, із зазначенням серії та номера копії)

АКТ
про неможливість стягнення

" ____ " _____ р. ____ год. ____ хв. _____

_____ (місце складення акта: населений пункт, адреса боржника)

Мною, державним виконавцем _____
органу _____ державної _____ виконавчої _____ служби

управління _____ юстиції, _____ на _____ підставі

—

_____ (назва виконавчого документа, ким виданий)

про _____ стягнення _____ з

_____ (назва боржника)

на _____ користь

_____ (назва стягувача)

_____ (виписка з резолютивної частини рішення про предмет стягнення)

проведено перевірку майнового стану боржника за участю

_____ (боржник, його представники або інші особи)

в присутності понятих (прізвище, ім'я, по батькові, повна адреса)

1.

2.

Перевіркою _____ встановлено, _____ що _____

(вказати причини неможливості стягнення)

Підписи:

Державний виконавець _____

Поняті **1** _____

2 _____

Інші особи _____

Додаток 23
до пункту 8.1.3 Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"

Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції

"__" _____ року

ПОСТАНОВА
про повернення виконавчого документа

" ___ " _____ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу _____ державної _____ виконавчої _____ служби

управління _____ юстиції, _____ при _____ примусовому _____ виконанні

(назва документа)

виданого " ___ " _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

(обставини, визначені ст. ст. 40, 76 Закону України "Про виконавче провадження")

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 40, 76 Закону України "Про виконавче провадження",

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Виконавчий документ, виданий "___" _____ року,

повернути в орган, що його видав.

2. Виконавчий документ може бути повторно пред'явлений для виконання в строк до "___" _____ року.

3. Копію постанови направити _____.

4. Постанова може бути оскаржена до _____

_____ суду в 10-денний строк з часу її одержання.

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 24
до пунктів 10.2, 10.3 Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції
"___" _____ року

ПОСТАНОВА
про накладення штрафу

"___" _____ року м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби

управління юстиції, при примусовому виконанні

(назва документа)

виданого "___" _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції
"___" _____ року

ПОСТАНОВА
про відвід

експерта, спеціаліста, перекладача, суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта
господарювання
(задоволений)

"___" _____ року

м. _____

Мною, державним виконавцем органу державної виконавчої служби
управління _____ юстиції,

(прізвище та ініціали)

при розгляді заяви _____

(прізвище та ініціали особи і її процесуальний стан у виконавчому провадженні)

про _____

(самовідвід, відвід і кому він заявлений)

при примусовому виконанні _____,

(назва документа)

виданого "___" _____ року _____

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____ ,
про _____

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

(підстави відводу (самовідводу) та наслідки їх перевірки)

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 17 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Задовольнити заяву _____

(прізвище та ініціали особи і її процесуальний стан у виконавчому провадженні)

про (самовідвід) відвід _____

(прізвище та ініціали особи і її процесуальний стан у виконавчому провадженні)

2. Копію постанови направити _____

Державний виконавець _____ (_____)

(додаток 25 із змінами, внесеними згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 10.04.2007 р. N 170/5)

Додаток 26
до пункту 1.7.2 Інструкції про
проведення виконавчих дій
(в редакції наказу Міністерства юстиції
України
від 4 травня 2001 року N 28/5)

Серія _____ N _____

Видані копії: серія _____ N _____

серія _____ N _____

серія _____ N _____

серія _____ N _____

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник органу державної виконавчої
служби

управління юстиції

"__" _____ 200_ року

ПОСТАНОВА

про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження

"__" _____ 200_ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби _____

управління юстиції,

при примусовому виконанні _____
(назва документа)

виданого "__" _____ року _____
(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про _____
(резолютивна частина документа)

встановлено:

_____ (обставини, визначені в ст. 55 Закону України "Про виконавче провадження")

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 55 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Накласти арешт на все майно, що належить _____
(найменування боржника)

2. Заборонити здійснювати відчуження будь-якого майна, яке належить _____

(найменування боржника)

3. Копії постанови направити на виконання в органи та установи, які посвічують договори відчуження майна чи проводять його перереєстрацію на іншого власника, та сторонам.

4. Постанова може бути оскаржена в _____ суді в 10-денний строк з моменту її одержання.

Державний виконавець _____ (_____
(підпис)

Додаток 26-1
до пункту 1.7.3 Інструкції про
проведення виконавчих дій

Серія _____ N _____
Знято з оригіналу: серія _____ N _____

ЗАТВЕРДЖУЮ
Начальник органу державної виконавчої
служби

управління юстиції

" ____ " _____ 200_ року

ПОСТАНОВА

про арешт майна боржника та оголошення заборони на його відчуження

" ____ " _____ 200_ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби _____
управління юстиції,
при примусовому виконанні _____
(назва документа)

виданого " ____ " _____ року _____
(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про _____

(резольютивна частина документа)

встановлено:

(обставини, визначені в ст. 55 Закону України "Про виконавче провадження")

Ураховуючи викладене, керуючись **статтею 55 Закону України "Про виконавче провадження"**,

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Накласти арешт на все майно, що належить _____

(найменування боржника)

2. Заборонити здійснювати відчуження будь-якого майна, яке належить _____

(найменування боржника)

3. Копії постанови направити на виконання в органи та установи, які посвідчують договори відчуження майна чи проводять його перереєстрацію на іншого власника, та сторонам.

4. Постанова може бути оскаржена в _____ суді в 10-денний строк з моменту її одержання.

Державний виконавець _____ (_____)

(підпис)

(Інструкцію доповнено додатком 26-1 згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 04.05.2001 р. N
28/5)

Додаток 27
до пункту 8.3.1 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ПОСТАНОВА
про залучення опікуна для участі у виконавчому провадженні

"__" _____ року

М. _____

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби
управління юстиції, при примусовому виконанні

(назва документа)

виданого "___" _____ року

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

_____,
про

(резолютивна частина документа)

ВСТАНОВЛЕНО:

Стягувачем, боржником у виконавчому провадженні є

(прізвище, ім'я та по батькові сторони)

який рішенням _____ суду

від _____ року визнаний безвісно відсутнім.

Опікуном над майном

(прізвище, ім'я та по батькові сторони)

призначений

(прізвище, ім'я та по батькові опікуна)

Ураховуючи викладене, керуючись частиною 3 статті 12 Закону України "Про виконавче провадження",

ПОСТАНОВЛЯЮ:

Державний виконавець

_____ (_____)

Додаток 28
до пункту 4.16 Інструкції про
проведення виконавчих дій

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції
"___" _____ року

ПОСТАНОВА
про стягнення з боржника виконавчого збору

"___" _____ року

м. _____

Постановою державного виконавця органу державної виконавчої служби _____
управління юстиції від "___" _____ року відкрито виконавче провадження з
виконання

_____,

(назва документа)

виданого "___" _____ року

(назва органу чи посадової особи, який видав документ)

про

(резолютивна частина документа)

запропоновано боржнику виконати його в добровільному порядку в строк до
"___" _____ року.

Боржником у наданий строк _____ не виконано.

(назва документа)

Ураховуючи викладене, керуючись [статтею 46 Закону України "Про виконавче провадження"](#),

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. 3
Стягнути _____

(найменування боржника)

виконавчий збір у розмірі _____ грн. __ коп.

2. Копію постанови направити боржнику.

3. Постанова може бути оскаржена до _____
_____ суду в 10-денний строк з часу її одержання.

Державний виконавець _____ (_____)

Додаток 29
до пункту 1.7.2 Інструкції про
проведення виконавчих дій
(в редакції наказу Міністерства юстиції
України
від 4 травня 2001 року N 28/5)

Серія _____ N _____

Видані копії: серія _____ N _____

серія _____ N _____

серія _____ N _____

серія _____ N _____

АКТ
вилучення у боржника предметів,
зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу

" ____ " _____ 200_ р. _____ год. _____ хв. _____

_____ (місце складення акта: населений пункт, адреса боржника)

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби _____

у присутності понятих (прізвище, ім'я, по батькові, повна адреса) управління юстиції,
1. _____

2. _____

на підставі _____

про вилучення у _____ (назва виконавчого документа, ким виданий)

на користь _____ (назва боржника)

_____ (назва стягувача)

проведено вилучення майна, що належить боржнику, в присутності (виписка з резолютивної частини рішення про предмет стягнення)

_____ (вказується боржник, його представник або інші особи)

Описане та арештовано майно згідно з переліком:

N з/п	Назва та характеристика описаного предмета

Передане _____ (назва стягувача)

Отримав _____ (підпис)

Заяви та зауваження з приводу процесуальних дій державного виконавця

Державний виконавець _____ (_____) (підпис)

Додаток 29-1
до пункту 1.7.3 Інструкції про
проведення виконавчих дій

Серія _____ N _____

Зроблено з оригіналу: серія _____ N _____

АКТ
вилучення у боржника предметів,
зазначених у рішенні суду, та передачі їх стягувачу

" ____ " _____ 200_ р. _____ год. _____ хв. _____

_____ (місце складення акта: населений пункт, адреса боржника)

Мною, державним виконавцем _____
органу державної виконавчої служби _____

у присутності понятих (прізвище, ім'я, по батькові, повна адреса) _____
1. _____

2. _____

на підставі _____

про вилучення у _____ (назва виконавчого документа, ким виданий)

на користь _____ (назва боржника)

_____ (назва стягувача)

_____ (виписка з резолютивної частини рішення про предмет стягнення)
проведено вилучення майна, що належить боржнику, в присутності

_____ (вказується боржник, його представник або інші особи)

Описане та арештовано майно згідно з переліком:

N з/п	Назва та характеристика описаного предмета

Кому _____

Куди _____

Копія: Кому _____

Куди _____

Розпорядження

Надсилається

(назва виконавчого документа, дата видачі, номер, ким виданий)

_____ **про** **стягнення** **з**

Пропонується з усіх видів заробітку (доходу), що належить до виплати боржнику, після відрахування _____ податків _____ проводити _____ утримання _____ в _____ розмірі

Стягнуті **кошти** **надсилати** **(видавати)**

(найменування та адреса стягувача)

стягувачу на руки або надсилати поштою із зазначенням розміру заробітку боржника, розміру суми стягнень та за який період стягнені кошти. А стягувачу-підприємству - на вищезазначений розрахунковий рахунок.

Загальний розмір усіх відрахувань при кожній виплаті заробітної плати не може перевищувати 50 відсотків, крім стягнення аліментів на неповнолітніх дітей, де можливо стягнення до 70 відсотків.

Черговість задоволення вимог стягувачів установлюється [статтею 44 Закону України "Про виконавче провадження"](#) за наявності на виконанні декількох виконавчих документів.

При звільненні боржника чи при повному виконанні виконавчий документ з відміткою про проведення стягнення підлягає негайному поверненню до органу державної виконавчої служби, який його направив. У виконавчих листах при стягненні періодичних платежів (аліментів) у відповідних графах виконавчого документа робиться запис про утримання суми боргу та про час утримання періодичних платежів. Цей запис завіряється підписами відповідальних осіб та скріплюється печаткою. У супроводжувальному листі (копія якого направляється стягувачці) до виконавчого листа про стягнення аліментів необхідно зазначити всі відомості щодо проведених стягнень, наявність нестягнутої заборгованості, середній заробіток боржника за останні три місяці. У разі неповного стягнення за даним виконавчим документом, що повертається до органу ДВС, Ви повинні повідомити державного виконавця про нове місце роботи та місце проживання (прописки) боржника.

Видача виконавчого документа стягувачу, боржнику та іншим особам на руки забороняється. Самостійно змінювати порядок стягнення суми боргу та розмір відрахування адміністрація підприємств, установ, організацій не має права.

За невиконання законних вимог державного виконавця на винну особу може бути накладений штраф у порядку, визначеному [статтею 88 Закону України "Про виконавче провадження"](#).

Державний виконавець _____

Повідомлення _____ **про** _____ **отримання** _____ **№** _____
Підлягає негайному поверненню

Державному виконавцю _____ районного, міського органу державної виконавчої служби _____ області

Виконавчий документ № _____ від _____ про стягнення з _____
_____ отримано _____ р.

Головний _____ бухгалтер

(назва установи, організації, підприємства, адреса, телефон)

М. П.

Додаток 33
до пункту 1.7.2 Інструкції про
проведення виконавчих дій
(в редакції наказу Міністерства юстиції
України
від 4 травня 2001 року № 28/5)

Примірник 1 (2, 3)

Кому _____

Куди _____

Серія _____ N _____

Копія: Кому _____

Куди _____

Розпорядження

Надсилається

(назва виконавчого документа, дата видачі, номер, ким виданий, номер платіжної вимоги)

про стягнення з _____ (назва боржника)

На підставі статей 3, 6, 51 Закону України "Про виконавче провадження" державна виконавча служба зобов'язує Вас протягом семи банківських днів продати (перерахувати) іноземну валюту, що належить боржнику, в розмірі, необхідному для погашення боргу, який становить _____ грн. _____ коп.

За невиконання законних вимог державного виконавця на винну особу може бути накладений штраф у порядку, визначеному статтею 88 Закону України "Про виконавче провадження".

М. П.

Начальник органу державної виконавчої служби _____ (_____) (підпис)

Державний виконавець _____ (_____) (підпис)

Додаток 34
до пункту 7.6 Інструкції про проведення виконавчих дій

**Затверджено
наказом Міністерства юстиції
України**

N _____ від _____,
наказом Міністерства внутрішніх
справ України

N _____ від _____
Кому _____

Куди _____

Копія: Кому _____

Куди _____

Розпорядження

Надсилається

(назва виконавчого документа, дата видачі, номер, ким виданий, номер платіжної вимоги)

_____ про конфіскацію вилучених у засудженого _____ коштів та цінностей

На підставі [статті 75 Закону України "Про виконавче провадження"](#) державна виконавча служба зобов'язує Вас передати кошти та цінності, що належать боржнику, у розмірі, необхідному для погашення боргу, який становить _____ грн. _____ коп. на рахунок _____ податкового _____ органу

За невиконання законних вимог державного виконавця на винну особу може бути накладений штраф у порядку, визначеному [статтею 88 Закону України "Про виконавче провадження"](#).

М. П.

Начальник
органу державної виконавчої служби

Державний виконавець

Додаток 35
до пункту 4.15.2 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ЗАТВЕРДЖУЮ
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції

"__" _____ року

АКТ
державного виконавця
про витрати на проведення виконавчих дій

м. _____

"__" _____ року

Мною, _____ - державним виконавцем

органу державної виконавчої служби _____

управління юстиції, при примусовому виконанні _____

виданого " __ " _____ року _____
(назва документа)

_____ (назва органу чи посадової особи, яка видала документа)

про _____
(резолютивна частина документа)

Мною, _____ - державним виконавцем

органу державної виконавчої служби _____

управління юстиції _____

при примусовому виконанні _____
(назва документа(ів))

виданого(их) "___" _____ року _____

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про _____
(резолютивна частина документа(ів))

ВСТАНОВЛЕНО:

(обставини, визначені в статті 50 Закону України "Про виконавче провадження",

зокрема щодо невиконання документа в установлений державним виконавцем

строк, наявність інформації про рахунки боржника в банку та джерело отримання

такої інформації)

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 5, 50 Закону України "Про виконавче провадження", статтею 59 Закону України "Про банки та банківську діяльність",

ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Накласти арешт на кошти _____,
що містяться на рахунку(ах) _____

та належать _____
(найменування боржника)

2. Копію постанови направити на виконання до банку та сторонам.

3. Постанова може бути оскаржена в _____ суді в 10-денний строк з моменту її одержання.

Державний виконавець _____ (_____)

(Інструкцію доповнено додатком 36 згідно з
наказом Міністерства юстиції України від
20.02.2002 р. N 9/5)

Додаток 37
до пунктів 5.8.8, 5.12.8 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ЗАТВЕРДЖУЮ
Начальник органу державної
виконавчої служби

управління юстиції

" ____ " _____ року

АКТ N _____
про виконання робіт

Додаток 37 виключено

(Інструкцію доповнено додатком 37 згідно з
наказом Міністерства юстиції України від 20.02.2002 р. N 9/5,
додаток 37 із змінами, внесеними згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 11.01.2005 р. N 2/5,
виключено згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 17.11.2009 р. N 2166/5)

Додаток 38
до пункту 5.12.4 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДОГОВІР N ____
про реалізацію арештованого майна, на яке звернено стягнення державними
виконавцями при примусовому виконанні рішень

Додаток 38 виключено

(Інструкцію доповнено додатком 38 згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 08.05.2003 р. N 42/5,
додаток 38 із змінами, внесеними згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 17.11.2003 р. N 139/5,

в редакції наказу Міністерства
юстиції України від 23.12.2003 р. N 169/5,
виключено згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 20.10.2004 р. N 121/5)

Додаток 39
до пункту 5.12.6 Інструкції про
проведення виконавчих дій

Книга обліку арештованого майна, яке передано на реалізацію

Додаток 39 виключено

(Інструкцію доповнено додатком 39 згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 21.09.2004 р. N 108/5,
додаток 39 у редакції наказу Міністерства
юстиції України від 05.09.2008 р. N 1507/5,
виключено згідно з наказом Міністерства
юстиції України від 08.10.2008 р. N 1709/5)

Додаток 40
до пунктів 5.15.2, 5.15.4 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник _____

(назва органу державної виконавчої служби)

" ____ " _____ року

ПОСТАНОВА про звільнення майна з-під арешту

" ____ " _____ 200_ року

м. _____

Мною, державним виконавцем _____

(назва органу державної виконавчої служби)

при примусовому виконанні _____

(назва документа)

виданого " ____ " _____ року _____

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про _____,

(резолютивна частина документа)

установлено:

(обставини, визначені в ст. 59 Закону України "Про виконавче провадження")

Ураховуючи викладене, керуючись **статтею 59 Закону України "Про виконавче провадження"**,
ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Звільнити з-під арешту майно, що належить _____
(найменування боржника)

2. Копії постанови направити _____

3. Постанова може бути оскаржена в _____ суді в 10-денний строк з моменту її одержання.

Державний виконавець _____

(_____)
(підпис)

(Інструкцію доповнено додатком 40 згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Додаток 41
до пункту 5.14.1 Інструкції про
проведення виконавчих дій

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник _____

(назва органу державної виконавчої служби)

"__" _____ року

АКТ

державного виконавця про реалізацію предмета іпотеки

"__" _____ року

м. _____

Мною, _____ - державним виконавцем

(назва органу державної виконавчої служби)

при примусовому виконанні _____

(назва документа)

виданого "__" _____ року _____

(назва органу чи посадової особи, яка видала документ)

про _____
(резолютивна частина документа)

складено відповідний акт про реалізацію предмета іпотеки _____

(коротка характеристика реалізованої нерухомості)

що належить _____

(П. І. Б. (назва юридичної особи), адреса боржника)

на підставі _____

(правовстановлювані документи, що підтверджують право власності на предмет іпотеки)

який було реалізовано _____

(ким, коли і де провадилась реалізація предмета іпотеки)

Предмет іпотеки придбано _____

(П. І. Б. (найменування юридичної особи), адреса покупця)

за _____
(сума коштів, унесена за придбану нерухомість)

_____ (документи, що підтверджують розрахунок за придбану нерухомість)

Акт видано на підставі протоколу про реалізацію предмета іпотеки від _____ N _____

Державний виконавець _____ (_____)
(підпис)

(Інструкцію доповнено додатком 41 згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 21.04.2005 р. N 40/5)

Додаток 42
до Інструкції про проведення
виконавчих дій

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Начальник відділу державної
виконавчої служби _____
_____ управління
юстиції _____ області
"___" _____ 20__

N виконавчого провадження
"___" _____ 20__

(підпис, П. І. Б.)

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

Грошові кошти у сумі _____ грн, що надійшли _____ 200__ р. на рахунок з обліку депозитних сум при примусовому виконанні виконавчого документа (зведеного виконавчого провадження) N _____, виданого _____ 200__ р. _____, про стягнення грошових коштів з _____

(назва боржника)

відповідно до статті 43 Закону України "Про виконавче провадження",
необхідно перерахувати:

1. _____ грн на користь _____

_____ :
(сума) (назва стягувача)
р/р N _____ (п/р N _____, ідентифікаційний номер
_____ в _____ МФО _____, ЄДРПОУ
_____),
N _____, виданого _____ 200_ р.
_____ ;
(дата видачі в/д) (яким органом видано документ)

2. _____ грн виконавчого збору:
р/р N _____ в _____ МФО _____, ЄДРПОУ _____,
(номер рахунку) (назва установи органу ДКУ)
згідно з постановою(ами) про стягнення з боржника виконавчого збору від _____ N _____ ;

3. _____ грн витрат на проведення виконавчих дій
згідно з постановою(ами) про стягнення з боржника витрат, пов'язаних з організацією та
проведенням виконавчих дій, N _____ від _____ ;

4. _____ грн як авансування витрат на виконавче провадження згідно зі [статтею 48](#)
[Закону України "Про виконавче провадження"](#).

Державний виконавець

(підпис)

(П. І. Б.)

(Інструкцію доповнено додатком 42 згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)

Додаток 43
до Інструкції про проведення
виконавчих дій

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Начальник відділу державної
виконавчої служби _____
_____ управління
юстиції _____ області
"___" _____ 20__

(підпис, П. І. Б.)

РОЗРАХУНОК

розподілу стягнутих з боржника сум для задоволення вимог стягувачів за зведеним виконавчим провадженням № _____ про стягнення з

(П. І. Б. або найменування боржника)

"__" _____ 20__

м. _____

Мною, _____, державним виконавцем відділу державної виконавчої служби

Б.)

(П. І. Б.)

(найменування відділу)

_____ управління юстиції, в порядку статей 43, 44 Закону України "Про виконавче провадження" проведено розрахунок* стягнутих з боржника сум для задоволення вимог стягувачів за зведеним виконавчим провадженням № _____ про стягнення з

боржника)

(П. І. Б. або найменування

Сума, що залишилась для задоволення вимог стягувачів після відрахування авансового внеску сторін (інших осіб) на проведення виконавчих дій та витрат державної виконавчої служби на здійснення виконавчих дій, становить _____ грн.

№ з/п	Відповідно до статті 44 ЗУ "Про виконавче провадження"	Кількість стягувачів	На загальну суму (грн)	Сума, що розподілена відповідно до частини 7 статті 44 ЗУ "Про виконавче провадження"	Відсоток погашення
1	Перша черга				
2	Друга черга				
3	Третя черга				
4	Четверта черга				
5	П'ята черга				
6	Виконавчий збір				
УСЬОГО					

* Формула розрахунку з виплати грошових коштів:

$$K = B / A,$$

$$C = K \times A - B, \text{ де}$$

A - загальна сума боргу, B - сума, що надійшла на депозитний рахунок, B - 10 % виконавчого збору від фактично стягнутої суми, C - сума, що підлягає сплаті, K - коефіцієнт розрахунку.

Перша черга
(виконавчі документи цієї черги погашаються на ____ %)

N з/п	Реквізити виконавчого документа	Назва стягувача	Сума, належна стягувачу за виконавчим документом	Сума до виплати	Сума боргу по виконавчому збору	Пропорційна сума стягнення виконавчого збору
УСЬОГО						

Друга черга
(виконавчі документи цієї черги погашаються на ____ %)

N з/п	Реквізити виконавчого документа	Назва стягувача	Сума, належна стягувачу за виконавчим документом	Сума до виплати	Сума боргу по виконавчому збору	Пропорційна сума стягнення виконавчого збору
УСЬОГО						

Третя черга
(виконавчі документи цієї черги погашаються на ____ %)

N з/п	Реквізити виконавчого документа	Назва стягувача	Сума, належна стягувачу за виконавчим документом	Сума до виплати	Сума боргу по виконавчому збору	Пропорційна сума стягнення виконавчого збору
УСЬОГО						

Четверта черга
(виконавчі документи цієї черги погашаються на ____ %)

N з/п	Реквізити виконавчого документа	Назва стягувача	Сума, належна стягувачу за виконавчим документом	Сума до виплати	Сума боргу по виконавчому збору	Пропорційна сума стягнення виконавчого збору
УСЬОГО						

П'ята черга
(виконавчі документи цієї черги погашаються на ____ %)

N з/п	Реквізити виконавчого документа	Назва стягувача	Сума, належна стягувачу за виконавчим документом	Сума до виплати	Сума боргу по виконавчому збору	Пропорційна сума стягнення виконавчого збору
УСЬОГО						

Державний виконавець

(підпис)

(П. І. Б.)

(Інструкцію доповнено додатком 43 згідно з наказом
Міністерства юстиції України від 24.07.2009 р. N 1332/5)
